

[1971 மார்ச் 30]

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(ஆ) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 4/1971)

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 'தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 4/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படவேண்டும்' என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, அட்டவணை, குறுந்தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 'தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக் கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதா (சட்டப்பேரவை மசோதா எண் 4/1971) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்' என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(இ) தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5/1971).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 'தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்' என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, மசோதா பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அட்டவணை, குறுந்தலைப்பு, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 'தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதா (சட்டப் பேரவை மசோதா எண் 5/1971) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்' என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, மசோதா சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(4) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றிகளும் தீர்மானத்தின்மீது விவாதம்

திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுக்குக் கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப்பட வேண்டும் :—

1971 மார்ச் 30]

'1971-ம் ஆண்டு, மார்ச்சு திங்கள், 24-ம் நாளன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு* தமிழ்நாடு சட்டப்போவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றி புடையவர்களாவர்' என்று முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எஸ். முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர் கருடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வேழவேந்தன் முன்மொழிந்ததை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த நன்றி அளிக்கும் தீர்மானத் திற்குத் திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏழு திருத்தங்கள் ஏழு உறுப்பினர்களால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளையும் இப்பொழுதே முன்மொழிந்துவிடலாம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move the following amendment :—

Add at the end, the following :—

'but regret to note that no mention is made about :—

1. the plight of the Handloom Industry;
2. the steps to arrest the soaring prices;
3. the steps taken to solve unemployment; and
4. the future policy of Government on prohibition.'

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELIUM : Sir, I second it.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I move the following amendment :

Add at the end, the following :—

'but regret that there is no reference in the Address about the Labour Policy such as guaranteeing need based minimum wage, non-interference by police in industrial disputes, automatic withdrawal of cases on settlement of disputes, introduction of suitable gratuity measures through legislation, periodic revision of minimum wages'.

The amendment was duly seconded.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following amendment :—

Add at the end, the following :—

'but regret to note that there is no mention in the address about

- (i) the ceiling on urban properties;

* 77-85-ம் பாகங்களில் முதல் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது. 85, 86-ம் பக்கங்களில் ஆளுநர் உரையின் தமிழாக்கம் இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. கே. எம். சுப்ரமணியம்]

[1971 மார்ச் 30]

(ii) the provision of vitaminised food to slum children; and

(iii) the provision of substantial metropolitan grant to the Corporation of Madras.'

The amendment was duly seconded.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்: தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:—

'ஆயினும் ஆளுநர் உரையில் வேலையற்றோர் பிடிச்சிவையைத் தீர்க்க, அரசு தவறியதைச் சுட்டிக்காட்டாதது வருந்தத்தக்கது.'

தீர்மானம் முறையே வழிமொழியப்பட்டது.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இறுதியில் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:—

'இருப்பினும், ஆளுநர் உரையில் கைத்தறித் தொழிலைப்பற்றிக் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.'

தீர்மானம் முறையே வழிமொழியப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும், திருமதி அபாந்தராய்கி அவர்களும் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் இடங்களில் இல்லை. அவர்கள் பின்னால் எப்பொழுதும் முன்மொழியலாம்.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 24-ம் நாளன்று இந்த அவையும், மேலவையும் சேர்ந்து கூடிய கூட்டத்தில் தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சார்பில் நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன்மொழியவில்லை. நான் மிகுந்த பூரிப்படைகின்றேன். நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் நம்முடைய உரையிலே நம்பிக்கையொளி ஊட்டக்கூடிய பல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். முதல் இரண்டு பக்கங்களில் நடந்து முடிந்த தேர்தலைப்பற்றி அவர்கள் விரிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் அவர்கள் நம்முடைய உரையிலே வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்தத் தேர்தல் முடிவுகளைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, 'தமிழக மக்கள் நல்ல விழிப்போடு நல்ல தீர்ப்பை அளித்திருக்கிறார்கள்' என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். தேர்தல் களத்திலே வாகைசூடிய மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் வருவார்களா என்ற எண்ணத்தை ஊட்டக்கூடிய வகையில் எதிர்ப் பிரச்சாரங்கள் நடந்தன. பல்வேறு தீய காட்டாறுகள் எல்லாம் திருப்பிவிடப்பட்டன. என்றாலும் அவற்றிற்கப்பாலும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் 183 பேர்கள் வெற்றிபெறக் கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. இதை ஆளுநர் அவர்கள் நம்முடைய உரையிலே மிகச் சிறப்பாக இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

'ஜனநாயகம் செத்துவிட்டது' என்று சாய்வுநாற்காலியில் உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் ஜனநாயகம் அருமையாகப் பூத்துக் குலங்கி இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தேர்தல்

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

நாளன்று, 1-ம் தேதியன்றும் அதற்குப் பிறகும் நடந்த தேர்தல் நாட்களிலும் ஓட்டுச்சாவடிக்கு மக்கள் திரள் திரளாகச் சென்று வாக்களித்த காட்சிகளை நல்லவர்கள், இந்த நாட்டு மக்கள் பார்த்துக்கொண்டோன் இருந்தார்கள். அப்படி இந்த நாட்டு மக்கள் வழங்கிய நல்ல தீர்ப்பைக் கண்டபிறகும் 'ஜனநாயகம் செத்துவிட்டது' என்று யாரும் சொல்ல முடியாது.

என்னுடைய தொகுதியாகிய கும்மிடிப்பூண்டி ஆந்திர மாநிலத்தின் எல்லை யில் இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில்கூட துற்றுக்கு எழுபத்தைந்து பேர்கள் வாக்களித்து இந்த நல்ல முடிவை ஏற்படுத்திய பின்னரும், இங்கே ஜனநாயகம் இல்லையென்று யாராவது சொன்னால் அதை எப்படி நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்?

தேர்தல் நடந்து, வாக்குச் சீட்டுகள் என்னி முடிக்கப்படுவதற்கு இடையி லுள்ள ஒரு வாரம் அல்லது பத்து நாட்களுக்குள் இந்த நாட்டில் எத்தனைபேர் விதமான வேடிக்கையான பிரச்சாரங்கள் நடைபெற்றன. இங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அமையாது என்று ஆளுநர்கள் கணிக்கப்பட்டன என்றால் அதில் ஆச்சரியம் ஒன்றும் இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இதைப்பற்றி எடுத்துச் செல்கிறபோது, 'நீங்கள் ஏன் இதை மிகைப்படுத்துகிறீர்கள்? நீங்கள் இப்படிச் சொல்லலாமா? இப்படி மதிக்கலாமா?' என்று சொன்னார்கள் ஜனநாயகத்தில் தீர்ப்பு வழங்கப்படுகிற நேரத்தில், அந்தத் தீர்ப்பு மக்கள் தீர்ப்பாக இருக்க வேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள கோடானுகோடி மக்கள் தான் எஜமானர்கள். அவர்கள் அளிக்கின்ற முடிவுதான் நல்ல தீர்ப்பு ஆகும். தேர்தல் முடிவு வருவதற்குள் இங்கே இருக்கிற சில பத்திரிக்கைகள் எப்படி எப்படியெல்லாம் எழுதின என்பது எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

சின்னஞ்சிறு ஓர் உதாரணத்தைமட்டும் இங்கே எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சென்னையிலே 12 தொகுதிகளிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோற்றுவிட்டதாகவும், 12 தொகுதிகளிலும் காங்கிரஸ் வெற்றிபெற்று விட்டதாகவும் கற்பனைசெய்து கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டன. பரப்பப்பட்ட முறையிலெல்லாம் செய்திகளை எழுதினார்கள். இங்கே நம்முடைய சுகாதார அமைச்சராக இருக்கிற போர்டிரியர் அன்பழகனைப்பற்றி நீங்கள் எல்லாம் அறிந்திருக்கிறீர்கள். அவரைப்பற்றி, "அரசனை நம்பி புருஷனைக் கைவிட்டவர் போர்டிரியர் அன்பழகன். அவருக்கு மந்திரியாக வேண்டுமென்று ஆசை. ஆனால் அவர் உன்னே வாழுடியாது" என்றெல்லாம் கற்பனைசெய்துகொண்டு எழுதின. மற்றும் "நடமாடும் பக்கலைக் கழகத்தை இனி நடமாட வைக்க முடியாது, வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டோம், you understand" என்று எதிர்த்தரப்பில் ஆங்கிலமும் தமிழும் கலந்த மணிப்பிரவாள முறையில் பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டன. துறைமுகத் தொகுதியைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், துறைமுகத்திலே சூரியன் அஸ்தமித்துவிட்டது என்று அந்தக் கட்டுரை கூறுகிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் போட்டியிடுகிற சைதாப்பேட்டைத் தொகுதியைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், 'சைதாப் பேட்டை கலைஞருக்கு சைத்தான் பேட்டையாகிவிட்டது, அவர் வீட்டிற்குப் போய்விட்டார்' என்று கற்பனைசெய்து எழுதியிருக்கிறது. இவ்வாறெல்லாம் பத்திரிக்கைகள் எழுதியிருக்கின்றன. நான் ஜனநாயகத்தை மதிக்கிறவர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். பெருவாரியான மக்கள் ஓட்டு அளித்திருக்கிறார்

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1971 மார்ச் 30]

கள். தேர்தல் முடித்து ஓட் எண்ணப்பட்டு முடிவு அறிவிக்கப்படுவதற்
குள்ளாக இப்படியெல்லாம் எழுதிக்காட்ட வேண்டுமா? 'நடமாடும் பல்கலைக்
கழகத்தை விட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டோம், கலைஞரை விட்டிற்கு அனுப்பி
விட்டோம்' என்று துணிந்து எழுதினார்களே, இது ஜனநாயகத்திற்கு
நல்லதா? ஓட் எண்ணிக்கை முடிந்தபிறகு எங்கோ ஒரு வாக்குச் சீட்டு
கூற்றிலே பறந்து வெளியில் விழுந்ததை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு,
'பார்த்தீர்களா? ஓட்டுச் சீட்டு வெளியில் கிடந்தது, அதனால்தான் நாங்கள்
தோற்றுவிட்டோம், இல்லா விடில் வெற்றி பெற்றிருப்போம்' என்று சொல்லிக்
கொண்டு வருகிறார்கள். ஜனநாயகத்தில் மக்கள் தருகின்ற தீர்ப்பை
எல்லோரும் மதிக்கத்தான் வேண்டும். தீர்ப்புத் தெரிவித்த வரைக்கும்
கூத்திருக்கத்தான் வேண்டும்.

இன்றைக்கு ஆளுநர் அவர்கள் நம்மைப்பற்றி மிகவும் ரத்தினச் சுருக்கமாக
ஒரே வரியில் சொல்லியிருக்கிறார். "இந்த அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்
மிகப் பெரிய வெற்றி பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்றால்,
அதனுடைய ரகசியம் என்னவென்றால், இந்த அரசு ஏழை எளியவர்களுடைய,
அடித்தளத்தில் இருக்கிற மக்களின் இதய உணர்ச்சிகளை நன்றாகப் புரிந்து
கொண்டிருக்கிற அரசாக இருக்கிறது என்பதுதான் காரணம். ஏழை எளிய
மக்களின் துயரங்களைத் தீர்க்க இந்த அரசு முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்
டிருக்கிறது" என்று ஆளுநர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

கோடானுகோடி மக்கள் நல்ல தீர்ப்பை வழங்கிய தேர்தலில் எனக்கு
அல்லாஷ் என்ற பிங்கான் வியாபாரியின் கதைதான் நினைவுக்கு வருகிறது.
அல்லாஷ் என்ற பிங்கான் வியாபாரி பிங்கான் சாமான்களை ஒரு கூடையில்
அடுக்கிக்கொண்டு, ஒரு மாததின் அடியில் உட்கார்ந்துகொண்டு கற்பனை செய்து
கொண்டானாம். 'நான் இந்த பிங்கான் சாமான்களை நிறைய விலைக்கு
விற்பேன். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு ஒரு கடைக்குச் சொந்தக்காரன்
ஆவேன், பின்னர் ராஜமானிகை ஒன்று வாங்குவேன், அதற்குப் பிறகு
ராஜமானிகையிலே இருக்கிற ராஜகுமாரியைத் திருமணம் செய்துகொள்வேன்.
ராஜகுமாரி என்னிடம் கெஞ்சுவாள். நான் அவளை எட்டி உதைப்பேன்'
என்று எண்ணிக்கொண்டே தான் வைத்திருந்த பிங்கான் கூடையை எட்டி
உதைத்தானாம். அவன் உதைத்த வேகத்தில் கூடையிலிருந்த பிங்கான்
சாமான்கள் உடைந்து அவன் பெருத்த நஷ்டமடைந்தானாம். அந்த பிங்கான்
வியாபாரி கதையைப்போலத்தான் அரசியல்வாதிகளும் தேர்தல் தேர்தலில்
கற்பனை செய்துகொண்டார்கள். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால்
அரசியல்வாதிகள் கற்பனை அதிகம் செய்யக்கூடாது என்பதற்காகத்தான்.

பொதுவாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்பு
ஏற்றுக்கொண்ட பின்னர் எப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை
எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1967-ல் நாங்கள் எல்லாம் வெற்றி பெற்று
கோட்டைக்குள் வருவதற்கு முன்னால் இந்த நாட்டிலே உற்பத்தியினுடைய
அளவு ஏறக்குறைய 54½ லட்சம் டன்கள்தான் இருந்தது. இன்றைக்கு அந்த
உற்பத்தியின் அளவு 67 லட்சம் டன் என்ற அளவில் உயர்ந்திருக்கிறது. ஏறக்
குறைய 13 லட்சம் டன் உயர்ந்திருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம்?
உற்பத்தி உயர்ந்ததற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.
சுருக்கச் சொன்னால், ஒரு போகத்தை இருபோகமாகியும், இருபோகத்தை

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

மூன்று போகமாக்கியும் உற்பத்தியைப் பெருக்க எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டோம். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்தோம். இப்பொதைய முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள் அப்போது பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தார்கள். எங்கேயாவது தண்ணீர் வரவில்லையென்றால், அங்கே நேரிடையாகச் சென்று, நீர்ப்பாசன மாநாடுகளையும் விவசாயிகளின் மாநாடுகளையும் கூட்டி, விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தி வந்தார்கள். நல்ல நல்ல யோசனைகளையெல்லாம் எப்படி அமல் நடத்துவது என்று ஆராய்ந்து நல்ல முடிவுகளை உடனுக்குடன் நிறைவேற்றித் தந்தார்கள். இன்றையதினம் குருவாயூர்ப்பனாக்குக்கூட அரிசி அனுப்புகிற அளவில் உற்பத்தியைப் பெருக்கிட முடிந்தது. இதையெல்லாம் எதிர்த்தரப்பில் இருப்பவர்கள் நிச்சயமாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஏழை விவசாயிகள் லேவாதேவிக்காரர்களிடத்தில் சடன் வாங்கி, நிறைய வட்டியைச் செலுத்திக்கொண்டு அல்லலப்பட்டுக்கொண்டு வந்தவர்களுக்கு தற்போது நிறைய வசதிகளை இந்த அரசாங்கம் செய்துகொடுத்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு நீண்டகாலக் கடனாக முன்று கோடி ரூபாய் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு நீண்ட காலக் கடனாக 19 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் உயர்த்தியிருக்கிற பெருமை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையே சாரும். இதை எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் சிந்திப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு கவர்னர் அவர்களுடைய உரைக்குப் பின்னால் ஒரு அருமையான மசோதா வர இருக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். தமிழ்நாட்டிலே நீண்டகாலமாக தவம் கிடக்கும் வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக இருக்கிறது. விஞ்ஞான முறையில் விவசாயத்தைப் பெருக்க—உற்பத்தியைப் பலமடங்கு அதிகரிக்க—இந்தியாவிலேயே தமிழகம் தான் உற்பத்தித்துறையில் முதன்மையாக இருக்கிறது என்கிற பெருமையைப் பெற்றேயாகவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அது துவங்கப்பட இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு தமிழகத்தில் மின்சாரம் விநியோகிக்கப்படாத கிராமமே இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில் திட்டமிட்டு தீவிரமாகச் செயல்படுத்தி வருகிறோம். நாம் மைசூர் மாநிலத்திடமிருந்து மின்சாரம் வாங்குகிறோம். மின்சாரத்தை விற்பனை செய்கிற மைசூர் மாநிலத்தில் கூட எல்லா கிராமங்களுக்கும் இன்னும் மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் நாம் துணிச்சலாக அந்தக் காரியத்தில் மிகத் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறோம். (புத்தைய) இருபதாண்டு காலத்தில் மின் வசதியளிக்கப்பட்ட கிராமங்கள் 25,000 என்றால் கடந்த நான்காண்டுகளில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 40,540 கிராமங்களுக்கு மின்வசதி அளித்திருக்கிறது என்பதை பூரிப்போடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் பிறந்து வளர்ந்து வந்த செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் மின்சாரம் அளிக்கப்படவேண்டிய கிராமமே இல்லை என்கிற நிலையை உண்டாக்கிவிட்டோம். இதை எல்லாம் மற்றவர்கள் பாராட்டி வட்டாலும் குறை சொல்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கு கடந்த இருபதாண்டு கால ஆட்சியில் மின்விசை 2.57 லட்சத்திற்கு அளிக்கப்பட்டது என்றால் கடந்த நான்காண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மிகச் சாமான்யமான

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1971 மார்ச் 30]

நாங்கள் இரண்டு மடங்குக்கும் மேல் 5.09 லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்விசை அளித்திருக்கிறோம். எந்த அளவு அசரலேகத்தில் இது நடந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தியாவிலேயே மொத்தம் மூன்று பம்பு செட்டு இருக்கிறது என்றால் அதில் ஒன்று தமிழகத்தில் செயப்பட்டு வருகிறது என்பதாக அகில இந்திய புள்ளி விவரத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம். இந்தியாவிலேயே மொத்தம் 33 சதவிகிதம் பம்பு செட்டுகள் தான் இருக்கின்றன என்றால் தமிழகத்தில் மட்டும் 33 சதவிகிதம் என்ற அளவுக்கு நாம் வெற்றிகண்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதேயொழிய---ஏதோ மாயபஜார் வேலையில் திடீரென்று நடந்துவிட்டதாக நினைக்கக்கூடாது. இது உழைப்புக்குக் கிடைத்த வெற்றி---சீரிய திட்டத்திற்குக் கிடைத்த வெற்றி என்பதைச் சொல்லிக்கொள்மிரேன்.

அதற்கடுத்ததாக தொழில்வளத்தைப்பற்றியும் கவர்னர் அவர்கள் பாராட்டிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த நாட்டில் இருக்கிற மற்ற கட்சிப் பெரும் தலைவர்கள் எல்லாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைக் காட்டி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை வீழ்த்திவிடலாம் என்று நினைத்தார்கள். தமிழ்த்தாய் கரும்பினை ஒத்த வளமாக தன்னுடைய இதயத்தில் பாளம் பாளமாக கனி வளங்களைத் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு காலம் காலமாகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். அந்தக் கனிவளங்களை வெளிக்கொணர முயற்சி எடுத்தால் பல துற்றாண்டுகளுக்கு அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியும். அதை உணர்ந்து உணர்ந்தியே சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்தை தூறுகோடி ரூபாய் அளவில் களைஞர் அவர்கள் ஆட்சியில் ஏற்படுத்தி கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அது வருமா என்று நகைத்தவர்கள் எல்லாம் நாளைமுதல் இந்தியப் பிரதமர் அவர்களே சேலத்திற்கு வந்து அந்த இரும்பாலையைத் துவக்கி வைத்ததோடு மாண்புமிகு பின்தங்கிய நல அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த மாங்கனீஸ் கட்டியையும் பரிசாகப் பெற்றுப்போயிருக்கிறார்கள். இது பல என்ஜினியரிங் தொழில்கள் நம் மாநிலத்தில் ஏற்படுவதற்கு மிகவும் உதவிகரமானதாக இருக்கும்.

அதற்கடுத்து இந்தியாவில் மட்டும் அல்ல, உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய உரத்தொழிற்சாலையாக தமிழ்நாட்டில்---தூத்துக்குடி உரத்தொழிற்சாலை அமைந்திருக்கிறது. பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலைகிடைப்பது மட்டுமல்ல, விவசாயிகள் இன்றைக்கு பெருவாரியாகப் பயன்படுத்தும் பூரியா போன்ற ரசாயன உரங்கள் ஏராளமாகப் பெருகி குறைந்தவிலையில் கிடைப்பதற்கு வழியேற்படுவதோடு மேலும் பல லட்சம் டன்கள் உணவு தானியங்களைப் பெருக்குவதற்கும் இது வழியேற்படுத்துகிறது. அதுபது கோடி ரூபாய் அளவில் இந்த உரத்தொழிற்சாலை அமைகிறது. தொழில்துறையில் கடந்த நான்காண்டு காலத்தில் தூறு கோடி ரூபாய் அளவில் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம், 60 கோடி ரூபாய் அளவில் தூத்துக்குடி உரத்தொழிற்சாலை--பல்லாயிரக் கணக்கான என்ஜினியரிங் தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு, பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்றால் இதைப் பாராட்ட முன்வரவேண்டாமா? எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்பதாக நல்லவர்களைப் பார்த்து கேள்வி கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருந்தால் போதுமா? சிறிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படவேண்டாமா என்று கேட்பவர்களுக்கு இடமிருக்கக் கூடாது என்றேதான் சிறுதொழில் மேம்பாட்டுக் கழகம் என்று நிறுவி—சிறு தொழில்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு கடன் தொகை கோரினால் கொடுப்பது, அனுபவம் பெற்றவர்களின் உதவியைக் கேட்டால் கொடுப்பது, மூலப்பொருள்களை வாங்கி அளிப்பது ஆகிய காரியங்களைச் செய்ய முன்வந்திருக்கிறோம்.

அதமட்டுமல்ல—வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். கவர்னர் அவர்களும் தம் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இது தமிழ்நாட்டில் மட்டும் தானே இருக்கிறது? இந்தியாவையே எதிர்போக்கியுள்ள ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சினையாகும் இது. தமிழ்நாட்டு அரசாங்கம் இதனை நன்கு உணர்ந்து எல்லா வகையிலும் இதன் கொடுமையைக் குறைக்க பாடுபட்டு வருகிறது. படித்த பட்டதாரிகள், ஆசிரியர்கள், என்ஜினியர்கள் போன்றவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக ஏறக்குறைய 6,500 ஆசிரியர்களுக்கு வேலையளிக்கக்கூடிய ஆசிரியர் வேலைப் பயிற்சித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது. இரண்டாயிரத்து நூற்று பொறியாளர்களுக்கு வேலையளிக்கக்கூடிய பொறியாளர் வேலைப் பயிற்சித் திட்டத்தையும் கொண்டு வந்தது. இவை எல்லாம் உருப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிற திட்டங்களாகும்.

அதற்கடுத்தபடியாக ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு—குடிசை அகற்றி விடுகட்டித் தரும் திட்டம் இந்த அரசாங்கத்தால் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது பழைய திட்டம்தானே என்று எதிர்த்துக்கியில் இருப்பவர்கள் சொல்லலாம். அண்ணா அவர்கள் மண்ணைப் பகுதியில் பேசும்போது சொன்னார்கள். நாட்டில் தியாகராயநகர் பகுதியில் வசிப்பவர்களை தியாகராயநகர் வாசிகள் என்று சொல்கிறோம்—சைதாப்பேட்டையில் வசிப்பவர்களை சைதாப்பேட்டை வாசி என்று சொல்கிறோம்—திருநெல்வேலிக்காரர்களை திருநெல்வேலிவாசி என்று சொல்கிறோம். ஆனால் இவற்றோடு கூட இன்னொருவாசிகளையும் சொல்கிறோம். அந்தச் சொல் தமிழ் அகராதியில்தான் இருக்கிறது. அது இருக்கலாமா என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் எல்லாம் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தபோது—நடைபாதை வாசி என்று தமிழகத்தில்தான் இருக்கிறார்கள், இவர்கள் அப்படி நடைபாதையே இருப்பிடமாகக்கொண்டு வாழ நாம் பார்த்திருக்கலாமா? என்னுடைய ஆட்சி வந்தால் முதற்படியாக இந்த நடைபாதைவாசிகளுக்கு எல்லாம் வசிக்க வீடுகட்டித்தருவோம் என்றார்கள். அந்தக் கருத்தை இன்றைக்கு கலைஞர் அவர்கள் செயல்படுத்துவதற்காகத் தான் குடிசைமாற்று வாரியத்தை மூன்று கோடி ரூபாய் அளவில் திரு. இராம. அரங்கண்ணல் அவர்களது தலைமையின் கீழ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கெட்டும் பட்டணம் சேர் என்பதற்கிணங்க வேலை தேடி சென்னை வந்து அவதிபடுகிறவர்கள் சாக்கடைகளுக்கு அருகில் வசிக்கக்கூடாது. கொசுக்களுக்கு இறைவாகக் கூடாது என்பதற்காக இந்த குடிசை மாற்று வாரியத்தையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அதமட்டுமல்ல. கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற ஏழை எளியவர்களுக்கு குடியிருக்க அடி மனை, விவசாயத்திற்கு அடி மனை கொடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் லட்சக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் பட்டா செய்து இந்த அரசாங்கத்தினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1971 மார்ச் 30]

ஒரு முறை அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். கங்குள் பாம்பு புறப் பட்டது என்றால் புறநிலை இருந்து புறப்பட்டது என்கிறார். குருவி பறந்தது என்றால் கூட்டில் இருந்து பறந்தது என்கிறார். நல்ல வெளியில் வந்தது என்றால் வளையில் இருந்து வெளியே வந்தது என்கிறார். ஆந்தை புறப் பட்டது என்றால் பொந்திலிருந்து புறப்பட்டது என்கிறார். கொடிய பாம்புக்கு புற்று இருக்கிறது, குருவிக்கு கூடு இருக்கிறது, நண்டுக்கு வளை இருக்கிறது, ஆந்தைக்குப் பொந்து இருக்கிறது—பாடும் மனிதனுக்கு மட்டும் குடியிருக்க நிலம் இல்லை—நான் ஆட்சிக்கு வந்தால் குடியிருக்க இடமில்லாத வர்களுக்கு எல்லாம் குடியிருக்க இடமளிப்பேன் என்றார்கள். அந்தக் கருத்தை நிலையில் கொண்டு கலைஞர் தலைமையில் அமைந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் குடியிருக்க, சாகுபடி செய்ய நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு எல்லாம் பட்டா வழங்கும் திட்டத்தை செயல்படுத்திய காரணத்தினால் தான் மக்கள் பெருவாரியாக உதயசூரியனுக்கு வாக்களித்தா எக்களித் திரும்பத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, பின்தங்கியவர்கள் நலத்துக்காக ஒரு தனிக் குழுவையே ஏற்படுத்திய பெருமை—அதற்கென்றே ஒரு தனி அமைச்சரவைப் போட்டிருந்தும் தன்மை எங்கனது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில்தான் பார்வை குடியும். நல்ல விவசாயி செழிப்பாக இருக்கும் பயிரைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கமாட்டான். வெளப்பாய் இருக்கும் பருதி, சரியாக வளர்ச்சி அடையாத பருதி ஆகிய இடங்களில் எந்த எந்த உதவையை வைத்து அதை வளமுள்ளதாக ஆக்கலாம் என்றே கவனிப்பான். அதுபோல இந்த அரசு சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளவர்களைப் பரிவோடு பார்த்து அவர்களது முன்னேற்றத்திற்கான பல சிறப்பான காரியங்களை எல்லாம் செய்து வருகிறது.

அதுமட்டுமல்ல—வரலாறு காணாத நிலையில் இந்த அரசுதான் 22 கோடி ரூபாயை அரசாங்க ஊழியர்களுக்காக கொடுத்திருக்கிற உ என்பதை தாது மறந்துவிடாது. நல்லவர்கள் மறக்கமாட்டார்கள். இதனால் ஆறு லட்சம் பேர்களுக்கு மேல் பயன் அடைகிறார்கள் என்கிறபோது அவர்களது குடும்பங்கள் எல்லாம் இந்த அரசை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்ல. கவர்னர் அவர்கள் தம் உரையில் இங்கே அமைக்கப்படுகிற மாநில திட்டக் கமிஷனைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாநில திட்டக் கமிஷன் என்பதாக பொருளாதார வல்லுநர்கள், அரசியல் தலைவர்கள், தொழில் விற்பன்னர்களைப் போட்டு 1971-81-க்கான பத்தாண்டு காலத்திற்கு நீண்ட காலத் திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்கும் பணியை ஏற்க அரசு முன்வந்திருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் இயற்கைச் செல்வங்களை எல்லாம் எந்த எந்த முறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வது—சமூக பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு வழிகோலுவது என்பதைப்பற்றி இது வரைய்ந்து பத்தாண்டுகள் திட்டத்தைச் செம்மைப்பாக்க செயல்படுத்த அமைக்கப்படுகிறது. இவையெல்லாம் நாட்டிலே நாம் செய்கிற புதுமையான பணிகள் ஆகும்.

பொதுவாகப் பார்க்கிறபோது இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கக்கூடிய எதைச் செய்யவேண்டுமென்று விளம்பற்றி அகையெல்லாம் செய்கிறவர்களை கவர்னர் உரையிலே பொதுவாகப் பேசுகின்ற கேரத்திற் தான் கேரத்தி எடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கும்முடிப்பூண்டி பற்றியும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

வண்டுமென்று நினைக்கிறேன். கும்முடிப்பூண்டி ஆந்திர எல்லையிலே இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அது ஆந்திர எல்லையிலே இருக்கிறது, எனவே ஆந்திராவுடன் சேர்ந்துவிடும் என்று தமிழ்நாடும் தமிழ்நாட்டு எல்லையில் அது இருக்கிறது, ஆகவே தமிழ்நாட்டோடு சேர்ந்து விடும் என்று ஆந்திரர்களும் விட்டுவிட்ட காரணத்தினால் பல ஊர்களுக்கு இவற்றைக்கு இணைப்புப் பாதைகள் இல்லாமல் இருப்பதால் நான் மிகப் பளிவன்போடு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், ஊராட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் இதிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் என்ற முறையை கொண்டுவந்து எப்படி எல்லாக் கிராமங்களிலும் உள்ள மக்களின் அன்பையும் பற்றுதலையும் பெற்று இருக்கிறோமோ, அதேபோல் எல்லா கிராமங்களுக்கும் இணைப்புச் சாலைகள் என்று சொண்டு வரவேண்டும். முடிந்த அளவுக்கு எல்லா கிராமங்களுக்கும், மிகப் பெரிய அளவுக்கு வேண்டாம், வண்டிகள் போவீனா அளவுக்கு வசதிகள் உபராதையில்லாமல் செல்வதற்கு எற்றுவகையில் அந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதுசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது இந்த ஆட்சி ஏழை எளிய மக்களின் இதய நாடியைத் தொட்டுப் பார்த்துப் பணிகளைச் செய்கின்ற காரணத்தினால்தான் மிகப் பெரிய வெற்றியைப் பெற்றிருக்கிறது.

எனக்கு இன்னொன்றும் நினைவுக்கு வருகிறது அன்றைய தினம் இந்த அவையிலே இருந்த ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் 1966-லே திருச்சி தேவர் மன்றத்திலே நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியிலே தலைமை தாங்குவதற்காகச் சென்றார்கள். அவர்கள் அப்பொழுது அங்கே முன்னணியில் இருந்த நாற்காலியில் உட்கார நினைத்தார்கள். அங்கேயிருந்த அதிகாரிகள் சொன்னார்கள், அந்த நாற்காலியில் உட்காரக் கூடாது, அது திருச்சி நகர சபைத் தலைவருக்காக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டார்கள், பக்கத்திலே இருக்கிற நாற்காலியில் உட்கார நினைத்தார்கள். அது துணைத்தலைவருக்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதற்குப் பக்கத்திலே உள்ள நாற்காலியில் உட்கார நினைத்தார்கள், அந்த நாற்காலியும் ஆணையருக்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி, நீங்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினராக இருக்கலாம், ஆனால் இங்கே உட்காரக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எல்லாம் உட்கார்ந்திருந்தால், பரவாயில்லை, காலியாகத்தான் இருக்கிறது. இது வேறு கட்சியின் நிகழ்ச்சி, அவர்கள் வரவும் மாட்டார்கள் என்று சொல்லியும் நீங்கள் உட்காரக் கூடாது என்று சொல்லி, அதனால்தான் கம்பி போட்டு மட்டி வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கின்ற அந்த உறுப்பினர் முதல்வர் அவர்கள். அது நடந்தது 1966-லும் அண்டிலே கூறாத பட்சம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான பொதுமக்கள் வரிப் பணத்தில் கட்டப்பட்ட ஒரு மன்றத்திலே ஒரு நாற்காலியில் உட்காரக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்ட அதே காலகாலம் அவர்கள்கான் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய பொறுப்பிலே உட்கார்ந்தகொண்டிருக்கிறார்கள். காலம் எல்லாவுடைய பொறுப்பைக் கொண்டிருக்கிறது, இந்தப் படிப்பினையை அவர்கள் எல்லாம் உணரவேண்டும். இந்நாட்டிலே சமசீரம் புங்கா மிளிர்வதற்கு நாட்டில் துறைகள் எல்லாம் முன்னேறுவதற்கு தமிழ்நாட்டிலே தமிழன் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தைக் கொண்டவனாக, மற்ற மாநிலங்களைவிட இருக்கிறான் என்று சொல்லத் தக்க

[திரு. கா. வேழவேந்தன்]

[1971 மார்ச் 80]

அளவுக்குத் தமிழகம் வளர்வதற்கு நீங்கள் எல்லாம் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நீங்கள் என்ற உரிமையோடு கேட்கிறேன்.

அவர்கள் 1967-லே பேசினார்கள் இந்திராவைப்பற்றி. நாங்கள் அப்போழுது உரிமை கொடுக்கவேண்டும், அப்படிச் செய்தால்தான் வசதிகளைப் பெருக்க முடியும் என்று சொன்ன நேரத்தில், அப்போழுது இப்போழுது இருக்கிற நல்லங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சி ஒரே காலகாலம் கட்சியாக இருந்தது, அப்போழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், எதற்கெடுத்தாலும் பழியை ஏன் அவரே பொருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள்தான் அவர்களுக்கு முதல் எதிரி. இந்திரா கோசலையாப்போன்று அந்த ராமருக்கு இருந்தார்கள். அதே ராமர்களுக்கு இப்போழுது அவர்கள் கைகேயியாக மாறிவிட்டார்கள். அவர்களும் கூட இருந்து நாங்கள் கேட்கிற குரலுக்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து எதிர்க்கட்சி என்ற முறையிலே ஆதரவு தரவேண்டுமென்று ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் என்ற முறையிலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த உவாரா அவர்களின் உரை ஒளிமயமான விளக்கு ஏற்றிவைப்பது போல் இருக்கிறது. உரையிலே கூறப்பட்டு இருக்கின்ற பணிகளை விரைவுபடுத்துவதற்கும் நாம் பணியாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைதிக்குப் பெயர்போன சிறந்த அறிவாளியான மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நான் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. பாலையா : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சட்டமன்றக் கூட்டவையிலே ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் விழைகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையைப் பார்க்கிற நேரத்திலே அது திருப்தியளிக்கின்ற முறையிலே இல்லாமல் அமைந்து இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியினுடைய பணிகளையும் ஆளுங்கட்சியினுடைய கொள்கைகளையும் அது எடுத்துச் சொல்வதாக அமைந்திருந்த போதிலும், பல்வேறு திட்டங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் அந்த உரையிலே தரப்படவில்லை. உதாரணமாக சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைப்பற்றி அந்த உரையிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. தமிழக மக்கள் எல்லாம் நீண்ட நாட்களாக அந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுப்பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை.

மம்முடைய தமிழக சர்க்கார் போக்குவரத்து இலாகாப்பற்றி உரையிலே எந்தவிதமான குறிப்பும் தரப்படவில்லை. அந்த இலாகா நல்ல முறையிலே திறம்பட செயலாற்றவில்லை என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. மக்களுக்கு அந்த இலாகாவினால் எந்தவிதமான நன்மையும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பார்க்கிற நேரத்திலே பஸ் போக்குவரத்து இலாகா சிரழிந்த நிலையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மொத்த பஸ்களிலே 40-க்கு மேற்பட்ட பஸ்கள் இன்றைய தினம் டெப்போக்களில் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளன. காரணம் கேட்டால், பஸ்களுக்குத் தேவையான உபரி உறுப்புகள் சர்க்காரிலிருந்து வாங்கிக்கொடுக்காமல் இருப்பதால்தான் அப்படி இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒடுகின்ற பஸ்கள் அனைத்தும் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள அரசாங்க பஸ்கள் மக்களுடைய உயிரைப் பறிக்கக்

1971 மார்ச் 30]

[திரு. ஏ. பாலையா]

கூடிய நிலைமையிலே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த பஸ் இலாகாவிலே சீர்படுத்தி செப்பனூறச் செய்து மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய நிலைமையிலே அதை மாற்றியமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற குளச்சல் துறைமுகத் திட்டத்தைப்பற்றி எந்தவிதமான குறிப்பும் ஆளுநர் உரையில் இல்லை. குளச்சல் துறைமுகம் பாரம்பரியம் மிக்க துறைமுகம். வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த துறைமுகமாக இருந்தது. இன்றைக்கு சீர்கெட்ட முறையிலே செப்பனிடாத முறையிலே சீர்திருத்தப்படாத முறையிலே இருக்கிறது. மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையாகியிருந்த அந்தத் துறைமுகத்தைச் சீர்செய்து ஆம்கடல் மீன் பிடிப்புத் துறைமுகமாக மாற்றித்தர வேண்டும். ஆனால், அரசு இதுவரையிலும் அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று ஆம்கடல் மீன் பிடிப்புத் துறைமுகமாகச் செப்பனிட்டுக் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு உடனடியாக இந்த அரசு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, குமரி மாவட்ட மக்களெல்லாம் நீண்ட நெடுங்காலமாக எதிர்பார்த்திருந்த இரயில்வே திட்டம் இதுவரையிலும் அமல்படுத்தப்படவில்லை. குமரி மாவட்டத்தில் இரயில் பாதைகள் போடுவதற்கு உரிய சர்வேக் களெல்லாம் முடிந்து பல வருஷங்கள் ஆகியும் இதுவரையிலும் அந்தத் திட்டம் அமல்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, இந்தச் சர்க்கார் தன்னுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியும், தன்னுடைய செலவாக்கைப் பயன்படுத்தியும், மத்திய அரசுக்கு சிபார்சு செய்து உடனடியாக மத்திய அரசு அந்த இரயில்வே பாதையை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நீட்டித்தா முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே புதிய தொழில் வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்துக் கொடுப்பதற்கு திட்டங்கள் பல சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே, புதிய தொழில் வாய்ப்புகளை கிராமப் பகுதிகளில் அமைக்கத் திட்டங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, குமரி மாவட்டத்தை எடுத்துப் பார்க்கும் நோத்தில் அங்கே வாழும் மக்கள் விவசாயத்தைத் தொழிலாகக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள். விவசாய காலம் போக அங்கேயிருக்கும் மக்கள் எந்தவிதமான வேலைத் திட்டமும் இன்றி சும்மாயிருக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அதோடு வேலைவாய்ப்பின்றி மிகவும் கஷ்டப்படும் நிலையும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள இயற்கை வளங்களை உபயோகித்து சில தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க வாய்ப்புகள், வசதிகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக பேப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வாய்ப்புகள் குமரி மாவட்டத்திலே இருக்கிறது. அதைப்போல், இரப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வாய்ப்புகள் அங்கே இருக்கின்றன. பனந்தூம்பு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதையெல்லாம் அரசு கவனத்திற்கொண்டு குமரி மாவட்டத்திலேயுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க நல்ல திட்டத்தைத் தயார் செய்து இந்தத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்க முயல் வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர் திட்டத்திற்கு இந்த அரசு பலகோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறது. குமரி மாவட்டத்தில் நல்ல குடிநீர் கிடைப்பது மிகவும் அரிதாக

[திரு. ஏ. பாஸையா]

[1971 மார்ச் 30]

இருக்கிறது. சமீபத்தில், மாம்பழத்து அணையிலிருந்து குமரி மாவட்டத்தில் முக்கிய நகரங்களுக்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்தது. அது சம்பந்தமான எல்லாக் குறிப்புகளையும் அரசு அதிகாரிகள் எடுத்து அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் இதுவரையிலும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகவே, அந்தத் திட்டத்திற்கு சரியான நிதி ஒதுக்கீடு அளித்து நல்ல குடி தண்ணீர் வசதி செய்ய மாம்பழத்து அணைத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்குப் பெருமளவில் இந்த அரசு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. வினாகச் செல்லும் தண்ணீரையும், நிலங்களையும் நன்றாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற திட்டம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது. அதன் அடிப்படையிலே குமரி மாவட்டத்திலே வன்னியாற்றிலிருந்து கூடுதல் வெள்ளம் கடலிலே சென்று கலக்கிறது. அந்த நீரை விட்டின் மூலம் எடுத்துப் பயன்படுத்த அரசு ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதன் மூலம் ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களில் பயிர் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும். மேற்படி திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் அது குமரி மாவட்டத்திலுள்ள விவசாய மக்களுக்குப் பெருமையுடையதாக அமையும். அந்தத் திட்டம் சிறப்பாக வெற்றி பெறும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குமரி மாவட்டத்திலே, குறிப்பாக கடலோரப் பகுதிகளிலே மீனவ மக்கள் குடிசைப் பகுதிகளிலே வாழ்கிறார்கள். அந்தக் குடிசைப் பகுதிகள் எந்த விதமான பாதுகாப்பின்றி இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. தமிழக அரசு குடிசை மேம்பாடுத் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை வைத்திருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை குமரி மாவட்டத்திலேயும் அமல்படுத்தி, கடலோரத்திலே வாழும் மீனவ மக்களுக்கு நல்ல பல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காவல்துறை அமைப்பைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. காவல்துறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எப்படி மாற்றியமைக்க வேண்டும், காவல்துறைக்கு என்று அமைத்த ஆய்வுக் குழு எவ்வாறு மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் அதில் சொல்லப்படவில்லை. குறிப்பாக, குமரி மாவட்டத்திலே பணிபுரியும் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்குச் சரியான பிரயாணப்படி இதுவரையிலும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏனைய மாவட்டங்களிலே அளிக்கப்படும் பிரயாணப்படியை குமரி மாவட்டத்திலே வேலை பார்க்கும் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக, குமரி மாவட்டத்திலுள்ள காவல்துறை அதிகாரிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைப் பிரயாணப்படியாகப் பெற வேண்டிய நிலை ஒன்றிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நிலைமையை மாற்றி ஏனைய மாவட்டங்களிலே புள்ள காவல் துறை அதிகாரிகள் பெறும் பிரயாணப் படியைப் பெறும் வாய்ப்பு, வசதியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத பிரச்னையைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. வேலையில்லாத பிரச்னையைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்ட நேரத்திலே 6,500 ஆசிரியர்களுக்கும், 2,400 பொறியியல் அதிகாரிகளுக்கும் வேலைவாய்ப்பு

1971 மார்ச் 30]

[திரு. ஏ. பாலையா]

ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எதன் அடிப்படையில் என்றால் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்கும் அடிப்படையில் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல படித்துப் பட்டம் பெற்று வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பட்டதாரிகளுக்கும் அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். இத்திட்டத்தை இந்த அரசு உடனடியாகத் தயார் செய்து இந்த நாட்டிலேயிருக்கின்ற பட்டதாரிகளிடையேயும், படித்தவர்களிடையேயும் இருக்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை, மதுரை பல்கலைக் கழகம் தற்பொழுது ஒரு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அதாவது ஐந்தாண்டுக்கு மேல் தனியார் கல்லூரிகளிலே வேலை செய்கின்ற பி.ஏ., பி.எஸ்ஸி., படித்த பட்டதாரிகள் டெமான்ஸ்ட் டிரேட்டர் களாகவும், டியூட்டர்களாகவும், பணி புரியக் கூடாது என்ற ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இந்தப் பட்டதாரிகள் டியூட்டர்களாகவும், டெமான்ஸ்ட் டிரேட்டர்களாகவும் ஐந்தாண்டுக்கு மேல் பணிபுரியலாம், அவர்கள் வேலை நிரந்தரமாக்கிக் கொடுக்கப்படும் என்ற உறுதிப்பாடு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்குமாறாக மதுரை பல்கலைக்கழகம் இப்படியொரு உத்தரவை வெளியிட்டிருக்கிறது. அதனால் ஏராளமான பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் வேலையிழக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசு உடனடியாகக் கவனித்து வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கும் காலத்திலே, கல்லூரிகளிலே பணியாற்றும் இத்தகைய பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப் பிரித்து விடுவது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒரு செயலாகக் கருதப்பட வேண்டும். ஆகவே, அரசு இதில் தலையிட்டு உத்தரவாதம் அளித்து அவர்களை நிரந்தரமாக வேலையிலே அமர்த்த அரசோ அல்லது பல்கலைக்கழகமோ உத்தரவு வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் கவர்னர் உரையிது என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் கீழ்ப்பாண உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டமைக்கு நன்றி தெரிவித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள், தமிழகத்திலே அண்மையிலே நடந்து முடிந்த தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆளுநர் கட்சிக்கு தெளிவான, திட்டமிடப்பட்ட முறையில் மக்கள் அளித்த நல்ல தீர்ப்பை வரவேற்று, சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் பெருவாரியான மக்கள், தங்களுடைய இடைவிடாத துயரங்களுக்கு விடிவு காண்பதற்கும், வறுமை, இன்னல் இவற்றிலிருந்து மீண்டு கரையேறுவதற்கும் இவ்வரசை ஆவலோடு எதிர் நோக்கி நிற்கின்றனர் என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

எனவே, ஜனநாயகம் பற்றி மாற்றுத் தரப்பில் உள்ளவர்கள் பேசும்போது அவர்களுக்கு ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையில் நடந்து முடிந்த தேர்தலில் மாற்றுத்தரப்பில் உள்ளவர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள், அவர்கள் பிரச்சாரம் எந்த அளவிற்கு சூடேறியதாக இருந்தது. அதில் எந்த அளவிற்கு வெறி உணர்ச்சி கலந்து இருந்தது என்பதை அவர்கள்,

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1971 மார்ச் 30]

குறிப்பாக கண்ணியம் மிகுந்த மதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார் போன்றவர்களாவது எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மாயூரம் தொகுதியில் சில நாட்களுக்கு முன்பு தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்த இராகவன் என்பவர் எந்தக் காரணத்தாலோ இறந்துவிட்டார். இறந்துவிட்ட அன்று நான் உண்மையிலேயே ஊரிலே இல்லை. அப்படியிருந்தும், ஊரிலே இல்லாத நானே போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று அங்குள்ள போலீஸ் அதிகாரியிடம் சொல்லி அவரை நேரிடையாக அடித்துக் கொல்லச் சொல்லி விட்டேன் என்ற செய்தியோடு அவர்களுடைய மஞ்சள் பத்திரிகைகளில் இறந்தவருடைய புகைப்படத்தைப்போட்டு பக்கத்திலே என்னுடைய புகைப் படத்தையும் போட்டு. 'இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணமான திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்' என்று போட்டுக் காட்டினார்கள். இவ்வளவு அவதூறான பிரசாரங்களையும் தாண்டி அந்தத் தொகுதி மக்கள் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தைத்தான் ஆதரித்தார்கள் என்பதையும் இப்படிப்பட்டதவருடைய பிரசாரங்கள் எப்படிப் பயன் படாது போய் விடுகின்றன என்பதையும் மாற்றுத்தரப்பில் உள்ளவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மிகப் பெரிய ஊழல்கள் நடந்துவிட்டன, அமைச்சர்களும் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் அதை வாங்கிக் கொண்டுவிட்டார்கள். இதை வாங்கிக் கொண்டுவிட்டார்கள் என்ற இப்படிப்பட்ட அவதூறான பிரசாரங்களுக்கு இடையிலே, ஏழை எளியவர்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், தொழிலாளர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள், இந்த கழக அரசு, கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் சிறப்பாக நடத்திடும் இந்த அரசே மீண்டும் அமைய வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினால் சென்ற தடவை இருந்தததை விட மிகப் பெரும்பாலான இடங்களைக் கழகத்திற்கு அளித்து இருக்கின்றார்கள். அப்படிப்பட்ட ஏழை எளியவர்களுடைய எண்ணங்கள் மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் இப்பங்கும் அரசினால் நிறைவேற்றப்படும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் தமிழகத்தில் மின் இணைப்புகள் எந்த அளவிற்குப் பெருகி இருக்கின்றன, இன்னமும் எந்த அளவிற்குப் பெருக இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். கலைஞர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்தில் அறிவித்தார்கள், 1971-72-ஆம் ஆண்டுக்குள் தமிழகத்தில் மின் இணைப்பு இல்லாத கிராமமே இருக்காது என்று அறிவித்தார்கள். அவர்கள் அறிவித்தது எதுவும் பொய்த்தது கிடையாது. 1966-67-ம் ஆண்டில் 25,000 மாக இருந்த மின் இணைப்புகள் 1970-ம் ஆண்டிலே டிசம்பர் இறுதியிலே 40,600 ஆக உயர்ந்து இருக்கின்றது. நாம் தமிழகத்தில் பார்க்கும் இடங்களிலெல்லாம் ஒளிமயமாகக் கட்சியளிப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

விசை ஏற்றங்களைப் பொறுத்தவரையில், அதில் காணும் முன்னேற்றத்தில் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நான் மிக மிக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன். தமிழகத்தில் 1966-67-ல் 2.57 லட்சமாக இருந்தது 1970-ல் 5.09 லட்சத்திற்கு உயர்வதற்கான நல்ல திட்டங்களை நமது அரசு மேற்கொண்டது. இந்தியத் துணைக் கண்டம் மூழலதையும் ஒப்பிட்டுப்

1971 மார்ச் 30]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

பார்க்கும்போது மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையில் குறிப்பிட்டு இருப்பதைப்போல 33 சதவிகிதம் நமது தமிழகத்திலேயே அமைந்து இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது இத்துறையில் நமது அரசு எப்படிப் பட்ட சாதனையைச் சாதித்து இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பூரிப்படைபாமல் இருக்க முடியாது.

விவசாயத்திற்கான கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கும் குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்துக்கொடுப்பதற்குமாக ரூ. 72 கோடியை நமது கழக அரசு ஒதுக்கி அதற்கான திட்டங்களைத் திட்ட இருக்கிறது என்று மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட திட்டத்தினால் பயன் அடையக்கூடிய விவசாயப் பகுதியைச் சார்ந்த மாயூரத்தில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய பிரதிநிதி என்று முறையில் நான் இதற்காக நமது அரசிற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டதுபோல நல்ல நிலச் சீர்திருத்தங்கள் உருவாக்கப்பட்டு இருந்தும் அது நல்ல முறையில் செயல்படுகிறது. அப்படிச் செயல்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் தலைமையில் கழக அரசு பெரும் நம்பிக்கையோடு இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். விவசாயிகளைப் பொறுத்த மட்டில் பண்ணையர் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலிருந்து, அன்று நிறைவேற்றப் பட்டு இருந்த 30 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கர் என்பது 15 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கராகக் குறைக்கப்பட்டு இருப்பது வரையில் நல்ல பல சீர்திருத்தங்கள் செய்யப் பட்டு இருப்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். ஆனால் இப்படிப்பட்ட நல்ல சீர்திருத்தங்களுக்கான சட்டங்கள் நல்லெண்ணத்தோடு உருவாக்கப்பட்டாலும், சாதாரண விவசாயிகள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள் அவற்றை நல்லபடி அனுபவிக்க முடியாத வகையில் சக்தி வாய்ந்த மிராசதாரர்கள், நிலக்கிழார்கள் அப்படிப் பட்ட சட்டங்களிலுள்ள ஓட்டைகள், இடுக்குகள் இவற்றினால் தங்களுடைய அதிகத்தை நிலைநாட்டிக்கொண்டு வருகிறதைத் தொடர்ந்து பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். எனவேதான் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்படிப்பட்ட ஓட்டைகளிலிருந்து ஏழை மக்களுக்கு நமது அரசு வேண்டிய பாதுகாப்புகளை அளிக்கும் என்று நம்பிக்கை கொண்டு இருக்கிறேன்.

நாட்டில் எந்தப் பகுதியிலும் இல்லாத அளவிற்கு நமது தமிழகத்தில் பல் வேறு சீர்திருத்தங்கள், பல நல்ல காரியங்கள் நடைபெற்று வருகிறதைப் பார்க்கிறோம். 30 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கர் என்பதை 15 ஏக்கர் என்று ஆக்கினோம். இதேபோல பல நல்ல சட்டங்களையும் சீர்திருத்தங்களையும் நமது அரசு கொண்டுவரவிருக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். இதற்கு முன்பு ஜமீன் தாரிகள் முறை ஒழிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. நாட்டிலே பெரும் சீர்திருத்தமாக ராஜமான்ய ஒழிப்பை மத்திய அரசு மேற்கொண்டது. ஜமீன்தாரி ஒழிப்பு, ராஜமான்ய ஒழிப்பு என்ற எண்ணம் வரும்போது, மிகத் தாழ்மையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதே அடிப்படையில் பல காரியங்கள் நடைபெற வேண்டியிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல பெரிய மடங்கள், ஆதீனங்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தின் சொந்தக்காரர்கள் என்ற அடிப்படையில் இருந்து வருகின்றன. இந்த மடங்களையெல்லாம்

[திரு. என். கிட்டப்பா]

[1971 மார்ச் 30]

ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று சொல்ல நான் முன்வரவில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு மடமும் 10 ஆயிரம் ஏக்கர், 18 ஆயிரம் ஏக்கர், 20 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் என்று அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு இருக்க வேண்டுமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த நிலங்களிலே பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை உழவர்கள், நிலம் அற்ற விவசாயிகள் உழைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படிப்பட்ட இன்னல்களுக்கெல்லாம் ஆளாகிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அத்தகைய மடங்களில் சூப்பரின்கெட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள் பல இடங்களில் அந்த நிலங்களின் பெரும் பகுதிகளை பிளாமி யாகப் போட்டுக் கொண்டு அனுபவித்துக் கொண்டு இருப்பதைப் பார்த்துக் கிறோம். எனவே ராஜமான்ய ஒழிப்பு போன்ற விஷயங்களைப் பேசும் இந்தக் காலத்தில் இத்தகைய நிலைமைகளும் மாற்றப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நேரத்தில் இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிவிட்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டம் ஒரு பெரும் விவசாய மாவட்டம் என்று நான் சொல்லித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலையில் இங்கே யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோது தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் செலுத்த வேண்டிய குத்தகை பாக்கியை வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை ஒத்தி வைத்துக் கொண்டே இருந்தார்கள். நமது கழக அரசும்கூட அதை முதல் தடவையாக ஒத்திவைப்பு செய்து கொடுத்தது. இதற்குப் பிறகு நமது முதல்வர் அவர்களும், சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு மாதவன் அவர்களும் தஞ்சை மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தனித்தனியாகச் சந்தித்துப் பேசி இப்படி தள்ளிவைத்துக்கொண்டேபோவதால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை இராது என்று கருதி நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த குத்தகை பாக்கியை நான்கு தவணைகளாகக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்ற ஒரு முறையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள். இந்த ஆண்டோடு அந்த நான்காவது தவணை முடிவடைய இருக்கிறது. ஆனால் விளைச்சல் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த நான்காவது ஆண்டுத் தவணையை பலர் உண்மையிலேயே கட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் வேளியேற்றப்படாதிருக்கும் வகையில் இன்னும் அவர்களுக்கு ஓரிரு தவணைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முதல்வர் அவர்களையும், அமைச்சர் அவர்களையும் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் தொட்டதெல்லாம் துலங்கும் என்ற அடிப்படையில் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் தமிழகத்தில் மின் இணைப்பு இல்லாத கிராமம் இருக்கக்கூடாது என்று ஏற்றுக்கொண்டு செயல்படுத்தினீர்களோ இதேபோல இன்னும் ஒரு ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள் குடியிருப்பதற்கான மனை இல்லாத ஏழைகளை இல்லை என்று ஒரு திட்டத்தை ஏற்று செயல்படுத்த வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கலைஞர் அவர்கள் நினைத்தால் நடக்காததொன்றும் இல்லை, நீங்கள் தொட்டதெல்லாம் துலங்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. எனவே நீங்கள் தொட்டால் நிச்சயமாக அது

1971 மார்ச் 30]

[திரு. என். கிட்டப்பா]

துலங்கக் கூடியதாகயிருக்கும். இதையும் அத்தகைய முறையில் அணுகி நல்லதையெல்லாம் செய்து வருகிற நீங்கள் இப்படி சொந்தக் குடியிருப்பு மனைகள் இல்லாதவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைகள் வழங்குவதற்கு நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று பணிவோடும், தாழ்மையோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள மடங்கள், ஆதினங்கள், கோவில்கள் இவற்றின் நிலங்களில் அன்றாடம் கூலி வேலை செய்யக் கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வசித்து வருகிறார்கள். அவர்களை அந்த இடங்களில் இருந்து வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கும், உடமொனால் அந்த இடங்களிலேயே அவர்கள் தொடர்ந்து நிரந்தரமாக வசித்து வருவதற்கு நல்லதொரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கொண்டு இறுதியாக சாலை வசதிகள் பற்றி மட்டும் ஒன்றைக் கூறிக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டவுடன் சென்ற முறை தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் விளைகிற விளைபொருள்களை வெளியே கொண்டு செல்வதற்கு சாலை வசதிகளைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சை மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் சாலைகளை செப்பணிட்டுத் தரவேண்டுமென்று கருதி பொறியாளர்களை அழைத்து அவர்களை முதல்வர் அவர்கள் கேட்டபோது அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி அதுகுறித்து மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திருவாரூரில் ஒரு நிகழ்ச்சியில் குறிப்பிட்டார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டும் ரூ. 12 கோடி வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்வதாகச் சொன்னார்கள். நம் மாநிலத்திற்கே அதற்காக 12 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்க முடிகிறது என்று முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு விட்டு அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டும் இதற்காக 12 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே என்று கேட்டார்கள். ஏனைய மாவட்டங்களில் எப்படி சாலைவசதிகள் இருக்கின்றனவோ அதே முறையில் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கும் ஒரு சிறப்பான திட்டத்தைத் தீட்டி தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு நல்ல சாலை வசதிகள் கிடைக்கத் தக்க அளவிற்கு ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி சாலைவசதிகள் இல்லை என்ற குறையைப் போக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு ஆளுநர் அவர்களது உரைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1952-57-ல் இந்தச் சட்டசபையில் அங்கம் வகித்த நான் இந்த 1971-ம் ஆண்டில் உங்கன் தலைமையில் இன்றையதினம் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு தான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அன்றையதினம் இருந்த சட்டசபையில் எனக்கு நன்றாக ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. இப்போது முதல் அமைச்சராக கலைஞர் அவர்கள் அமர்ந்து இருக்கக் கூடிய இடத்தில் இன்றைய தினம் அறிவுத்திருவுருவாய் ஆச்சாரியார் அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். அன்று அவர்கள் முதல்அமைச்சராக இருந்தார்கள், காங்கிரஸ் மந்திரிசபை இருந்தது, இந்தப் பகுதியில் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்கள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அன்று நாங்கள் ஒரு சிறுபான்மைக் கட்சியாக எதிர் கட்சியில் உட்கார்ந்திருந்தோம்.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1971 மார்ச் 30]

ஆனால் இன்றையதினம் நான் ஒரு பெரும் மாற்றத்தைக் காண்கிறேன். நாட்டில் இந்த இருபது ஆண்டுகாலத்தில் மகத்தான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறேன். மக்கள் மனதில் பல மாற்றங்கள் அனுபவவாயிலாக ஏற்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. அதை உடப்படுத்தித்தான் நாம் மற்ற விஷயங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

நடந்து முடிந்த தேர்தலில் ஒரு விழிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். அந்த விழிப்புக்குத் தக்கபடி நாம் நிற்கவில்லை, ஆகவேதான் தோற்றும் என்ற மன நிறைவுக்கு வரவில்லை. சின்னஞ்சிறு விஷயங்களை மிகைப்படுத்தி அவைகளைப் பற்றி விமர்சனம் செய்வது சரியல்ல என்பது என்கருத்து. எந்த அடிப்படையில் நடந்ததோ, தேர்தல்கள் நடந்து முடிந்த விட்டன, சட்டமன்றமும் கூடியாகிவிட்டது, அரசும் அமைந்து விட்டது, நம் வேலையையும் நாம் துவங்கி விட்டோம். ஆகவே இனி நமது கடமை என்ன வென்றால் மக்கள் பிரச்சனைகளைக் கவனித்து வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். கோடிக்கணக்கில் வாடிக் கிடக்கும் மக்களின்பால் நம் தொண்டு செல்லவேண்டும். சின்னஞ்சிறு விஷயங்களைப் பற்றி அதிகப்படியாகப் பேசுவதை விட்டுவிடவேண்டும். அதை அடியோடு விட்டு விடவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்வது முக்கியமான காரியங்களில் நம் கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறேன். அதைத்தான் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களை நான் பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

நாங்கள் சிறு பகுதியினராக இருந்தாலும் கூட தெளிவாகப் பார்க்கிறேன். அங்கிருப்பது அரசு, இங்கிருப்பது அமைச்சு என்று பார்க்கிறேன். இப்போது அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லி அவர்களது தவறுகளைத் திருத்தவேண்டியது நம் கடமை. நாம் இங்கு அமைச்சாக இருக்கிறோம். இது எண்ணிக்கையைப் பொறுத்த விஷயமல்ல, குணம்சத்தைப் பொறுத்த விஷயம்.

தேர்தலைப் பொறுத்தவரையில் எந்தத் தேர்தலிலும் சில ஒழுங்கினங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். அதற்கு யாரும் விதிவிலக்கு அல்ல. நான்கு கோடி மக்கள் உணர்ச்சி பூர்வமாகப் பங்கெடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய நேரத்தில், உணர்ச்சி வசப்படும் தேர்தலில் சில தவறுகள் நேர்ந்திருக்கலாம். அதை வைத்துக்கொண்டு அதைப் பெரிதுபடுத்தக்கூடாது. நாம் மக்களின் தீர்ப்பை மதிக்கவேண்டும். மக்களின் தீர்ப்பை நாம் மறக்கக்கூடாது. இந்தத் தேர்தலிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய படிப்பினை என்னவென்றால், இந்திரா காந்தி அம்மையாரிடமும், இங்கு கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சி மீதும் மக்கள் பெருநம்பிக்கை வைத்திருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் ஏழைகளின் கஷ்டங்களை உணருகிறோம். அவர்களின் வேதனையை உணருகிறோம், அவர்களின் துயரங்களைப் போக்குவதற்கு வழி வகுத்து அவற்றை நிவர்த்திப்போம் என்று கூறியதை மக்கள் ஏற்று வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் உங்களுடைய கூட்டணி சரியானதொரு அரசியல் நிலையை எடுக்கவில்லை என்பதை இனியாவது நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

இங்கு பேசிய பேச்சுக்களிலிருந்து சில மாற்றங்களை நான் பார்க்கிறேன். இந்தத் தேர்தலின் விளைவாக மக்கள் மத்தியில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வருவதைக் காண்கிறேன். எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சுதந்திராக் கட்சியைச் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் கூட அவர்கள் அவர்களது பேச்சில் வர்க்கபேதமற்ற, ஜாதிபேதமற்ற ஒரு சமுதாயத்தை அமைக்கத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று சொன்னதைக் கேட்டபோது எனக்குத் துக்கி வாரிப்போட்டது. சுதந்திராக் கட்சியைச் சார்ந்தவர் இவ்வளவு அழுத்தத்திருத்தமாக வர்க்கபேதமற்ற, ஜாதிபேதமற்றதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்வதற்கு ஒரு துணிவு இருக்கவேண்டும். நான் அதைக் கேட்டு விட்டு அவரைத் தனிபாக அணுகி இது உங்கள் கட்சியின் திட்டமா என்று கேட்டேன். இதுகுறித்து உங்கள் கட்சிக்குள்ளே போராடி அத்தகைய ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொன்னேன்.

தேர்தலில் வெற்றி பெறுவது, தோல்வியடைவது என்பது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல. நான் தேர்தலில் நின்று பல தடவை தோற்றிருக்கிறேன். இரண்டு தடவை ஜெயித்தும் இருக்கிறேன். ஆகவே அதைப் பற்றி ஒன்று மில்லை. அளவில் ஒன்றுமில்லை குணம்சத்தில்தான் இருக்கிறது. ஜனங்களின் மத்தியில் சென்று நாம் வோட் கேட்கிறோம், அவர்கள் வோட் போட்டால் நாம் இங்கு வருகிறோம், இல்லை என்றால் இல்லை. அவ்வளவுதான். என்னைப் பார்த்தே கேட்டிருக்கிறார்கள் நான் தோற்றபோது, உன்னைப் பார்த்தால் தோற்றதுபோல் இல்லையே என்று. தோற்றுப்போனால் உட்கார்ந்து கொண்டு அழவேண்டுமா? அல்லது ஒப்பாரி வைக்கவேண்டுமா? மக்கள். வோட் போட்டார்கள், வந்து விட்டார்கள். அப்படியிருக்க, மறையக் கூடிய இங்கை உபயோகித்தார்கள், திரும்பி வரக்கூடிய விதத்தில் உள்ள இங்கை உபயோகித்தார்கள் என்றெல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. (குறுக்கீடு.) உங்கள் பத்திரிகைகளில் வந்ததைப் பார்த்தேனே. நீங்கள் பேசியதாக நான் சொல்லவில்லையே. அப்படியெல்லாம் பேசுவது சரியல்ல. ஏதோ திரும்பி வந்து விட்டதாம், மறைந்து விட்டதாம். இப்படியெல்லாம் சொல்வது சரியல்ல. தேர்தல் முடிந்த பிறகு இப்படியெல்லாம் போஸ்ட் மார்டம் செய்வது, பிரேதப் பரிசோதனை செய்வது நல்லதல்ல. தப்பிருந்தால் சொல்லலாம், கலைஞர் அவர்கள் தப்பு செய்தால் அதை எதிர்த்துப் பேசக்கூடாதா? அதற்கு உரிமை இல்லையா? அதேபோல் அவர்கள் செய்யும் நல்ல காரியங்களைப் பாராட்ட வேண்டும், ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

தேர்தல் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். தேர்தலில் ஜாதி, மதம், கடவுள் இவற்றை இழுப்பது மிகவும் ஆபத்தானது. மதுரையில் கடவுளை நம்புகிறவர்கள், கடவுளை நம்பாதவர்கள் என்ற அடிப்படையில் தேர்தல் நடந்திருக்கிறது என்றால் நாடு உருப்படுமா? கடவுளை நம்புகிறவர்களுக்கு வோட்டு போடு என்று சொல்கிற அளவிற்கு அரசியல் போவது வருந்தத்தக்கதாகும். கடவுளை நம்புகிறவர்கள், நம்பாதவர்கள் என்பது அவரவர்கள் நம்பிக்கையைப் பொறுத்த விஷயம். ஆகவே கடவுளை நம்புகிறவர்களுக்கு வோட்டு போடு என்று சொல்வது, அப்படிச் சொல்வது சரியானதல்ல.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1971 மார்ச் 30]

அடுத்தபடியாக, ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு வருகிறேன். மாண்புமிகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே விவசாய அபிவிருத்தியைப்பற்றி பல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. உற்பத்தி 62 லட்சம் டன்னாகப் பெருகி இருக்கிறது என்ற உண்மையைப் பார்க்கிறோம். இது பெருமைப் படக்கூடிய ஒன்றாகும். தமிழ் நாட்டில் உணவு நெருக்கடி தீர்ந்து விட்டது, தன்னிறைவு பெற்று விட்டா. 1966-67-ம் ஆண்டில் 5 லட்சம் டன்னாக இருந்த உணவு உற்பத்தி, இன்று 62 லட்சம் டன்னாக, எட்டு லட்சம் டன் அதிகமாக இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் உற்பத்தி அதிகமாகி இருக்கிறது என்பது பெருமைப் படத்தக்க விஷயமாகும். இதை இன்னும் 70 டன்னாக கொண்டு போக வேண்டும். இந்த அதிக உற்பத்தியை நான் வரவேற்கிறேன். இது தமிழ் நாட்டின் செல்வக்கொழிப்பை, தமிழ் நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் காட்டுகிறது. இது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாகும். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் இதற்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென்பதில் ஐயம் கிடையாது. அதே நேரத்தில் இந்த எட்டு லட்சம் அதிகப்படுத்தப்பட்ட உற்பத்தி, தமிழ் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் செல்வக் கொழிப்பு எங்கே போய் இருக்கிறது.

இதிலே எங்களுக்கும், ஆளும் கட்சிக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இருக்கும் வித்தியாசம் என்று சொல்ல மாட்டேன், உள்ளபடியே இப்போது ஏற்பட்டு இருக்கும் அடிப்படை வித்தியாசம் இது தான். சமுதாயம் வளர்ச்சி பெறும் போது மாற்றம் செய்ய வேண்டுமா, வளர்ந்து முடிந்த பிறகு மாற்றம் செய்யவேண்டுமா? **Growing Economy, Developing Economy** என்று பேசக்கூடிய நேரத்தில், விடுதலை அடைந்த நாட்டின் வளர்ச்சிப் பாதையில், வளர்ச்சி அடைந்த பிறகு சமுதாய மாற்றம் தேவையா, அல்லது வளர்ச்சி அடைந்து முடிந்த பிறகு சமுதாயத்தில் மாற்றம் தேவையா, இதிலே எது தேவை, அது எப்போது ஏற்படும் என்று பார்க்க வேண்டும். உழைப்பவர்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கிற வகையில், ஏழைகளுக்கு ஏற்றம் தருகின்ற வகையில் சமுதாயத்தில் மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற கேள்வியில்தான் இங்கே பலகீனம் தென்படுகிறது.

நிலச் சீர்திருத்தம் 15 ஏக்கராகக் கொண்டு வந்து இருப்பதை வரவேற்கிறேன். இதிலே 30 ஏக்கர் என்று இருந்தது 15 ஏக்கர் என்று கொண்டு வந்திருந்தாலும், காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொண்டு வந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கும், இதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நேற்றைய தினம் பேசுகிற நேரத்தில் ரிஜிஸ்டிரேஷனில் வருமானம் அதிகமாகி இருக்கிறது என்பதை வேறு கண்ணோடு பார்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ரிஜிஸ்டிரேஷனில் எப்படி அதிகமாக வருகிறது? நிலம் விலை ஏற்றத்திற்கான காரணம் என்ன? விலை ஏற்றம் என்பது மாத்திரமல்லாமல் இன்றைக்கு பெருத்த நிலச்சவாந்தார்கள், பெரிய அளவுக்குப் பெயர் மாற்றங்கள் செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த 15 ஏக்கர் நிலம் உச்சவரம்பு என்று கொண்டு வருவதற்கு முன்னால், ரிஜிஸ்டிரேஷன் டிபார்ட்மென்ட் கொடுத்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தால், எவ்வளவு சொத்து மாற்றங்கள் நடந்து இருக்கிறது என்பது தெரியும். நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது சிலருடைய நிலத்தைப் பிடுங்கிக் கொள்வது என்பது அல்ல. லட்சோப லட்சம் மக்கள் நிலமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்குத்தான். கிராமத்தில், வாழும் பெருவாரியான தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள்,

1971 மார்ச் 30]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

வியாபாரிகள், பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு என் வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபடுவேன். அது தான் என் வாழ்க்கைக் கனவு. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 62 லட்சம் டன், 70 லட்சம் டன் என்று உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். அந்த அபிவிருத்தி அவர்களுக்குப் போய் சேரும் அளவுக்குக் கிராமச் சமுதாயம் முன்னேற வேண்டும். அதற்கு நிவரமாக நிலச் சீர்திருத்தங்கள் நல்லதொரு முறையில் எல்லா நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களையும் ஒருங்கிணைந்த ஒரு சட்டமாகக் கொண்டு வரவேண்டும்.

விவசாயிகள் ஏற்றம் பெறவும், ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை காண்பதற்கும், ஏழை எளியவர்கள் ஏற்றம் பெறுவதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு 'கலோகன் மாங்கர்' என்று, வெறி பிடித்தவன் என்று நினைத்துக் கொள்ளாதீர்கள். என்னுடைய கனவு பூராவும் ஒரு புதிய கிராமத்தைப் பார்க்க வேண்டும், அதிலே பிற்பட்ட குடிமகன், ஒதுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன்கள், சாதாரண மக்கள், அங்கே கஷ்டப்பட்டு வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும் மக்கள் மத்தியில், ஒரு புது வாழ்க்கை, தன்னம்பிக்கை யோடு கூடிய வாழ்க்கை, ஒரு ஒளி மிகுந்த வாழ்க்கை வரவேண்டுமென்பது என் அவா. ஐந்து சென்ட் நிலம் கூட ஒருவனுக்கு இல்லையென்றால் அவன் தமிழ் நாட்டில் எப்படி வாழ்வான், அவன் ஒட்டு உரிமையைப் பயன்படுத்தி எப்படி தைரியமாக ஒட்டுப் போடுவான்? பெரும்பாலும் இப்போது ஐந்துநாயகக் கட்டணிக்கு ஒட்டுப்போட்டவர்கள் சேர்த்து உரிமையைப் பாதுகாக்கிறவர்கள் தான். எனக்கு எதிராக ஒட்டுப்போட்டவர்கள் எல்லாம் அந்த ஊரில் இருக்கும் பட்டாதார்கள் தான். அவர்கள் இவன் சிறு விவசாயிகளை ஒன்று சேர்த்தவன், அவர்களுக்குச் சங்கம் வைத்தவன், ஆகவே இவனை எப்படியும் தோற்கடித்து விடவேண்டும் என்று சொத்து உரிமைக்காரர்கள் பூராவும் இணைந்து விரிந்து கட்டிக்கொண்டு ஒட்டுப் போட்டு இருக்கிறார்கள் எனக்கு எதிராக. என்னைத் தோற்கடிக்க வேண்டுமென்று இயக்கம் ஆரம்பித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவன் வரக்கூடாது என்று மனப்பூர்வமாகச் சொன்னவர்கள் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய வாழ்க்கைக் கனவு எல்லாம் ஏழை மக்கள் முன்னேற்றம் அடையவேண்டும் என்பது தான். கிராமப்புறத்தில் இருப்பவர்கள் ஒரு புதிய பொருளாதார அமைப்பைக் காணவேண்டும் அதிலே ஜாதி மத பேதம் இருக்கக்கூடாது என்பது தான். இப்போது இருக்கும் அமைப்பை மாற்றுவதற்கு நல்ல சீர்திருத்தங்கள் வரவேண்டும் பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளாமல் ஒரு சமுதாயம் மறுமலர்ச்சியைக் காண முடியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சமுதாயம் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய பணி பூராவும் தொழிலாளர்களுக்காகவும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காகவும் கொடுப்பேன் என்று சொன்னதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். நான் இதய பூர்வமாக உறுதி எடுத்துக் கொண்டு நடக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எவ்வளவு தாராளமாக 22 கோடி ரூபாயை 35 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறபோது ஆறு லட்சம் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பள உயர்வு கிடைக்கும் வகையில் கொடுத்து இருக்கிறீர்கள். இப்படி அரசு ஊழியர்கள் நல்ல விதத்தில் சம்பளம் வாங்கவேண்டுமென்று நினைக்கிற நீங்கள், தொழில் துறையில் இருப்பவர்களை என் இப்படிச் சம்பளம் கொடு

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1971 மார்ச் 30]

என்று கேட்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அவர்கள், சட்டத்தை ஏமாற்றி பல விதத்தில் பணத்தைச் சம்பாதிக்கிறார்கள். இப்படிச் செளபம் போது சோஷலிஷம் எப்படி வரும்? பணத்தை எல்லாம் மறைத்து விடுகிறார்கள். கள்ளப்பணம், வெள்ளைப்பணம் என்று பணம் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதற்குத் தக்கவகை கணக்குக் காட்டுகிறார்கள். மிகக் கேவலமான முறையில் சர்க்காரை ஏமாற்றி பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் முதலாளித்துவம் எந்த அளவுக்கு தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு நிதி வழங்கவேண்டுமென்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சில ஆலோசனைகளை சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் கவனித்து தொழிலாளி வர்க்கத்திற்கு நிதி வழங்கவேண்டுமென்று—சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு நிதி வழங்கியதுபோல்—கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த கலப்புப்பொருளாதாரத்தைப் பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு சர்க்கார் தரப்பு தொழில்கள், தனியார் தரப்புத் தொழில்கள் என்று இருக்கின்றன. சர்க்கார் தரப்பு தொழில்களும், தனியார் தரப்புத் தொழில்களும் ஒன்றாக இணையலாமா என்பது, பாலின் தண்ணீர் கலக்கலாமா என்பதைத்தான் குறிக்கும். நான் சர்க்கார் தரப்புத் தொழில்களை பால் போல் பார்க்கிறேன். தனியார் தொழில்களைத் தண்ணீர் போல் பார்க்கிறேன். சர்க்கார் தரப்புத் தொழில்கள் மேம்பட்டு இருக்க வேண்டும். அந்தத் தொழில்கள் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு பயன்படக்கூடிய விதத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் திட்டவாட்டமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்க மாநில சர்க்கார் ஒன்றும் செய்வதற்கு இல்லை. அதிகலே மத்திய சர்க்காரும் தொடர்ந்து இணைந்து பணியாற்றினால் தான் முடியும் என்பதை 100-க்கு 100 சதவிகிதம் இந்தத் தேர்தலுக்குப் பிறகாவது உணர்ந்து, திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களும், மத்திய சர்க்காரும் கொஞ்சம் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்திய ஒற்றுமைக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டால் அதற்கு மத்திய அரசைத் தவிர வேறு யாரும் பொறுப்பு அல்ல. வீட்டிலே கூடப் பார்க்கிறோம். வயது வந்த பையனுக்கு பணம் கொடுக்காமல், பணத்தை எல்லாம் பூட்டி வைத்தால் அந்தப் பையன் என்ன செய்வான்? பணம் கொடுக்கவில்லை என்பதற்காக சன்டை போட ஆரம்பிப்பான். அந்த நிலைமை தானே ஏற்படும். இதை அனுபவத்தில் பார்க்கிறோமே? ஆகவே, திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன் அந்த ஆபத்தை வரவிடாதிர்கள். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்குங்கள். திட்டங்களுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்குங்கள். இன்றைக்குத் திட்டக் கமிஷன் என்பது பாரபட்சமற்ற அடிப்படையில் மாநிலங்களுக்கு அதிக தொகையை ஒதுக்கி திட்டம் தீட்ட வேண்டும்.

மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டு, அயல் நாட்டு இலாகா, போக்குவரத்து, ராணுவம், இப்படிப்பட்ட சில விஷயங்கள் மட்டும் மத்திய அரசு வைத்துக்கொண்டால் போதாதா, என்ன குடியா முழுக்கிப்போய்விடும்? மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வரவேண்டுமென்பதில் எங்களுடைய கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் உங்களுடன் சேர்ந்து நிற்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நேற்றைக்கு

1971 மார்ச் 30]

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

குறிப்பிட்டார்கள், கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் ராணுவ சர்வாதிகார ஆட்சியை எதிர்த்து மக்கள் போராடுகிறார்கள். அந்தப் புரட்சியை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. ஒழுங்கான முறையில், நியாயமான முறையில் அதிக அதிகாரங்களைத் தரவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் 100-க்கு 100 சதவிகிதம் கலைஞர் அவர்களுடைய கருத்துக்களை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன். அதை வரவேற்கிறேன் ஜனங்களுக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்பு ஏகாதிபத்திய காலத்தில் எப்படி இருந்ததோ, அப்படித் தான் இப்பொழுதும் பெரும்பாலும் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சில விதிகள், சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அடிப்படையில் மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. மக்கள் நிர்வாகத்தோடு தங்குதடையில்லாமல் தொடர்பு கொண்டதற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். மக்கள் அதிகாரிகளைச் சுலபமான முறையில் அணுகக்கூடிய வகையில் மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். அவர்களால் கொண்டு போகக் கூடிய பிரச்சனைகளுக்கு விரைவிலே முடிவு காணவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டால் அல்லாது, சட்ட மன்றத்தில் என்ன நல்ல காரியங்கள் செய்தாலும் சரி, அந்தக் காரியங்கள் நிர்வாகத்தில் இருக்கிறவர்கள் கையில் வருகிற காலத்தில், ஆங்கிலத்தில் ரெட் டேபிசம் என்று சொல்லக்கூடிய சிவப்பு நாடா முறையினால் முன்னேற்றம் தடைபடுகிறது.

ஒரு காரியாலயத்தில் உள்ளே துழைந்து வெளியே வருவதற்குள் ஒரு குடியானவனுக்கு வியர்த்து விருவிருத்து விடுகிறது. தாசில்தாரைப் பார்க்க வேண்டுமென்றால், கடவுளைப் பார்ப்பது போல் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும். கணக்குப் பிள்ளையிலிருந்து மேல்மட்டம் வரையில் நிர்வாகத்தில் என்னென்ன மாற்றங்கள் கொண்டு வரவேண்டுமோ அவைகளை விரைவில் கொண்டுவர வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மக்களுடைய பிரச்சனைகளையும், மக்கள் அனுப்பி வைக்கிற மனுக்களையும் உடனுக்குடன் தாமதம் இல்லாமல் டில்போஸ் செய்ய முடியும். ஆகவே, நிர்வாக சீர்திருத்தக் கமிஷன் போடுவதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்தக் கமிஷன் எல்லா மாவட்டங்களிலும் விசாரணை நடத்தவேண்டும். சாட்சியங்களை பதிவு செய்யவேண்டும், எதிர்க்கட்சியினரின் ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டும். நிர்வாகக் காரியங்களில் ஏற்படும் தாமதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும். மக்களுக்கும் தமிழக அரசு நிர்வாகத்திற்கும் பெரிய அளவுக்கு தொடர்பு ஏற்பட்டது என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் நிர்வாக சீர்திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும். அதைக் கலைஞர் தலைமையில் இயங்கும் அரசு முற்படும் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போவதை நாம் பார்க்கிறோம். அதனால் சர்க்கார் கட்டுப்பாட்டை உடனே அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதில்லை. ஆனால் விலைவாசி சம்பந்தமாக ஓரளவுக்குச் சர்க்கார் கண்காணிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். குறிப்பாக, தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் மார்க்கி மாதத்தில் நெல் விலை ஒரு கலம் ரூ. 18-க்கு விற்கிறது. அறுப்பு அறுக்கும்பொழுது ரூ. 14-க்கு வருகிறது. மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகு ரூ. 17, 18 என்று ஏறிவிடுகிறது. சிறு குடியானவர்கள் நெல்லை விற்கிற காலத்தில் விலை குறைந்து விடுகிறது. நெல்லை உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்களுக்கு கட்டுபடியான விலை கிடைப்பதில்லை.

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]

[1971 மார்ச் 30]

பதில்லை. பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கும், நெல் வியாபாரிகளுக்கும் தான் விலை அதிகமாக கிடைக்கிறது. இப்படி அவர்கள் விற்கும் சமயத்தில் விலை ஏறிப் போய்விடுகிறது.

இதைப்பற்றி நான் விரிவாகப் பேச விரும்பவில்லை. ஆனால், நெல்லை உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்குக் கட்டும்படியான விலை கிடைக்கவேண்டும். இதிலே சர்க்கார் பிடிப்பு கொஞ்சம் வேண்டும். இப்பொழுது என்னை எடுத்துக் கொண்டால் கூட 10 நாட்களுக்கு முன்பு அறுப்பு அறுத்திருந்தால் 50 மூட்டை நெல் விற்றிருந்தால் உபரியாக ரூ. 200 கிடைத்திருக்கும். வருஷா வருஷம் இம்மாதிரி நிலைமை ஏற்படுகிறது. நாங்கள் விற்கின்றபொழுது விலை குறைகிறது. பணக்காரர்கள் விற்கின்றபொழுது விலை கூடுகிறது. நெல் வியாபாரிகள் விற்கும் பொழுது விலை கூடுகிறது. நெல் உற்பத்தி செய்யக் கூடியவர்களுக்கு எப்படி கட்டுபடியான விலை கிடைக்கும்படிச் செய்யலாம் என்பதைப் பற்றி அரசு ஆலோசனை செய்யவேண்டும். அது சம்பந்தமாக நான் என்னுடைய ஆலோசனைகளைச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இப்பொழுதே கடச்சுட ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய நிலைமை இல்லை. அது அல்லவா எளிதான பிரச்சனை அல்ல. விலைவாசிப் பிரச்சனை மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பில் இருக்கிறது என்றாலும்கூட, மாநில சர்க்கார் ஓரளவுக்கு சில விஷயங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். என்ன செய்தால் உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும் என்று பார்த்து, ஓரளவுக்கு அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். அந்த அடிப்படையிலே கவர்னர் பெருமானுடைய உரையானது அமைந்திருப்பது குறித்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தமிழ் நாட்டிலே வறுமை குறைந்து ஏழை எளிய மக்கள் வசதிகளைப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு தமிழக அரசு முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அந்த அடிப்படையில் எதிர்க்கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்பு அரசுக்குக் கிடைக்கும்.

நான் ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் கூற மறந்துவிட்டேன். இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் பல நிலவள வங்கிகள், கூட்டுறவு முறையில் இன்னும் பல்வேறு விதமான அமைப்புகள் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. மக்கள் மத்தியிலே ஒரு தவறான அபிப்பிராயம் நிலவி வருகிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களே எல்லாவற்றிலும் அங்கம் வகிக்கிறார்கள் என்ற பேச்சு பரவலாக பேசப் படுகிறது. எனக்கு ஒன்றும் பதவி தேவையில்லை. அதற்காக நான் சொல்ல வில்லை. தயவுசெய்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூடுமானவரையில் மக்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் இருக்கக்கூடிய வகையில் இந்த அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும். கோடிக்கணக்கான பணத்தைக் கொண்டு போய் இந்த நிறுவனங்களில் போட்டு இருக்கிறோம். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் இருக்கவேண்டியது தான். ஆனால், அதே சமயத்தில் அந்த அமைப்புகளில் மற்றவர்களுக்கும், ஒன்றிரண்டு இடங்களாலது ஒதுக்கித் தர வேண்டும். இடித்துரைப்பதற்கு மற்றவர்கள் ஒரிரண்டு பேர்களாவது இருப்பது ஆளும் கட்சியினருக்கே நல்லது. இந்த நிறுவனங்கள் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். எங்கு பார்த்தாலும் ஆளும் கட்சியினரைச் சேர்ந்தவர்களையே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற பேச்சுக்கு இடம் இருக்காது.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. சி. மணலி கந்தசாமி]

கடைசியாக ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் கூறி முடிக்கிறேன். இங்கே பேசும்பொழுது, சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமல்லவா? சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்கள் 2,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ராமனாத புரம் கடற்கரையில் மூச்சை அடக்கி சங்கை எடுத்துக்கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள். ஒரு சங்கிற்கு 82 பைசா அல்லது ரூ. 1.10 கிடைக்கிறது. இதிலே இடைத்தரகாகவு, கண்டிராக்டர்கள் புகுந்து லட்சக்கணக்கான ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும். 1952-57-ல் நான் சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினராக இருந்தபொழுது பல சந்தர்ப்பங்களில் இதைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், 1971-லும் அதே நிலைமை தான் இருக்கிறது. 2,000 பேர்கள் சங்கு குளிக்கும் தொழிலாளர்கள் இன்னும் முழுப் பலனையும் அடையாத நிலையில் தான் இருக்கிறார்கள். பாரதிதாசன் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்

“கடல் முத்தை மணிக் குலத்தைப் போய் எடுக்க அடக்கிய மூச்சு எவரின் மூச்சு?”.

கடலில் மூழ்கி, மூச்சை அடக்கி சங்கை வெளியே எடுத்துக் கொண்டு வரும் இந்தத் தொழிலாளர்களிடமிருந்து வாங்குவதற்கு கண்டிராக்ட் முறை எதற்கு என்று தெரியவில்லை. இதை அவர்களிடமிருந்து இலாகாவே வாங்கலாம். அல்லது கோவாபரேடிவ் சொலையடி மூலம் வாங்கலாம். இது சீசனல் வொர்க் தான். ஏதோ மூன்று நான்கு சங்குகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்து ரூ. 3 சம்பாதிக்கிறார்கள். கண்டிராக்டர்கள் இந்த வியாபாரத்தில் நடுத்தரக் களாக இருந்து சம்பாதித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். இந்த முறையை மாற்றி 2,000 தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்கும்படியான ஒரு வழியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்தச் சங்குகுறி சம்பந்தமாகத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளை அரசு மிகுந்த அக்கறையோடு கவனித்து வருகிறது. அதிலே இருக்கிற சிக்கல்களைத் தீர்த்து, நண்பர் திரு. மணலி கந்தசாமி இங்கே எடுத்துக் காட்டியது போலவே விரைவில் நல்ல முடிவிலே மேற்கொள்வோம் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: நன்றி. இவ்வளவு நேரம் நான் பேச அனுமதித்தற்காக தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, நான் சொல்லியவைகளையெல்லாம் நல்ல எண்ணத்தோடு தான் குறிப்பிட்டேன், அந்த வகையிலே தான் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், எதிர்க்கட்சியினரும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் என்னுடைய இருக்கையில் அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மைமிகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பாராட்டுகின்ற முகத்தான் நானும் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விழைகின்றேன்.

நம்முடைய மேன்மைமிகு ஆளுநர் அவர்கள் தமிழகத்தில் நடந்து முடிந்த தேர்தல் மக்கள் ஆட்சித் தத்துவத்தினின்றும் சிறிதும் கூடப் பிறழாமல் நடைபெற்றிருக்கிறது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொன்னார்கள். மக்கள் ஆட்சித் தத்துவம் பேணி காப்பாற்றப்பட்டதற்கு யார் காரணம் என்பதை

[திரு. பெ. மலைச்சாமி]

[1971 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு காங்கிரஸ்காரர்கள் அனைவரும் நன்றாக உணர வேண்டும். ஆளுகின்ற கட்சியினராக தி.மு.க.-வும், எதிர்க் கட்சியினராக பல்வேறுபட்ட சிறிய கட்சியினராக இருந்தும், நடந்து முடிந்த தேர்தலில் எங்கு பார்த்தாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தி.மு.க. தொண்டர்கள் பலியாகியிருக்கிறார்கள், தி.மு.க. வினரைச் சேர்ந்தவர்களின் உயிர்கள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று ஆளும் கட்சியிலிருந்து நாங்கள் பரிதாபமாகச் சொல்வின்ற நிலைமைக்குக் காரணம், எங்களுடைய பண்பாடு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

தோல்வியை அனைத்துக் கொண்ட காங்கிரஸ்காரர்கள் இரண்டு முறை தோல்வியைக் கண்ட காரணத்தினால், இன்று அவர்கள் மக்களாலே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிற குழந்தையில் இருக்கிறார்கள். பெற்றெடுத்த குழந்தையின் தாயும் தந்தையும் காங்கிரஸ் அதை வைத்துக் கொண்டு, குழந்தைக்கு என்ன பெயரிடலாம் என்று நினைக்கிறபோது, அவர்களிடையே வாக்குவாதம் வரும். தந்தை சொல்வார் 'எனக்கு ஏற்ற பெயரைத் தான் வைக்க வேண்டும்' என்று. தாய் சொல்வார் 'அப்படி இருக்கக் கூடாது, இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்' என்று. இறுதியிலே தந்தையின் பெயரும், தாயின் பெயரும் வருகிற அளவுக்கு அந்தக் குழந்தைக்குப் பெயரிட்டு மகிழ்வார்கள். ஆனால், பாவம், காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு எந்தப் பெயரை வைக்கலாம் என்பதில் 20-ம் நூற்றாண்டில் பெரிய சிக்கல் உருவாகியிருக்கிறது. அந்த சிக்கலுக்குக் காரணம் யார்? எத்தனையோ ஆண்டு கால வரலாற்றைப் பெற்றிருக்கிற காங்கிரஸ், எத்தனையோ அரசியல் தலைவர்களை யெல்லாம் உருவாக்கிய காங்கிரஸின் பெயருக்கே இன்று தகராறு வந்திருக்கிறதே என்பதை தயவு செய்து இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சித்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். காங்கிரஸ் பெயரைப் பொறுத்து மட்டுமா சிக்கல் இருக்கிறது? இத்தனை ஆண்டு காலமாக அவர்களைத் தாங்கி வந்த காளைச் சின்னமே அவர்களைக் கைவிட்டுவிட்டதே, அதைத் தயவு செய்து மறந்துவிடாதீர்கள். இத்துணை ஆண்டு காலமாக அரசியல் வரலாற்றிலே பங்கு கொண்ட காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு தான் தாங்கியிருந்த சின்னத்தையும் இழந்து தவிக்கின்ற நிலைமைதான் இங்கே இருக்கிறது, பாவம்.

இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன? முன்னேற்றக் கழகத்தை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்று இவர்களெல்லாம் எண்ணுகிறார்கள். டெல்லியிலே இந்திரா காங்கிரஸோடு சேர்ந்திருக்கும், முன்னேற்றக் கழகம் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. வேறு வழி இல்லாதவர்கள், இந்திரா அம்மையார் துரத்தினாலும், எங்கெங்கே விரட்டினாலும், எப்படியாவது தமிழ் நாட்டில் முன்னேற்றக் கழகத்தை ஒழித்தாக வேண்டும் என்ற நிலைக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களைப் பார்த்து நான் பரிதாபப்படுகிறேன். தமிழகத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையே மக்கள் நம்பியிருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் சொன்னார்கள், மருத்துவ மனைக்குச் சென்றிருக்கும் நோயாளி போல், நிச்சயம் திரும்பி வருவார்கள் என்று. நான் சொல்லுவேன், இந்த நோயாளி, காங்கிரஸ் நோயாளி, மக்கள் மன்றத்திலிருந்து, நிச்சயமாகத் திரும்பவும் கோட்டை வீட்டிற்குத் திரும்பி

1971 மார்ச் 30]

[திரு. பெ. மலைச்சாமி]

வாமாட்டான் என்று சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏன் என்றால், நோயாளிக்கு இதயம் கெட்டு விட்டது. ரத்த ஓட்டம் இல்லை, இதயத் துடிப்பு கிடையாது. உணர்ச்சியில்லை. எனவே, மீண்டும் இந்தக் கோட்டை வீட்டிற்கு காக்ரீஸ் நோயாளி திரும்பி வர மாட்டான் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வன்முறையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒரு கதையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பாம்பு ஒன்று, ஒரு சாமியாரிடத்தில் ஆசி கேட்கப் போனதாம். சாமியார் பாம்பைப் பார்த்து, 'பாம்பே யாரையும் நீ கடிக்காதே; உலகத்தில் மக்களுக்கு நல்லவனாக நடந்து கொள்' என்று ஆசி சொல்லி அனுப்பினாராம். பாம்பு ஊரிலே சென்று விதிகளிலே சென்று விளையாடியது. விடு விடாகச் சென்றது. முதலிலே மக்கள் பயந்தார்கள். ஆனால் குழந்தைகளும், மற்றவர்களும், ஒரு வாரம், பத்து நாட்களில், இந்தப் பாம்பு கடிக்காது என்கிற எண்ணங்கொண்டு, அதோடு விளையாட ஆரம்பித்தார்கள். சிறுவர்கள் அதன் வாலைப் பிடித்துச் சுழற்றினார்கள். பாம்பு அப்பவும் கடிக்கவில்லை. சிறுவர்கள் பக்கத்திலிருந்து கற்களை எடுத்து பாம்பின் தலையில் போட்டார்கள். பாம்புக்கு வலி தாங்க முடியவில்லை. சாமியாரிடத்தில் திரும்ப ஓடிற்று. சாமியாரிடம் சொன்னது, "நீங்கள் கடிக்கக் கூடாது என்று சொன்னீர்கள், நான் கடிக்கவில்லை. பெரியவர்களும், சின்னக் குழந்தைகளும் கல்லை விட்டெறிக்கிறார்கள், என் உடம்பும் உயிரும் என்ன ஆகும்?" என்று கேட்டது. சாமியார் "என்ன சொன்னேன்? கடிக்கக் கூடாது என்றுதானே சொன்னேன், நீ சேர்க்கடாது என்று சொல்லவில்லையே" என்றாராம். பாம்பைப்போல நாங்கள் கலைஞரிடம் கேட்கிறோம். காக்ரீஸ்காரர்கள் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள், என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டபோது, சாமியாரைப் போல நீங்கள் யாரையும் கடிக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அப்படி நாங்கள் கடிக்காத காரணத்தினால், தொல்லை அதிகமாகிவிட்டிருக்கிறது. எங்கள் கலைஞரைக் கேட்கிறோம், தமிழக ஆட்சியைக் கேட்கிறோம், சாமியார் சிறுவதற்கு உரிமை தந்தார் என்பது போல், எங்களுக்கு, சிறுவதற்கு உரிமை தரவேண்டும் என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறோம், காரணம் பேரறிஞர் வளர்த்த பண்பாடு, பேரறிஞர் குறிப்பிட்ட கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, கடமை என்கிற கோட்பாடுகளால் கட்டுப்பட்டிருக்கிற எங்களை காக்ரீஸ்காரர்கள், மூன்னேற்றக் கழகத்தை பலிக்கடாவாக ஆக்கலாம் என்று சிந்திக்கிறார்கள் போலும்.

மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில், கலைஞர் புள்ளிமான் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும், புலியிடமிருந்து புள்ளிமானைக் காப்பாற்ற வேண்டும். சர்க்கரில் புலிக்கு மந்தியில் மான் இருக்கலாம். நடைமுறையில் அப்படி இருப்பது கஷ்டம். புள்ளிமானைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. அல்லது புலியிருக்கும் இடத்தில் இன்னொரு புலியை வைக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சொத்துக்களுக்கு வரம்பு கட்டுவது பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். உழவனுக்கு நில உச்ச வரம்பு கட்டியிருக்கிறோம். இதை மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில் சிந்திக்க வேண்டும். பஸ் முதலாளிகள் 50, 100 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆலை முதலாளிகளும் அப்படியே. பங்களாக்கள் 5,000, 2,000 என்று இருக்கிறது. உழகின்ற விவசாயிகளுக்கு மட்டுந்தான் 15 ஏக்கரா

[திரு. பெ. மலைச்சாமி]

[1971 மார்ச் 30]

என்றிருக்கிறது. இது சமுதாயத்திற்கு உகந்ததா என்பதைத் தமிழக அரசு சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை இந்தியா பூராவிலும் ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினையாகக் கருத வேண்டும்.

உழவைப் பொறுத்த வரையில், உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் குறைய வேண்டும் என்கிறார்கள். அரிசி விலை, பருப்பு விலை, உளுந்து விலை, இப்படி உணவுப் பொருள்களின் விலைகள் குறைய வேண்டும் என்பதில் அக்கறை செலுத்துகிறோம். அதே நேரத்தில், தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விலைகளும் குறைய வேண்டும் என்கிற சூழ்நிலை உருவாக வேண்டும். ஒரு மூட்டை நெல் ரூ. 20 என்றால் அதை ரூ. 20-க்கு விற்று அதைக் கொண்டு கடைக்குச் சென்று உழவுக்குக் கருவி, மனைக்குச் சேலை, இப்படி வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாங்கும்போது, விவசாயப் பொருள்களின் விலைக்கும், தொழிற்சாலைப் பொருள்களின் விலைக்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்கிறதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கொழுவின விலை, உரத்தின் விலை, சேலையின் விலை, சோப்பின் விலை, சீப்பின் விலை, இவையெல்லாம் குறைந்தாக வேண்டும். ஆலைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விலைகள் விவசாயப் பொருள்களின் விலைக்குச் சரிசமமாக ஆகவேண்டும். இதை நாம் சமுதாய ரீதியில் பார்க்க வேண்டும். உண்மையான நிலையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

விலைவாசிப் பிரச்சினை தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, அது இந்தியாவிற்கும், உலகத்திற்கும் பொதுவான பிரச்சினை. காற்றில் அறுந்துபோன பட்டம் போல் சுற்றிச் சுற்றிச் சுழல்கிறது. அதற்கு முன்னேற்றக் கழகம் காரணமா? காங்கிரஸ் கட்சி காரணமா? என்பது முக்கியமல்ல. அது ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினை. மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. ரிசர்வ் பாங்கா னாலும், அணைக் குழுவானாலும், திட்டக் குழுவானாலும், இந்திய அமைச்சரவையும், மாநில அமைச்சர்களும் சேர்ந்து கலந்து பேசி அதற்கான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றங்களிலும் பட்ஜெட் தரப்பட்டு, தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டு, வாக்கெடுப்பு எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் நிரந்தரமான முடிவை மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில், மக்கள் ஆட்சித் தத்துவத்தின் அடிப்படையில், அணுக நல்ல முறையில், கட்சிக் கொள்கைகளை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, விலைவாசிப் பிரச்சினையை, மக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினையாகக் கருதி, அதில் நல்ல தீர்வு காண வேண்டும். அதைப் பொதுப் பிரச்சினையாகக் கருதிட வேண்டும். அப்படி அணுகுவதன் மூலம், உலகத்திலேயே ஒரு புதுமையான சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும் என்பதை இந்த ஆளுநர் உரைமீது பேசும்போது சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து வேலை வாய்ப்புக்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லுகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியும் வேலை வாய்ப்பு இல்லை என்கிறது. முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த நான்கு ஆண்டுகாலத்தில், ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்களுக்கு, முழுமையாக உதவிகள் செய்யா விட்டாலும், நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பாக, ஆசிரியர்களுக்கு உதவியளிக்க வேண்டும் என்ற முறையில், பி.டி. ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும், உதவிகளைக் கொடுத்திருக்கிறது. பொறியியல் துறையிலும், முழுமையான சம்பளங்கள் கொடுக்க முடியவில்லை என்றாலும், இயன்ற அளவில், மனிதாபிமானத்தோடு,

1971 மார்ச் 30]

[திரு. பெ. மலைச்சாமி]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசியல் லாபம் கருதாமல், இந்த நாட்டில் படித்தவர்களுக்கு வேலையில்லாப் பிரச்சினையில் தீர்வு காண வேண்டும் என்ற முறையில், கலைஞர் அரசு தீவிரமாக முற்பட்டு, ஓரளவுக்கு உதவிகள் அளித்து பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் வேலைத் தேடித் தரும் நிலைகள் உருவாகத் தக்க வகையில் செயல் பட்டிருக்கிறது.

தொழில் வளங்களைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமான அளவுக்கு முனைப்புக் கொண்டவர்கள். அவர் வெளி மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொண்டு, அடுத்த மாநிலங்களில் எல்லாம் எப்படி இயங்குகிறது என்பதை யெல்லாம் நேரிலே கண்டுவந்து, நம்முடைய தென் மாவட்டங்களில் அத்தகைய நிலைமையை உருவாக்குவதற்கு முயல் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சம்பளப் பிரச்சினை. சம்பளம் என்பது மனிதனுடைய உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம் என்ற அடிப்படையில் பார்த்தால், மாநில அரசிலே பணியாற்றும்பவர்களுக்கு ஒரு விதம், மத்திய அரசிலே பணியாற்றும்பவர்களுக்கு வேறு ஒருவிதம் என்ற பாகுபாடு இருப்பது மனித சமூகத்திற்கே கேடாகும். ஒரு கணவனும் மனைவியும் இருக்கிறார்கள் என்றால், கணவன் மாநில அரசிலே பணியாற்றி, மனைவி மத்திய அரசிலே பணியாற்றி, கணவனைவிட மனைவி அதிகமான சம்பளத்தைப் பெறுகிறாள் என்றால், தன்னுடைய தன்னுடைய கணவன் குறைவான சம்பளத்தையே வாங்குகிறாள் என்றுதானே எண்ணுவாள். அந்த நேரத்திலே இருபாலரிடத்திலும் வேற்றுமை உண்டாகி, குடும்பத்திலே பற்றுபாசம் வளருவதற்கு இடமில்லாமல் போய்விடும். இதை மத்திய அரசாங்கம் தீவிரமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒருவன் மாநில அரசிலே பணியாற்றினாலும் சரி, அல்லது மத்திய அரசிலே ரயில்வேயிலோ, ஆகாய விமானப் பணியகத்திலோ, அல்லது தபால் தந்தி அலுவலகத்திலோ பணியாற்றினாலும், காவல் துறையிலோ மற்ற எந்தத் துறையில் பணியாற்றினாலும் இந்தியாவில் இருக்கிற அத்தனை அதிகாரிகளுக்கும் ஒரே விதமான, ஒரே சம்பளத்தை அளிக்கும்படியான நிலைமையை உண்டாக்கும் வகையில் இந்திய அரசாங்கம் ஒரு சீரான கொள்கையை வகுத்துக் கொள்ள வேண்டும். சாதாரணமாக ஒருவனுக்குத் திருமணத்திற்காகப் பெண் கேட்கும் போது “பையன் என்ன வேலை செய்கிறான்? ரயில்வேயிலா, என்ன சம்பளம், சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டா, அல்லது ஸ்டேட் கவர்ன்மென்டா?” என்றுதான் கேட்கிறார்கள். இது அன்றாடப் பிரச்சினையாகும். ஆகவே, ஒரே மாதிரியான சம்பளத்தை வழங்க ஒரு நல்ல முழுமையான தீர்வு கண்டாக வேண்டும். மத்திய அரசாங்க ஊழியர்கள் பெறுகின்ற சம்பளத்திற்கு ஈடாக மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்தியோ, மற்ற விதமாகவோ இதைச் சீராக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் மத்தியில் இருக்கும் திருமதி இந்திரா காந்தியாருக்கும் நம்முடைய அரசுக்கும் இருக்கும் உறவுமுறைகளைக் கண்டு, அதற்குக் களங்கம் கற்பித்து பிரித்துவிட வேண்டுமென்று காங்கிரஸ்காரர்கள் நினைப்பது முற்றிலும் நடவாத காரியம். அப்படி ஒரு வேளை இந்திரா காந்தியம்மையார் இந்த அரசுக்கு எதிரியாக மாறிவிட்டாலும் கூட—இது அரசியல் வரலாற்றில் ஆச்சரியம்கூட இல்லை—1976-ல் இந்திரா காங்கிரஸ் எங்களை எதிர்த்தாலும் கூட அதற்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தயாராக இருக்கிறது என்பதை

[பெ. மலைச்சாமி]

[1971 மார்ச் 30]

இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் இருக்கிற காங்கிரஸ் காரர்கள் அமைதியான சூழ்நிலையை உருவாக்கப் பார்க்கிறார்களா என்றால் இல்லை யென்றே தெரிகிறது. இந்திரா காந்தியம்மையாரிடத்தில் சென்று, “இனி உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை” என்று கூறி டெல்லியில் ஆலவட்டமிட்டுக் கொண்டிருப்பதாகச் செய்திகள் நமக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்தப் பிரச்சினைகளை யெல்லாம் சுருக்கமாகச் சொல்லிய கவர்னர் அவர்களுக்கு என் மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்: சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்து முடிந்த தேர்தல் பற்றி இந்த மன்றத்தில் பல பேரவைக் கூற்றுகளைச் சொன்னார்கள். 1967-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கூட்டணி மகத்தான வெற்றி கண்டது. அந்த வெற்றியைப் பார்த்து, இன்றைய தினம் இரண்டாக இருக்கும் காங்கிரஸ் அன்றையதினம் ஒன்றாக இருந்தபோது, “மக்கள் மதிமயக்கத்திலே ஓட்டுப் போட்டுவிட்டார்கள், இருபதாண்டுக் காலம் காங்கிரஸ் ஆண்டதே என்ற உணர்ச்சியோடு ஓட்டுப் போட்டுவிட்டார்கள்” என்று கூறினார்கள். 1971-ம் ஆண்டு நடந்து முடிந்த தேர்தல் முடிவுகளைப் பார்த்தவுடன், அவர்கள் கூறிய கருத்து எவ்வளவு தவறானது என்பதை அவர்கள் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

1967 தேர்தலில் நான் 1,200 ஓட்டு வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற்றேன். ஆனால் 1971-ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் 9,324 ஓட்டு வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற்றேன். நான் மட்டுமல்ல, பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் 5 ஆயிரம் 9 ஆயிரம், 10 ஆயிரத்திற்கும் அதிகமான வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். தேர்தலுக்கு முன்னால் சுமார் 9 தினங்களுக்கு முன்னால் நிஜவிவரப்பா காங்கிரசை சேர்ந்தவர்களும், சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். “இன்னும் 7 நாட்கள்தான், இன்னும் 5 நாட்கள்தான், இன்னும் 3 நாட்கள்தான், ஆட்சி மாறப் போகிறது, அதிகாரிகளே எச்சரிக்கையாக இருங்கள்” என்று எச்சரிக்கை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இறுதியாக 8 மணி நேரம்தான் இருக்கிறது, இன்னும் 6 மணி நேரம், இன்னும் 3 மணி நேரம், இன்னும் ஒரு மணி நேரம் இருக்கிறது ஆட்சி மாறுவதற்கு என்றெல்லாம் கூறி வந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் எடுத்த முடிவு தான் சரியாக இல்லை. தேர்தல் முடிந்த பிறகு முன்பு 138 பேராக இருந்தவர்கள் இப்போது அதிகமான அளவில் இடத்தைப் பெற்று 183 என்ற அளவில் உயர்ந்திருக்கிறார்கள். முன்பு 50 பேராக இருந்த காங்கிரஸ் 49 ஆகி, இப்போது 15 பேராக மாறியது கண்டு அவர்களுக்கு ஒரு பெருந்த அதிர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் முடிவைக் கண்டவுடன் அவர்கள், “ராஷ்யா விலிருந்து பால்ட் பேப்பர் வந்தது, அங்கே கெமிகல் கலந்து ஏற்கெனவே ஈழத்திரை குத்தப்பட்டு வந்தது. அந்த முத்திரை கண்ணுக்குத் தெரியாது, சில நாட்கள் கழிந்த பின்னர்தான் கண்களுக்குத் தெரியும். தேர்தலின்போது உபயோகிக்கப்பட்ட மை சில நாட்களில் மறைந்துவிடும்” என்றெல்லாம் பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்கள். அப்படி அவர்கள் கூறுவது உண்மை என்று வைத்துக் கொண்டால், அவர்கள் வெற்றிபெற்று வந்திருக்கிற 15 இடங்களிலும், சுதந்திராக் கட்சி வெற்றி பெற்று வந்திருக்கும் 6 இடங்களிலும் அந்த

1971 மார்ச் 30]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

மை வேலை செய்யவில்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய அதிகப் படியான ஓட்டு வித்தியாசத்திலே பெற்ற வெற்றியைக்கூட ஜனநாயக வெற்றி என்று ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லையா?

அவர்கள், ராஜாஜி படத்தையும், காமராஜ் படத்தையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் போட்டு ஓட்டுக் கேட்டார்கள் மக்கள், “ஆஹா, இவ்வளவு பெரிய மகான் கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்களே, என்று நினைத்து ஓட்டுப் போடு வார்கள்” என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். இருவர் படங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துப்போட்டதுதான் இவ்வளவு பெரிய தோல்விக்குக் காரணம் என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். அவர்கள் தனித்தனிபாக இருந்தால்கூட இந்த மகத்தான தோல்வி இருந்திருக்காது. ராஜாஜி படத்தையும், காமராஜ் படத்தையும் போட்டு, “தேசத்தைப் பாதுகாக்க, ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க” என்ற முறையில் போஸ்டர்கள் போட்டார்கள். இதைக் கண்ட மக்கள், ஜனநாயகத்திற்கு என்ன ஆபத்து வந்து விட்டது. தேசத்திற்கு என்ன ஆபத்து வந்துவிட்டது என்று எண்ணத் தொடங்கி விட்டார்கள். டெல்லியில் இருக்கின்ற திருமதி இந்திரா காந்தியம்மையாரின் ஆட்சியையும், தமிழகத்திலே இருக்கின்ற கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின் ஆட்சியையும் ஒழிக்கவே இவர்கள் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று மக்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள். வங்ககனே நாட்டுடைமையாக்கியும், மகாராஜா களின் மானியத்தை ஒழித்த முனைந்த இந்திரா காந்தியையும், தமிழகத்தில் அதே கொள்கையுடைய கலைஞர் ஆட்சியையும் ஒழிக்கவே இவர்கள் இருவரும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று மக்கள் நினைவில் கொண்டு பார்த்தார்கள். அதனுடைய முடிவுதான் இந்தத் தேர்தல் முடிவாக இருந்தது.

1967 பொதுத் தேர்தலில் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள 17 சட்ட மன்ற தொகுதிகளையும், 3 நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளையும் இன்றையதினம் இரண்டாக இருக்கும் காங்கிரஸ் அன்றையதினம் ஒன்றாக இருக்கும் காலத்திலே இழந்தது. 1971-ம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலிலேயும் நிலைநிற்கப்பா காங்கிரஸ் ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 17 சட்டமன்ற தொகுதிகளையும், 3 நாடாளு மன்றத் தொகுதிகளையும் இழந்திருக்கிறது. ராமநாதபுர மாவட்டத் தில் ஒரு இடத்தைக்கூடப் பெற முடியவில்லை. மக்கள் காங்கிரஸை விடப் பிடி அடித்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எங்கள் தலைவர் மூத்துராமலிங்கத் தேவருக்கு, இருப தாண்டுக் காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்த காலத்தில் இழைத்த கொடுமை களை மக்கள் நினைவில் வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தேர்தலிலும் காங்கிரஸை தோற்கடிப்பது என்ற உறுதி கொண்டிருக்கிறார்கள். 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலில் காங்கிரஸ் 17 ஸ்தானங்களையும் இழந்ததற்குக் காரணம் முதுகுந்தூரக் கல்வாங்களை ஏற்படுத்தி, 17 பேரைச் சுட்டுக் கொன்ற தேயாகும். அந்தப் பதின்னேரு பேர்களைச் சுட்டதற்கு அடையாளமாகத்தான் —ஜனநாயக முறைப்படி பழிவாங்க வேண்டுமென்ற முறையில் அந்த மாவட்டம் 17 காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்கும் இடமில்லாதபடி சீட்டைக் கிழித்துவிட்டது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எவ்வளவு பெரிய அநியாயத்தை அந்த மாவட்டத்தில் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் இவர்கள் எல்லாம் அங்கே பேசினார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி எவ்வளவு கொடுமை யாக இருக்கிறது என்றும் அங்கே துப்பாக்கிப் பிரயோகம், இங்கே துப்பாக்கிப்

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1971 மார்ச் 30]

பிரயோகம்—அறிவிப்பு செய்யாமல் சுட்டார்கள் என்பதாக எல்லாம் சொன்னார்கள். பட்டப் பகலிலே காலையும், கண்ணையும் கட்டிப் போட்டு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் சுட்டார்களே அதை இன்னும் மக்கள் மறக்கவில்லை.

நடந்த தேர்தலில் நான் இதைத்தான் சொன்னேன். கலைஞர் ஆட்சி வேண்டுமா, காமராசர் ஆட்சி வேண்டுமா? கலைஞர் ஆட்சி வேண்டுமென்றால் என்னுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள். நம்முடைய தேய்வத் திருமகன் முத்து ராமலிங்கத் தேவர் நமக்காக எத்தகைய ஆட்சியை விரும்பினார் என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து வாக்களியுங்கள் என்று கேட்டேன். இதற்கு முன்தேர்தலில் நான் 1,200 வோட்டு வித்தியாசத்தில் ஜெயித்தேன் என்றால் இந்தத் தேர்தலில் 9,321 வோட்டு வித்தியாசத்தில் ஜெயித்திருக்கிறேன். நான் மட்டுமல்ல. பெரும்பாலான இடங்களில் 5,000-க்கும் அதிகமாக, 9,000-க்கு அதிகமாக, 10,000-க்கும் அதிகமாக வோட்டுக்கள் பெற்று பலர் ஜெயித்திருக்கிறார்கள். இதை நினைவிடப்பா காங்கிரஸ் கட்சியினரும், அவர்களோடு தோழமை கொண்டுள்ள சுதந்திரக் கட்சியினரும் மன நிறைவோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நான்காண்டு ஆட்சிக்காலத்தில் ஜனங்கள் விழிப்படைந்துவிட்டார்கள். ஜனநாயக ஆட்சியைப் பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இனிமேல் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் நமக்கு ஏராளமாக இருக்கின்றன. மக்கள் நிறையத் தேவைகளை எதிர்பார்க்கிறார்கள். மக்களுடைய குறைகளை எல்லாம் நாம் பூர்த்தி செய்தாக வேண்டும்.

நம்முடைய முதல்வர் கலைஞர் அவர்கள் பிற்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர். நான் வாழுகின்ற இராமநாதபுரம் மாவட்டம்—தென்பாண்டி மண்டலத்தில் மிக அதிகமாக பிற்பட்ட சமூகத்தவர்கள் வாழ்கிறார்கள். பிற்பட்டவர்களின் நலனுக்காக அதற்கென்றே தனி இலாக்கா ஏற்படுத்தியிருப்பது பாராட்டத்தக்கதாகும். ஏராளமான பணம் ஒதுக்கி பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டு வருவதை வரவேற்கிறேன். மேலும் பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டும்.

1971 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 ஆம் தேதிக்குள் தமிழகத்தில் உள்ள அத்தனை கிராமங்களுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று இந்த அரசு அறிவித்தது. அறிவித்ததோடு நிலைமல் வேலைகளும் நடைபெறுவதை மக்கள் பார்க்கிறார்கள். இந்தத் துறையில் கடந்த நான்காண்டுகளுக்குள்ளாக—இருபதாண்டு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் காங்கிரஸ்காரர்களால் செய்ய முடியாத—செய்யத் தவறிய பல காரியங்களை இவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்தே மக்கள் பெருவாரியாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து இந்தத் தேர்தல் முடிவை ஜனநாயக முறைப்படி எல்லாக் கட்சியினரும் மன நிறைவோடு ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

அதற்கடுத்தபடியாக நமது முதல்வர் அவர்கள் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்தபோதும் நான் பலமுறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் கிருதுமால் நதி என்ற நதி ஓடுகிறது. இருபது ஆண்டுகால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அதைச் செப்பணிடுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. மாறாக, மதுரை ஓரமாக ஓடும் அந்த நதியை தூர்த்து பல பங்களாக்களையே எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அந்த நதியைச் செம்மைப்படுத்தி, தூர்

1971 மார்ச் 30]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

எடுத்து ஒழுங்குபடுத்தினால் 50 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்கள் சாகுபடி செய்வதற்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். எவ்வளவோ சிரமங்கள் இருந்தாலும் முதுஞளத்தூர், பரமக்குடி போன்ற தாலுக்காக்களை இணைக்கிற இந்த நதித் திட்டத்தை செயல்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று மிக்க பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மேட்டுக் குடியில் பிறந்து வந்தவர்கள் அல்ல. மிகச் சாதாரணமான, ஏழை எளிய குடும்பத்தில் வந்துள்ளவர்கள். நானும் கூட சாதாரண குடும்பத்தில் இருந்துதான் வந்துள்ளேன். என்போல்திறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு எல்லாம் இன்றையதினம் கொடுக்கப்படுகிற ரூ. 250 சம்பளம் போதாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் கொஞ்சம் உயர்த்தவேண்டும். எவ்வளவு என்று நான் சொல்ல முடியாவிட்டாலும் குறைந்த அளவு ரூ. 400-க்குக் குறையாமல் இருப்பது நல்லது—பவர் ரூ. 300 கூட கொடுத்தால் போதும் என்கிறார்கள்—என்பைப் பொறுத்த அளவில் ரூ. 400-க்குக் குறையாமலாவது கருணாகூர்த்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து உயர்த்த வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாநிலங்களுக்குள்ளே ஒடுகிற ரயில்களில் பயணம் செய்ய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு பாஸ் வழங்க மத்திய சர்க்காரின் அனுமதி பெற்றோ, வேறுவகையிலோ ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன்வரவேண்டும்.

பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் ஏழைகளாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் பணியைச் செவ்வனே செய்ய அவர்களுடைய சம்பளத்தை ரூ. 400 என்ற அளவிற்காவது உயர்த்தி—ரயில்வே பாஸ் வழங்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வை. பாலசுந்தரம்: பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அவைமுன் நான் என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை துவங்குவதற்கு முன்னதாக வங்கக் கடலோரத்தில் நீங்காத் துயில் கொண்டிருக்கும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு எனது அஞ்சலியைச் செலுத்திவிட்டு நாலுகோடி மக்களுடைய உடமைக்கும், உயிருக்கும் பாதுகாப்பாக தமிழர் சமுதாயத்தின் தலைமையைத் தாங்கி வழி நடத்திச் செல்கிற கலைஞர் பெருந்தகைக்கு என் தொகுதி மக்கள் சார்பாக நன்றியைக் கூறி என்னுடைய உரையைத் துவங்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் திறமை வாய்ந்த இந்த அரசாங்கம் எதிர்காலத்தில் நல்ல வளமான திட்டங்களை எல்லாம் எப்படி உருவாக்க இருக்கிறது என்பதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிற கண்ணாடியைப்போல தெள்ளத் தெளியக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இன்றையதினம் அவர் தம்முடைய உரையில் தேர்தலைப் பற்றி பெருமையாகச் சொல்கிற நேரத்தில் அவருக்கே உரிய அடக்கத்தோடு ஜனநாயக முறைப்படி ஜனநாயகப் பண்பாட்டோடு எப்படி தேர்தல் நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் மட்டுமல்ல. இந்திய துணைக் கண்டத்தில் வாழ்கிற அறிஞர் பெருமக்கள், தத்துவ வல்லுநர்கள், தொழில் விற்பனர்கள் எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் வெற்றியை

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

[1971 மார்ச் 30]

மாபெரும் வெற்றியாகப் பாராட்டுகிறார்கள். உலக ஏடுகள் எல்லாம் பலபடியாகப் புகழ்ந்து எழுதியிருக்கின்றன. ஆயினும் நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் காரர்கள் தான் இது நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியாத வெற்றி—அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத வெற்றி என்கிறார்கள். இது வேடிக்கையாகவும்—விசித்திரமாகவும் இருக்கிறது. பல மக்கள் பூரணமான நம்பிக்கையை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடமிடம் வைத்து பெருவாரியான வாக்குகளை அளித்து தேர்ந்தெடுத்திருப்பதை புரிந்துகொள்ளாத அவர்களுக்கு எப்போதுதான் தெளிவு ஏற்படும் என்பது நமக்குப் புதிராக இருக்கிறது.

நம்முடைய வளர்ச்சியிலே அவர்கள் நாட்டம் கொள்ளாதவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நம்முடைய வெற்றியை எப்போதுவது வரவேற்று இருக்கிறார்களா என்றால் சரித்திரத்திலேயே எதுவும் கிடையாது. ஆரம்பக் காலத்தில் 15 பேர்கள் சட்டமன்றத்தில் புருந்த நேரத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் செல்வாக்கை ஏற்கவில்லை. அதற்குப் பிறகு நம்முடைய செல்வாக்குப் பெருகி வருகின்ற நேரத்திலேயும் அவர்கள் அதை ஏற்க மறுத்தார்கள். எல்லா வற்றையும் மீறி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டை ஆளவேண்டும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நல்ல நம்பிக்கையைத் தருகின்றனர் என்ற அளவுக்கு 67-லே மக்கள் நல்ல தீர்ப்பை வழங்கியபோதும் அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் உண்மை நிலையை ஏற்க மறுத்தார்கள். இன்றைக்கு நாட்டு மக்கள் 71-லே நல்ல தீர்ப்பை நல்கியிருக்கிறார்கள். அதையும் ஏற்க மறுக்கிறார்கள்.

ஒருவேளை நான் நினைக்கிறேன். இதுவெல்லாம் வெற்றியல்ல. அவர்கள் 150 பேர்களாக இருந்து 50 ஆக மாறினார்கள். ஐம்பது பேர்களாக இருந்தவர்கள் 15 பேர்களாக வந்திருக்கிறார்களே இன்றைக்கு அந்த நிலைமையும் மாறி, பக்கத்து மாநிலமான கேரளத்திலே நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சி 'ஓ' பெற்றதே அந்த 'ஓ'-வை 76-லே பெற்றால்தான் அவர்கள் அந்த நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அவர்கள் இன்னும் தெளிவு பெறாமல் இருக்கிறார்கள். மக்கள் தீர்ப்பை இன்னும் ஏற்காமல் இருக்கிறார்கள். ஏன் என்று தெரியவில்லை. மக்கள் தருகின்ற தீர்ப்பினைத் திருத்திக் கூறுவதால் அவர்கள் இழந்துபோன செல்வாக்கைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. மதிப்பிற்குரிய பெரும் தலைவர்கள் அவர்கள் மதிப்பைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளட்டும், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் தமிழக மக்களை திசைதிருப்பித்தான் தாங்கள் இழந்த செல்வாக்கை புதுப்பித்துக்கொள்வது என்ற முறையிலே தமிழக மக்களை அந்தத் தலைவர்கள் திசைதிருப்பி அழைத்துச் செல்லக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற மக்கள் எத்தகைய தெளிவு கொண்டவர்கள், இந்த நாட்டிலே வாழ்கின்ற மக்கள் எத்தகைய தீர்ப்பினைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை உலகமே பாராட்டியது. இந்திய துணைக் கண்டமே அதற்கு நற்சான்றினைக் கூறியது. ஆனால் நிஜலிங்கப்பா கட்சிக்காரர்கள் மேலும் மேலும் அப்படிப்பட்ட வாதங்களைச் சொல்வார்களானால் அதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை, காலம் பதில் சொல்லும்.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

இங்கே முன்னாலே பேசப்பட்ட பேச்சுகளிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருப்பதாலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பெரு வாரியான உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருப்பதாலே நாட்டிலே அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள், நான் மெத்த வேதனைப்படுகிறேன். நேற்று முன்னாலே நடந்த ஒரு வேதனை தரும் சம்பவத்தைச் சொல்கிறேன். சென்னையிலே அந்தச் சம்பவம் யாராலே ஏற்பட்டது? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களாலா? அல்ல அல்ல என்பதை நான் மிக அடக்கத் துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தண்டனைக்குள்ளானவர்கள் யார்? கொலை செய்யப்பட்டவர்கள் யார்? படுகொலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டவர்கள் யார்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தொண்டர்கள் மூன்று தொண்டர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். படுகொலை செய்தவர்கள் நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் என்று பகிரங்கமாகத் தெரிகிறது. திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் பேசினார்கள், அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தால்தான் அசம்பாவிதங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். அனுபவம் உள்ள அந்த அம்மையார் குழந்தையையும் கிள்ளுகிறார்கள், தொட்டிலையும் ஆட்டுகிறார்கள். செய்கின்ற தவறுகள் எல்லாம் நிஜலிங்கப்பா காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள்தான் செய்கிறார்கள். செய்கின்ற பாவங்களையெல்லாம் அவர்கள் செய்கிறார்கள். . .

THIRU R. PONNAPPA NADAR : On a point of Order, Sir. When the matter is before a Court and persons are apprehended will it not be advisable for the hon. Member not to refer to the merits and demerits of the case? As the share of responsibility in these matters are under enquiry before a Court of Law, it will not be advisable to refer to the merits of the case.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : காலையிலே ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானம் இதுபற்றி வந்த நேரத்திலே நான் இதற்கான தகவல் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த அளவே போதுமானது. அந்த அளவோடு நிறுத்தி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேறு விஷயங்களைப் பேசுவது நல்லது.

திரு. வை. பாலசுந்தரம் : எனவேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நேர்மையான கொள்கையை உள்ளத்திலே தாங்கிச் செயலாற்றி வருகிறது. இங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் கண்ணியத்தை உள்ளத்தில் ஏற்று தீரர்களாக வீரர்களாகச் செயலாற்றுகிறார்கள் என்பது ஊரறிந்த, உலகறிந்த உண்மையாகும். எந்த அசம்பாவிதங்களும் ஏற்படாத அளவில் நல்ல தலைமையை, நல்ல தலைவரை, கலைஞரை நாங்கள் பெற்றிருக்கிறோம். அந்தத் தலைமையைப் பின்பற்றி நேர்மையான வழியை நாங்கள் அமைத்துக்கொள்வோம்.

ஏழை எளிய மக்களின் பரிபூரண நம்பிக்கையைப் பெற்ற ஆட்சி. இந்த நாட்டிலே உள்ள ஆதிதிராவிட மக்களின் பெரும்பான்மையான மக்களின் பரிபூரண நம்பிக்கையை பெற்ற ஆட்சி இந்த ஆட்சி. இந்த ஆட்சி நிலைத்தால் தான் நிலைநின்றால்தான் வாழ்வு வரும் என்று அழைத்திருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அத்தனைபேர்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை பாசறை என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுடைய விடு என்று கருதுகிறார்கள்.

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

[1971 மார்ச் 30]

அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள், அவர்களுக்காக இந்த அரசு செயல்படுகின்றபோது ஏதாவது தங்கு தடை ஏற்படுமானால் அதனால் அவர்கள் பெறுகின்ற ஆதாயம் தடைபடுகின்ற காரணத்தினால் தொல்லிப்படுகிறார்கள்.

ஆதி திராவிட மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் பக்கம் இருக்கிறார்கள், பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் அனைவரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதால் அவர்களை நசுக்குவதற்கு அழிப்பதற்கு தடைபெற்ற நேரத்திலே பணம் உள்ள சிமான்கள் கையாண்ட அராஜகப் போக்கு—நான் வேட்பாளனாக இருந்தவன் என்பதால் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்—பயங்கரமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே இங்கே சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆதித் திராவிட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வயலிலே வேலைசெய்கின்றவர்கள், அவர்கள் தான் வாய்க்காலிலே பாடுபடுகின்றவர்கள், அவர்கள்தான் வயல்களைப் பாதுகாக்கின்றவர்கள். உழைத்துப் பாடுபடுகின்ற கூலிகள். ஆதித் திராவிட மக்கள் தான் வயலைப் பாதுகாக்கின்ற பாதுகாவலர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆதித் திராவிட மக்கள்தான் கூலிவேலைசெய்கின்ற கூலிகளாக இருக்கிறார்கள். ஐந்து ஏக்கருக்குச் சொந்தக்காரர்கள் அந்தச் சமுதாயத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று விரல்விட்டு எண்ண முடியுமா? பத்து ஏக்கருக்குச் சொந்தக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கூறமுடியுமா? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு நிலங்களை எழைகளுக்குத் தருவதன் மூலம் எழை மக்கள் ஆதாயம் பெற்றிருக்கிறார்கள். எழை எளிய மக்கள் லாபம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் எனவே அவர்கள் தங்களுடைய பரிபூரண நம்பிக்கையை முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே காருள்ளவரும், கடல் உள்ளவரும் கொட்டையைப்பற்றிக் கனவு கண்டுகொண்டிருக்கின்ற கோமான்கள் அதைவிட்டுவிட்டு அடங்கிவிடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன்.

எழை எளிய மக்களின் நலனுக்காகவும், நடுத்தர மக்களின் நலனுக்காகவும், அடித்தளத்திலே விழ்ந்துகிடக்கின்றவர்களின் நலனுக்காகவும்தான் இந்த ஆட்சி இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தை சேர்ந்த மக்களும், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களும் பரிபூரணமாக இந்த ஆட்சியை நம்பியிருக்கிறார்கள். சுவர் இருந்தால்தான் சித்திரம் எழுத முடியும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்தால்தான் உரிமைகளை போராடிப் பெறமுடியும் என்று உணர்ந்துதான் அவர்கள் செயலாற்றுகிற நேரத்தில் சிறு சிறு தவறுகள் இருந்தால் தட்டிக் கேட்கலாம், சரிசெய்து கொள்ளலாம் என்ற நம்பிக்கையில் பரிபூரண நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறார்கள். அப்படி மக்கள் நம்பிக்கையைப்பெற்று இந்த ஆட்சி நேர்மையான பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆட்சி நேர்மையான ஆட்சி. எழை எளிய மக்களின் ஆட்சி, இந்த ஆட்சியை பாட்டாளி மக்கள் வாழ்த்துகிறார்கள் என்று சொல்லி நம்முடைய அரசு வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குத் திட்டங்கள் எத்தகைய சிறப்புமிக்க திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்திலே வேளாண்மையை எடுத்துக் கொண்டால் புரட்சிகரமான மாற்றத்தை, பசுமைப் புரட்சியின் மூலம் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள்.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபின்தான் நல்ல தொரு மாறுதலை இந்த நாடு கண்டது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லும் நிலைமையிலே நான் இருக்கிறேன். விவசாயத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்ற பிறகுதான் விவசாயிகளினுடைய கண்ணீர் துடைக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய தேவைகளெல்லாம் பூர்த்தி செய்யப்பட்டு நல்ல அம்சம் உருவாக்கப்பட்டது. நீண்ட காலக் கடன் வசதி 1966-67-ஆம் ஆண்டில் மூன்று கோடி ரூபாய்தான். அந்த நிலைமை போக்கப்பட்டு 1970-71-லே 19 கோடி ரூபாயாக தமிழக அரசு உருவாக்கக் கூட்டித் தந்திருப்பதால் ஏழை எளிய விவசாயப் பெருமக்கள் ஆதரிக்க வேண்டும், ஏழை எளிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கண்ணீர் துடைக்கப்பட வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் அவர்களுக்கு உதவி செய்யும் அரசாக தமிழக அரசு இருப்பதை நாம் மனமாரப் பாராட்டவும் வரவேற்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதேநேரத்தில் ஒளிமயமான எதிர் காலத்தைத் தமிழகத்திற்கு அளிக்க வேண்டுமென்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கனவு கண்டார்கள். இந்த நாட்டிலே கிராமப் பகுதியிலே உள்ள அதிகாரமுள்ள பணக்காரர்கள் தான் தங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும், பணக்காரர்கள் உள்ள பகுதிகளிலே தான் மின்சார விளக்குகள் எரியும் என்ற சாத்தியக் கூறுகள் 1967-க்கு முன்பிருந்தது. ஆனால் 1967-க்குப் பிறகு அந்த நிலைமை மாற்றப் பட்டு, ஏழை எளிய மக்கள் வாடும் பகுதிகளிலேயும் இன்றைக்கு ஒளி விளக்குகள் மின்னுகின்ற இனிய காட்சியை, ஒளிமயமான அந்தப் பாங்கான காட்சியைப் பார்க்க முடியும் என்ற நிலை இருக்கிறது. 1966-67 இறுதியில் 25,000 கிராமங்கள் மின் வசதி பெற்றிருந்த நிலைமையில், 1970 டிசம்பர் இறுதியில் 40,560 கிராமங்கள் ஒளிபெற்று, ஒளிமயமான வாழ்வு பெற்றிருக்கிறது என்றால் அந்த மகத்தான சாதனையைச் செய்து, ஏழை மக்களுக்கு இந்த அரசு நல்லாழிவினை ஈட்டித் தந்திருக்கிறது என்பதனை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இந்த நாட்டை உலுக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். காஷ்மீரம் முதல் கன்னியாகுமரி வரை பார்த்து விரிந்து கிடக்கும் இந்த உப கண்டத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எப்படி இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் நேரத்தில், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு ஒரு மாநில சர்க்கார்தான் முழுப் பொறுப்பு என்ற மனப்பான்மையை விட்டுவிட வேண்டும். இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்குத் தலைமதாங்கும் மத்திய அரசு இதற்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டும். அது காரணம் சொல்லுகிறதோ இல்லையோ, ஆனால் மாநில சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் சேர்ந்து இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு விடிவு காண வேண்டும். இதற்கென்று ஒரு சூழ்நிலையை நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே அழகாக, தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டும் நிலைமையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விளக்கங்கள் அநேகம் ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது சொல்லிக்கொண்டே போகலாம், ஆனால் அதற்கெல்லாம் நேரம் இல்லை. இவற்றையெல்லாம் மட்டும் சொல்லிவிட்டு என் தொகுதியைப்பற்றி கூறுவியில் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த அச்சாபாக்கம் தொகுதி மக்களுக்கு நான் துரோகம் செய்தவன் ஆவேன்.

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

[1971 மார்ச் 30]

அந்த அடிப்படையில் அச்சரபாக்கம் தொகுதி ஒரு அருமையான தொகுதியாகவும், அதிர்ஷ்டவசமான தொகுதியாகவும் இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்த அவையிலே அமைச்சராகயிருந்த திருவாளர் பரமேஸ்வரன் அவர்கள் அந்தத் தொகுதியிலேயிருந்துதான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இந்த மன்றத்திலே வீற்றிருக்கின்ற நம்முடைய மாண்புமிகு ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்களும் அச்சரபாக்கம் தொகுதியிலிருந்துதான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அமைச்சராக ஆகியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன், உண்மையோ இல்லையோ? எனவேதான் அப்படிப்பட்ட அருமையான அதிர்ஷ்டம் வாய்ந்த தொகுதி எப்படி அலைக்கழிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அச்சரபாக்கம் தொகுதியைப் பார்த்தால், அந்தப் பாதைகளில் சென்றால் அச்ச ஒரு பக்கம் பார்க்கும், வண்டி ஒரு பக்கம் பார்க்கும், அதுதான் அச்சரபாக்கம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அமைச்சர் களைப் பெற்றிருந்த நேரத்திலேகூட அந்தத் தொகுதியை ஏனோ தெரியவில்லை இப்படி விட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையை மாற்றி அங்கு ஒரு பெரும் முன்னேற்றத்தைச் செய்ய நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அமைச்சர் பெருமக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நாட்டு அமைச்சரவையை நான் பரிபூரணமாக வரவேற்கிறேன், இந்த அமைச்சரவையை உள்ளன்போடு வரவேற்கிறேன். இந்த நாட்டில் நீங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள், நீங்கள் எதைச் செய்தாலும் நல்லதைத்தான் செய்வீர்கள் என்பதற்காகத்தான் பரிபூரணமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக 184 பேரை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனவே, நீங்கள் செய்யும் காரியங்களைத் துணிந்து செய்யுங்கள், நீங்கள் ஆற்றும் பணி இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நன்மையாகத்தான் இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அறித்த தங்களுக்கு நன்றிகூறி விடைபெற்றுச் செல்கிறேன். வணக்கம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Dr. Hande will now move his amendment to the motion of thanks to the Governor.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following amendment :—

Add at the end the following :—

but regret to note that the Address does not contain

(i) any indication as to the concrete steps the Government are going to take to restore law and order and to prevent victimisation of individuals after the elections;

(ii) a clear-cut programme to solve the serious unemployment and under employment problem;

(iii) the steps taken by this Government to reduce the alarming rise in prices of essential commodities; and

(iv) the concrete steps to bring substantial aid to pensioners.'

The amendment was duly seconded.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. வை. பாலசுந்தரம்]

■ திரு. கு. ஆ. பொம்மன் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உதவித் தலைவர் அவர்களே, நமது தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் இந்தக் கூட்டு சபையில் ஆற்றிய உரையைக் கொண்டு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் தேர்தலானது தமிழ் மரபுக்கு ஏற்றமுறையில் நல்ல முறையில் நடந்ததாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தேர்தல் நடந்த விஷயங்களைப்பற்றி தேர்தல் நடந்தபோதும், தேர்தலுக்குப் பிறகும் நடந்த அசம்பாவிதங்களைப்பற்றி மாண்புமிகு சில உறுப்பினர்கள் இந்த அவையிலே விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் விவாதிப்பதற்குப் போக வதற்கு விரும்பவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த உரையில் குடிசை மாற்று வாரியம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரிஜனங்களுக்குப் பொருளாதாரத் துறையில் எந்தவிதமான அம்சத்தையும் காண முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த உரையில் உரங்களைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், உரத்தினுடைய விளை இப்போது அதிகமாக ஏறிக்கொண்டு வருவதால் விவசாயிகளுக்கு அதிகப் பாதிப்பு ஏற்படுகிறது என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த உரையிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி அந்த விதமான குறைபாட்டைப்பற்றி மாண்புமிகு திரு. மணவி கந்தசாமி அவர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களின் அறிவுரைகளை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன்.

எனது நிலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையிலும் நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லாது விட்டுவிட்டால் அந்தத் தொகுதி மக்களுக்கு நான் தவறு செய்தவதாகக் கருதுவேன். ஆகவே, நிலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இந்த மாநிலத்திலே நிலகிரி ஜில்லா வெகு சிறிய ஜில்லா, அதாவது 3 தாலுக்காக்களைக்கொண்ட, மலைப் பிரதேசங்களைக் கொண்ட ஜில்லா. அங்கு வாழும் மக்கள் தேயிலைத் தோட்டம், காப்பித் தோட்டத்தில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்கள், அவர்கள் நீங்கலாக விவசாயத்தில் பங்கு கொண்ட விவசாயிகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயத்திலே ஜீவனம் செய்துகொண்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையிருக்கிறது. அங்குள்ள நிலங்கள் வானம் பார்த்த பூமியாகத்தான் இருக்கிறதேயொழிய எங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடையாது. வருஷத்திற்கு ஒரு முறைதான் விவசாயம் செய்ய முடியும். அதுவும் உருளைக் கிழங்கும், இங்கிலீஷ் தக்காளியும், தான் பயிர் செய்ய முடியும். ஆனால் விவசாயம் 4 மாதங்கள்தான் செய்ய முடியும். மற்ற 8 மாதங்களுக்கும் அந்த விவசாயிகளுக்கு வேலை கிடையாது. வேறு வேலைவாய்ப்புகளுக்கான தொழிற்சாலைகளும் கிடையாது. நமது மாநில அரசு 1967-ல் ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டபிறகு நிலமற்ற அரிஜனங்களுக்கு நிலம் ஒதுக்குவது என்றதொரு திட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயல்படுத்தி வருகின்றார்கள். ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை நிலகிரி மாவட்டத்தில்மட்டும் இது விஷயத்தில் ஒன்றும் செய்யப்படாமல் இருந்து வருகிறது. இப்படி அங்கே நிலம் ஒதுக்குவதில் ஏதோ தடையொன்று இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தத் தடையை நீக்கி அங்குள்ள நிலமற்ற அரிஜனங்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கு. ஆ. பொம்மன்]

[1971 மார்ச் 30]

அந்த மாவட்டத்தில் உருளைக் கிழங்கைத்தவிர வேறு ஒன்றும் பெரும் அளவிற்கு விவசாயம் கிடையாது. 1960-ஆம் ஆண்டில் 'லேட் ப்ளைட்' (late blight)) என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு வகைப் பயிர் வியாதியினால் உருளைக் கிழங்குப் பயிர் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது. அந்த நோயைத் தடுப்பதற்காக அப்போது விவசாய இலாகாமூலம் மருந்து சப்ளை செய்தார்கள். இப்போதும் கொடுக்கிறார்கள். இதை உபயோகித்து விவசாயத்தை நடத்தி வருகிறோம். ஆனால் மோடங்கள் போடும்போது, நோய் வந்துவிடுகிறது. அந்த மருந்தை வாங்குவதற்கு ஏழை விவசாயிகளுக்கு வசதி போதவில்லை. முந்தைய அரசு அந்த மருந்தைப் பாதி விலைக்குக் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அந்த மருந்திற்காக இந்த அரசு முழு விலையையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வருவிக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். இதையும் பரிசீலனைசெய்து முன்போல அரசு அவர்களுக்குப் பாதி விலையிலேயே மருந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதுமட்டும் இல்லாமல் அங்குள்ள நீர்த்தேக்கங்களிலே நிலங்களிலுள்ள மண் அரித்து, பல தேக்கங்கள் தூர்ந்துவிடும் என்ற காரணத்தைக்கொண்டு அவைகளைச் சரிசெய்வதற்காக ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன் என்ற முறையில் பல காரியங்களை அதாவது டெர்ரஸ் (terrace) சர்க்கார் ஸெலில் செய்து, அதற்கான செலவை விவசாயிகள் தலையிப்போட்டு அதை விவசாயக் கடனைப் பாவித்து வருஷா வருஷம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டு இருக்கிறார்கள். பருவ மழையில்லாத காரணத்தினாலும் நோயினாலும் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு வெள்ளாமை தவறிவிட்டதால் இந்தக் கடனை அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. இதுபற்றி நமது சர்க்காருக்குப் பல முறை மனுக்களின்மூலமாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன். மாவட்ட அளவிலும் இதுபற்றி விசாரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே அவர்களுக்கு இந்தக் கடனை வலு செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஸாயில் கன்ஸர்வேஷன் என்ற முறையில் மேலே உள்ள ஒரு அடிதான் வர்ஜின் ஸாயில். அதற்கு அடியிலுள்ளது சப்-ஸாயில். இந்த சப்-ஸாயில் நல்ல பலனை அளிப்பதற்குக் கிட்டத்தட்ட 60 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அதுவும் நல்ல நாட்டு உரங்கள் போட்டால்தான். எனவே இடைவிலே நல்ல முறையில் எதுவும் பயிராவதில்லை. ஆகவே அவர்களால் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியவில்லை. எனவேதான் அவர்களுக்கு அதை வலு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பாடையா அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல நானும் அரசு பன் சர்வீசைப்பற்றி ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக கோவையிலிருந்து புறப்பட்டு உதகை வழியாக மைசூர் போகும் பஸ்ஸானது உதகையில் 1-30-க்குப் புறப்பட வேண்டும். கால அட்டவணையில் அப்படித் தான் இருக்கிறது. ஆனால் ஒரு நாளும் அந்த பஸ் நாலு மணிக்கு முன் வருவதில்லை. மாலை நாலு மணிக்கு உதகை வந்து பிறகு அது இரவு 10 மணிக்கு மைசூருக்குப் போனால், பிரயாணிகளுக்கு ஏற்படும் தொல்லைகள் எவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. ஏழை பிரயாணிகள் இரவு 10 மணிக்கு மேலே மைசூருக்குப் போனால் எங்கே தங்குவார்கள், அல்லது அங்கேயிருந்து அந்த மாவட்டத்தின் பிற பகுதிகளுக்குச் செல்ல வேண்டிய பிரயாணிகள் எப்படிப் போவார்கள் என்று சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எனவே இதையும் அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும்.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கு. ஆ. பொம்மன்]

இப்போது நான் தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட கூடலூர் தொகுதி அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள இரண்டு தாலுக்காவிலும் ஒதுக்கப்பட்டுவிட்ட தொகுதி என்று கருதுகிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த அந்த சர்க்காரிலும்சரி, இப்போது உள்ள இந்த சர்க்காரிலும்சரி, எந்த அமைச்சரும் அந்தப் பகுதிக்கு விஜயம் செய்வதே கிடையாது. எனவே உதகைக்கு வரும் அமைச்சர்கள் இனியாவது கூடலூர் பகுதிக்கும் வந்து அத்தொகுதியில் சுற்றுப்பயணம் செய்து, தொகுதியின் நிலைமையைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அங்கே வாழும் மக்கள் அநேகமாக தோட்டத் தொழிலாளர்கள், மலை வாசிகள் அல்லது சாதாரண விவசாயிகள். வருஷத்தில் பெரும் பகுதி அவர்களுக்கு வேலையே இருப்பதில்லை. பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனாலும் அங்கே குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ராப்பியோகா என்று சொல்லப்படும் மர வள்ளிக் கிழங்கு அங்கே ஏராளமாகப் பயிரிடப்படுகிறது. அண்டை மாநிலமான கேரளாவில் பல்வேறு இடங்களில் இது விளைகிறது. அங்கேயல்லாம் இதை உபயோகித்து ஜவ்வரிசி செய்கிறார்கள். அதேபோல இங்கேயும் இதை உபயோகித்து ஜவ்வரிசி செய்வதற்கான ஒரு தொழிற்சாலையை இங்கே ஆரம்பிக்கலாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுமட்டும் இல்லாமல் அங்கே மிக விலை உயர்ந்த காட்டு மரங்கள் பயிராகின்றன. அங்கே ஸா மில் ஒன்றை ஆரம்பித்தால் பல பேருக்கு வேலை கிடைக்கும். அந்த மரங்களை உபயோகித்து மேஜை, நாற்காலி போன்ற வற்றைச் செய்யும் தொழிற்சாலை ஒன்றை அங்கே ஆரம்பித்தால் அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் லாபம், அங்கே உள்ள மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புகள் பெருகும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அத்தபடியாக, கூடலூர் தாலுக்காவில் புன்னம்புழா-பாண்டியாறு கிட்டத்தை ஆரம்பித்து அதற்கான பிரிவிமினேரி வேலைகளைக்கூட செய்து விட்டு இப்போது அந்தத் திட்டத்தை நிறுத்தி வைத்துவிட்டார்கள். ஏன் என்று தெரியவில்லை. இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை மேற்கொண்டால் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் பெருகும், எனவே இதை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கூடலூரிலிருந்து பல கிராமங்களுக்கு இன்றைக்கு சாலையே இல்லாமல் இருக்கின்றன. அங்கே உள்ள மக்கள் கூடலூருக்கு வரவேண்டும், மருத்துவ விடுதிக்கு வரவேண்டும் என்றால் மலையிலும் பள்ளத்திலும் ஒரு மைல் இரண்டு மைல்கள்கள் நடந்துதான் வரவேண்டியிருக்கிறது. எனவே அவற்றுக்கெல்லாம் தொடர்பு சாலைகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று இந்தச் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உதகையிலிருந்து சி போர்த்துக்கு அரசு பஸ்கள் போய்க் கொண்டு இருந்தன. கடந்த நாலு மாத காலமாக ஏனோ தெரியவில்லை. இப்போது அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். இத்தனை மக்கள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே மீண்டும் அந்த பஸ்ஸை விடுவதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கு. ஆ. பொம்மன்]

[1971 மார்ச் 30]

நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள உதக மண்டலமானது 'கவின் ஆப் தி ஹில் ஸ்டேஷன்ஸ்' என்று மலைகளின் ராணி என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் பயனிகளைக் கவருவதற்கான பல வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. உல்லாசப்பயனிகள் வருவதற்கான பயண விடுதிகள் அங்கே இல்லை. தற்போது ஒரு விடுதி கட்டப்பட்டு வருகிறது. அது பணம் படைத்தவர் கட்டுக்குத்தான் பயன்படுமேதவிர சாதாரண நடுத்தர மக்கள் வந்து தங்குவதற்குப் பயன்படாது. எனவே, நடுத்தர மக்கள் வந்து தங்குவதற்கு ஏறவாறு ஒரு விடுதி கட்டப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கே லீஸனே மார்ச்சு மாதம் மத்தியிலிருந்து மே மாதம் இறுதிவரையல்தான். இந்தக் குறுகிய காலத்திற்கும் வந்து போகிறவர்களுக்கும் வேண்டிய உபதி இல்லையென்றால் பலரும் வரத் தயங்குகிறார்கள். இதனால் அன்னியச் செலாவணி வரத்து நின்ற விடுகிறது. எனவே ஒரு மூன்று பேர் கொண்ட குழு ஒன்றினை அரசு நியமித்துப் பயனிகளைக் கவருவதற்கு வேண்டிய வழி முறைகளைப்பற்றி ஆராய்ச்சிசெய்து தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உடனடியாக அப்படிப்பட்ட ஒரு குழுவினை அரசு நியமிக்க வேண்டும் என்று அரசை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு உதகையில் கடும் தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு நகரமே கஷ்டப்பட்டது. அப்போது எப்படி எப்படியோ தண்ணீர் சப்ளை செய்யப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் 'பொல்லுடெட் வாட்டர்' சப்ளை செய்யப்பட்டதால் மஞ்சள் காமலை நோய் பெரும் அளவிற்குப் பரவிவிட்டது. இந்த நேரத்தில் பல மக்கள் மாண்டனர். தற்போதுள்ள அரசானது அப்படிப்பட்ட தண்ணீர் தட்டுப்பாடு வரக்கூடாது என்பதற்காக 'பார்ஸன் வேலி' திட்டத்தைத் திட்டிச் செயல்படுத்தி தண்ணீர் பற்றாக்கைப் போக்கியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்க வேண்டிய ஒன்று. இதை வரவேற்கிறேன்.

ஆனாலும் சிறிய அளவு ஜனத்தொகை இருந்த காலத்தில் எங்கள் நகரில் போடப்பட்டுள்ள குழாய்கள் இப்பொழுது ஜனத்தொகை அதிகமாகியும் இன்னும் மாற்றப்படவில்லை. சில வேளைகளில் அந்தக் குழாய்கள் துருப் பிடித்த காரணத்தால் வெடித்து விடுகின்றன அல்லது லீக்கேஜாகிறது. அதன் காரணமாகத் தண்ணீர் விரயமாகிறது. ஆகவே, உதகை நகரசபைக்கு மானியமாகவோ அல்லது கடனாகவோ பணம்கொடுத்து இந்தக் குழாய்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரீஸ் என்று சொல்லும்போது எங்கள் பகுதிகளில் மூங்கில் அதிகமாகக் கிடைப்பதால் அங்கு ஒரு பேப்பர் மில் ஏற்படுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது. நான் முன்பு இந்தச் சட்டசபையில் இந்தப் பிரச்சினையைக் கிளப்பியிருக்கிறேன். எப்படியோ அந்த பேப்பர் மில்லை கோவை ஜில்லாவில் ஆரம்பித்து விட்டார்கள். எங்கள் பகுதிகளில் பேப்பர் மில் நடத்த நிறைய 'பல்ப்'-பும் கிடைக்கிறது. ஆகவே எங்கள் பகுதியில் ஒரு பேப்பர் மில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் சர்க்கார் ஒன்றை ஆரம்பிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் அதாவது மசினிகுடி என்ற பகுதியில் நிறைய முசுக் கொட்டைச் செடிகள் பயிரிடப்படுகின்றன. இப்போது முசுக்கொட்டை

1972 மார்ச் 30]

[திரு. கு. ஆ. பொம்மன்]

பயிரிடப்படும் விஸ்தீரணம் போதாது. இன்னும் அதிகப்படியான ஏரியாவில் முசுக்கொட்டை பயிரிடப்படுதல் வேண்டும். அதனால் நமது வருவாயையும் நாம் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். அதன்மூலம் வேலைவாய்ப்பும் கிடைக்க வழி ஏற்படும். ஆகவே அதையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. என். குமாரசாமி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிற அடிப்படையில் நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

நடந்து முடிந்த தேர்தலில் முற்போக்குக் கூட்டணி வெற்றி பெறுவதற்காகச் சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் வோட்டளித்தது வெற்றி பெறச் செய்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் முற்போக்குக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து அதிநவீனமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துத் தங்கள் கஷ்டங்களைப் போக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் அந்த ஏழை எளிய மக்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தேர்தலில் ஒரு விசேஷ அம்சம் என்னவென்றால் கிராமங்களில் சமூகப் பிடிப்பின் காரணமாக, தங்கள் அதிகாரத்தைக்கொண்டு மக்களின் எண்ணங்களையெல்லாம் திருப்பிவிடவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு சாதாரண மக்களை அவர்கள் வோட்டுப் போடுவதைத் தடுத்து நிறுத்துகிற ஒரு கொடுமையான செய்கை இந்த ஜனநாயக நாட்டில் இன்னும் நீடித்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்திருப்போது மக்களுக்கு வாக்குரிமை இருந்தும்கூட அவர்கள் சுதந்திரமாக வாக்களிப்பதற்கான வாய்ப்பை இன்னும் நம் நாட்டில் உருவாக்க முடியவில்லையே என்ற வேதனை மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியதாகும். காரணம், வோட்டு அளிக்கப் போகிற அரிசன மக்களை வோட்டு போடப் போனால் உங்களுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது, குடிதண்ணீருக்குக்கூட வரக் கூடாது, வேலைக்கு வரக்கூடாது என்பதுபோன்ற தீர்ப்பந்தங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இருபது ஆண்டுகாலம் அதிகாரத்தில் இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அதே கொள்கையை மீண்டும் தேர்தல் காலத்தில் கடைப்பிடித்து மீண்டும் அதிகாரத்திற்கு வருவதற்கு வாய்ப்பை உருவாக்க முயற்சித்தார்கள். அந்த முயற்சியை எதிர்த்து மக்கள் போராடி வெற்றி பெற்றும் விட்டார்கள். அப்படி வெற்றி பெற்றுத் தந்திருக்கும் மக்களுக்கு அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட இருக்கின்றன என்பதுதான் இன்றைய பிரச்சனை. இன்று ஏழை எளிய அரிசன மக்கள் குடி நீருக்குக்கூட வசதி இன்றிக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தேர்தல் காலத்தில் என்னிடம் சொன்னார்கள் எங்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுங்கள், இல்லாவிட்டால் நாங்கள் குடி நீருக்குக்கூட வசதியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்போம் என்று சொன்னார்கள். சுதந்திரம் பெற்ற 23 ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகும் மக்களுக்குக் குடிநீர் வசதிகூட செய்து கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதுதான் அதன் பொருள். 1972-ம் ஆண்டுக்குள்ளாக சகல கிராமங்களிலும் குடிநீர் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற வாக்குறுதி சென்ற காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த வாய்ப்பை 1972-க்கு உள்ளாக உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த மக்கள் அதைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1971 மார்ச் 30]

இன்னொரு பிரச்சனை. விவசாய அபிவிருத்திமூலம் நாம் உணவுப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கண்டிருக்கிறோம். முற்போக்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்து விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கி உணவுப் பிரச்சனையில் வெற்றி பெற்ற விட்டோம். அப்படி உணவுப் பிரச்சனையில் வெற்றி பெற்றுவிட்டால்மட்டும் போதாது. விவசாயத் துறையில் உள்ள பல்வேறு பகுதிகள் மழைக் குறைவின் காரணமாக வறட்சிப் பகுதிகளாக மாறிக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். அவற்றைப் பாசனப் பகுதிகளாக மாற்ற நாம் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும்.

நதி நீரைத் தமிழகத்தில் முழுவதும் பயன்படுத்தி விட்டோம், இனி பூமிக்கடியில் உள்ள தண்ணீரை எடுக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்வோம் என்று கவர்னர் அவர்களது உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாது. கொவை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் எவ்வளவு ஆழமாகக் கிணறுகளை வெட்டினாலும் பூமியின் அடிமட்டத்தில் தண்ணீர் கிடைக்கக் கூடிய நிலை இல்லை. ஆகவே, வேறு ஒரு பெருந் திட்டத்தை உருவாக்கினால் தவிர அந்த மூன்று மாவட்டங்களிலுமுள்ள வறட்சி நிலையைப் போக்க முடியாது. ஆகவே, மத்திய சர்க்காரை அணுகி—மைசூர் மாநிலத்தி லிருந்து காவேரித் தண்ணீர் கிடைப்பது ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அது பற்றிப் பேசி முடிவாகவில்லை. அதேமாதிரி கோளா—கோள அரசோடும் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி நம் பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்பிரச்சனையை அவர்கள் தங்கள் தங்கள் மாநிலத்தின் சுய கொளரவம் காரணமாக வினாக்க் கடலில் போய்ச் சேரும் தண்ணீரை மற்ற மாநிலங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்பை அளிக்காது அதற்கு மனம் இல்லாமல் தடைகள் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நதிகளின் நீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் இவற்றை மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரத்திற்கு உட்படுத்தி எங்கெங்கு தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கண்டு நியாயமான விதத்தில் எல்லா மாநிலங் களும் நதி நீரை உபயோகிக்கும் வாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கு இந்த அரசு மத்திய அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும்.

மற்ற நாடுகள் எல்லாம் விவசாயத் துறையில் முன்னேறுவதற்கான பல பெரிய திட்டங்களையெல்லாம் போட்டு, ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவரக்கூடிய திட்டங்களையெல்லாம் அமைத்து முன்னேற்றம் கண்டுவருகிறார்கள். நம் நாட்டில் கங்கை, கோதாவரி, கிருஷ்ணா போன்ற நதிகளில் ஏராளமான தண்ணீர் இருந்தபோதிலும்கூட அது கடலில் விண்ணிப் போகிறதேதவிர பிற பகுதிகளுக்கு பயன் கிடைக்கும் விதத்தில் இல்லை. ஆகவே, அந்த நதிகளின் நீரை ஒன்றாக இணைத்து நாடு முழுவதற்கும் கன்னியாகுமரிவரை எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு பெரிய திட்டத்தை உருவாக்கி நிறைவேற்ற நம் அரசு மத்திய அரசை நிர்ப்பந்திக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் விவசாயப் பிரச்சனையில் பெரிய, நல்லதொரு சூழ்நிலை ஏற்படும். அதன் மூலம் 75 சதவீதம் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் குறையும்.

நம் நாட்டில் 80 சதவீதம் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் மக்களாவர். விவசாயத் துறையில் அபிவிருத்தி காணவில்லை என்றால் நாம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு ஒரு பரிகாரம் காண முடியாது. நாம் சில பிரச்சனைகளைத் தான் தீர்க்க முடியும். முழுவதையும் தீர்க்க முடியாது. இராமங்களை எடுத்துக்

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

கொண்டால் ஆறு மாதத்திற்கு வேலை, ஆறு மாதங்களுக்கு வேலை இல்லாத திட்டாடிக்கொண்டிருக்கும் நிலை என்ற நிலைமையானது துருக்கியது.

குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பித்து அவர்களின் வருவாயைப் பெருக்கிச் கொடுக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடனாகவும் அதைச் செய்து முடிக்கப் பல சிரமங்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. சிறு தொழில்கள் ஏற்படுத்தி வதன்மூலம் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்துவதில் லைசென்ஸ் முறையில் தகராறு இருப்பதன் காரணமாகப் பல பேர்கள் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். லைசென்ஸ் முறையிலுள்ள தகராறுதான் அதற்குக் காரணம். பஞ்சாப் லைசென்ஸ் வாங்காமலேயே தொழில்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு பிறகு அரசாங்கத்திற்கு அதை அறிவிக்கிறார்கள். தொழில்களை ஆரம்பித்துவிட்டு, மனுக்கொடுக்கிறோம் என்று கொடுக்கிறார்கள். இங்கு லைசென்ஸ் பெறுவதில் பல சிரமங்கள் இருப்பதால் பணம் வைத்திருந்தும் பலர் தொழில்கள் தொடங்க முன்வருவதில்லை. ஆகவே, இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கும் முறையை ரத்து செய்துவிட்டு அவரவர்கள் அவரவர்கள் இஷ்டம் போல் தொழில் ஆரம்பித்துவிட்டு பிறகு அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் கொடுக்கிற அளவிற்கு இப்படிப்பட்டதொரு முறையைப் புகுத்தினால் பணம் வைத்திருப்பவர்கள் பணத்தை முடக்கித் தொழில் துறையில் முன்னுக்கு வர வாய்ப்பு ஏற்படும், வேலை வாய்ப்பும் ஏற்பட முடியும்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதில் வளர்ச்சி கிடையாது. தொழில் துறையில் எப்படி தொழில்களை லாபகரமாகச் செய்ய முடியும், என்ன பொருள் உற்பத்தி செய்தால் நல்லது என்பதைப்பற்றிய விளக்கம் சொல்லி, அந்தத் தொழில்களை லாபகரமாக ஆக்குவதற்கு வழி வகை செய்யவேண்டும். குடிசைத் தொழில்கள் அபிவிருத்திக்காக அரசாங்கம் நிறைய உதவிகள் செய்யவேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்களால் அதை நடத்த முடியாமல் போய்விடும்.

கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு விசைத்தறி வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறது. ஆனால் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் வேலை வாய்ப்புக்காக வேறு ஏதாவும் செய்யவில்லை. வீவசாயிகளுக்கு லோன் கொடுப்பதுபோல், கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கும் லோன் கொடுக்க வேண்டும். எந்த விதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல், ஊதிய உயர்வும் இல்லாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது இருக்கும் விலைவாசி ஏற்றத்தால் அவர்கள் வருமானம் போதாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நூல் விலை ஏறினால் அவர்களுக்கு ஊதியத்தில் கூலி குறைகிறது. நூல் விலை குறைந்தால் அவர்கள் ஊதியத்தில் அதிகம் கிடைக்கிறது. ஆகவே, கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு என்று குறிப்பிட்ட சில ரகங்களை ஒதுக்கிவிட்டு, அந்த அடிப்படையில் அவர்களுடைய நலனைப் பாதுகாப்பது என்பதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, அந்த வழியில் முடிவு காணுவோமென்றால் அந்தத் துறையில் இருக்கும் மக்களுக்கு நாம் நல்லதொரு பரிகாரம் செய்ய முடியும். நெசவுத் தொழிலில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்கு ரூ. 1 அல்லது ரூ. 1-50 கூலியாகக் கிடைக்கிறது. இதை நம்பி அவர்கள் குடும்பமே வாழும் நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்காக அரசாங்கம்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1971 மார்ச் 30]

முன்கைகொடுத்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழில் துறையில் விவசாயத் துறையில் உழைக்கும் மக்களின் வருவாயை உயர்த்துவதற்கு, நாட்டின் உற்பத்தித் துறையில் எவ்வளவு முதலீடு செய்யப் போகிறோமோ, அந்த உற்பத்தியின் மூலமாக வரும் வருமானத்தை செலவை வைத்துத்தான் நாட்டின் வருமானத்தை உயர்த்திக் கொள்ள முடியும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை நம்முடைய அறிக்கையில் எந்த அளவுக்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக சொல்லவில்லை, இருந்தாலும், ஆங்காங்கு இருக்கும் பிரச்சனைகளில் அரசாங்கம் முற்போக்கு நடவடிக்கைகளை மக்களுக்குப் பயனுள்ள நடவடிக்கையாகக் கருதி, உறுதியாக எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்த கடனை இந்தத் தேர்தல் முடிந்த உடனே வசூல் செய்ய ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் ஜப்தி நோட்டீசுகள் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். தேர்தல் முடிந்த உடனே இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதால் மக்களிடையே ஒரு பீதி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி வறட்சி நிரம்பிய பகுதி. அதனால் அங்கே இருப்பவர்களுக்கு வருமானம் குறைந்ததால் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கே ஜப்தி நோட்டீசு கொடுப்பதை, ஜப்தி ஜாரி செய்வதைக் கொஞ்சம் அரசாங்கம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு, அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வாய்தாக் கொடுத்து அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து ரோடுகள், யூனியன்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்தில் துணை ரோடுகள் போடப்பட்டன, அதை இன்னும் சரிவர செய்யவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனில் கேட்டால் கவர்ன்மென்ட் சாங்ஷன் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிச் சாங்ஷன் கொடுத்தாலும் நிறைவேற்றுவதற்குக் கால தாமதம் ஆகிறது. அதோடு, அரசாங்கமும் சாங்ஷன் கொடுப்பதில் கால தாமதம் செய்கிறது. பணம் சரிவரக் கொடுப்பது இல்லை என்று புகார் சொல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்தைக் கேட்டாலும் பஞ்சாயத்துக்கு வருமானம் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் அந்த ரோடு பிரச்சனை ஆரம்பக் காலத்தில் எப்படி இருந்ததோ, அதே நிலையில் இருக்கிறது. ரோடுகள் சரிவரப் போடுவதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது குடியிருப்பு மனைகள் சம்பந்தமாக நகரத்தில் இருப்பவர்களுக்குத்தான் அரசாங்கம் உதவி செய்து வருகிறது. கிராமத்தில் இருப்பவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்யும் வாய்ப்பு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். கிராமத்தில் சேரியில் ஒரு வீட்டில் 3 பேர்கள் வசிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தரவேண்டும். இவ்வளவு ஜனத்தொகை இருந்தால் அந்தக் கிராமத்திற்கு வீட்டு வசதி செய்து தரப்படும் என்ற முறையை வகுத்துக்கொண்டு, அதற்குத் தக்கவாறு ஒட்டுமொத்தமாக வரும் திட்டத்தில் அரசாங்கம் இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

மதுவிலக்கு ஒரு கேள்விக்குறியாகவே இருக்கிறது. தேர்தல் காலத்தில் கூட பல பேர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். மது விலக்கு ஏன் கேள்விக்குறியாக வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற விவரம் எனக்குப் புரியவில்லை. மதுவிலக்குத் தோற்றுவிட்டது என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் சபையில் சொல்வதற்குப் பயப்படுகிறார்கள். கிராமத்தில் இருக்கும் மக்களில் 50 சதவிகிதம் மது விலக்குத் திட்டத்தை மீறி மது உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். வசதி உள்ளவர்கள் எப்படியும் மது அருந்துவதற்கு பர்மிட் வாங்கி விடுகிறார்கள். ஆனால் வசதி இல்லாதவர்கள் பயந்து பயந்து மறைந்து மறைந்து குடிக்கிறார்கள். இப்போது கிராமத்தில் எங்கே பார்த்தாலும் கன் மொந்தை தொங்குகிறது. இது போலீஸ்காரர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களும் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையை ஏன் மறு பரிசீலனை செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன் சாப்பிடுவது ரொம்ப நல்லது என்று டாக்டர்கள் சொல்கிறார்கள். கன் சாப்பிடுவதால் தவறு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். பெரும்பாலும் டி.பி. வியாதிக்காரர்கள் கன் சாப்பிட்டால், டி.பி. நோய் போய்விடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் அந்த வியாதியைக் கட்டுப்படுத்த முடிகிறது என்று சொல்கிறார்கள். டி. பி. சானடோரியத்தில் இடம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். வைத்தியம் செய்ய மருந்து இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இடம் இல்லை, மருந்து இல்லை என்று சொல்கிறபோது, கன் குடிப்பதால் இந்த வியாதி குணமாகிறது என்று சொல்வதால் ஏன் இந்த விஷயத்தில் மறுபரிசீலனை செய்யக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாராயத்தை வேண்டுமானால் தடைசெய்துவிட்டு, போதை குறைவாக உள்ள மதுவை உபயோகிக்கலாம், தவறு இல்லை என்று கருதி, அது சமூக விரோதச் செயல் என்று கருதாமல், அந்த அளவுக்கேனும், மாறுதல் செய்ய அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் விலைவாசிகள் குறையத் தீவிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதை ஏழை எளிய மக்கள் மிகவும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, வேலை வாய்ப்புக்காகவும், விலைவாசி ஏற்றத்தைக் குறைப்பதற்காகவும் அரசாங்கம் உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேர்தல் காலத்தில் நடந்த கலவரத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்னும் பல இடங்களில் தேர்தல் கலவரங்கள் நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தி, நாட்டு மக்கள் முன்னேறுவதற்கும், நல்ல சூழ்நிலையில் வாழ்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே கவர்னர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

நேற்றைய தினமும் இன்றைய தினமும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பல்வேறு கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசுகிற நேரத்தில்

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

[1971 மார்ச் 30]

தேர்தல் காலத்தில் ஏற்பட்ட சில பல அசம்பாவிதங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். எங்களுடைய தொகுதியிலே கூட காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த பலர் கழகத் தொழர்களைத் தாக்கினார்கள். வேலூருக்கு அருகிலே என்னுடைய தொகுதியிலிருக்கும் அரியூர் என்ற கிராமத்தில் கழகத் தலைவர் திருநாவுக்கரசு செட்டியார் அந்த ஊரின் ஊராட்சி மன்றத்திலவர், அவரைத் தாக்கி மண்டையைப் பிளந்துவிட்டார்கள். அவரை அரசாங்க மருத்துவ மனையில் அனுமதித்துவிட்டு இப்போதுதான் வெளியே வந்த நிலைமையைப் பார்த்தோம். பரவலாகக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை அத்தனை பேரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனாலும் இங்கே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்தான் தாக்கப்பட்டார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையல்ல. அதை கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பொறுமையோடும், அண்ணா காட்டிய அன்பு உள்ளத்தோடும் எந்த அளவுக்குப் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தோம் என்பதை நடைபெற்று முடிந்த அமைதியான தேர்தல் வெளிப்படுத்தும் என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். Proportional Representation வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இதைத்தான் நம்முடைய பெரும் தலைவர் போதிநூர் அண்ணா அவர்களுடைய அடிக்கடி இந்த மாமன்றத்திலேயும் சரி வெளியிலேயும் சரி Proportional Representation வித்தாசார முறையில் வாய்ப்புகள் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் சொன்னார்கள். அப்போது எல்லாம் கொஞ்சமும் கவனிக்காமல், அண்ணா அவர்களுக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகூட சொல்லாமல் இருந்து விட்டார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள், “கண் போன பிறகு சூரிய நமஸ்காரம்” என்று. கண் இருக்கும்போது சூரிய நமஸ்காரம் செய்வதில் பல்ன் கிடைக்கும், கண் இழந்த பிறகு சூரிய நமஸ்காரம் செய்தால் எந்தப் பலனும் கிடைக்காது, காங்கிரஸ்காரர்கள் இப்போது Proportional Representation கேட்பதினால் எந்த பலனும் கிடைக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

தேர்தல் நடந்து முடிந்துவிட்டது, மக்கள் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள், மக்கள் தீர்ப்பே மகேசன் தீர்ப்பு என்று. அந்தத் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டுதான் நாம் அனைவரும் இங்கே வந்திருக்கிறோம். கவர்னர் பெருமான் உரையிலே மிக முக்கியமாக அவர் முதலிலேயே எடுத்த எடுப்பிலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

This Government will fully report the sentiments of the opposition

என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைக் கனம் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அனால் அவர்கள் அதிலே குறிப்பிட்டாததைப் பற்றி வருத்தப்பட்டார்கள், குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு அவர்களுக்குத் துணிவு இல்லை. ஆனாலும் கவர்னர் அவர்களின் உரையில் பரவலாகப் பல்வேறு நல்ல அம்சங்கள் மினிர்வதை இந்த மன்றத்தில் கூறாமல் இருக்க முடியாது.

1971 டிசம்பர் 30] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

நம்முடைய மாநில அரசு செய்கின்ற எல்லா நல்ல காரியங்களுக்கும் மத்திய அரசின் ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்பதை கவர்னர் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாநில அரசு இங்கே இருக்கிற ஊழியர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுத்தது. அந்த ஊதிய உயர்வைச் சரிக்கட்டுவதற்கு மத்திய அரசு உதவி புரியவேண்டும். மத்திய அரசு அவ்வப்பொழுது அவர்களுடைய ஊழியர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்கிறது. அதே நேரத்தில் மாநில அரசில் இருக்கும் ஊழியர்களின் ஊதியத்தைப்பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது குறித்து மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு எப்பொழுதும் தட்டிக் கேட்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. தட்டிக்கேட்டு நிச்சயம் பெற முடியும் என்பதிலே நாமெல்லாம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம்.

கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே விவசாயத்தைப்பற்றி மிகவும் விரிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலிருக்கிற பழமையான விவசாய முறைகளைக் கையாண்டுகொண்டிருப்பதால் நிச்சயமாக விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் காணமுடியாது, விஞ்ஞான முறையைக் கையாண்டால்தான் விவசாயம் நல்ல முறையில் விருத்தி அடையும் என்று அடித்தம் திருத்தமாக கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். விவசாயிகள் இன்றைக்கு எந்த அளவுக்குப் பழமையான முறைகளைக் கைவிட்டு, புதுமையான விஞ்ஞான முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கும் பாதையிலே அமைத்துச் செல்லப்படவேண்டும் என்பதை இந்த அரசு நன்றாக உணர்த்தியிருக்கிறது. அந்த முறையிலே பார்த்தால், சென்ற 20 ஆண்டுக் காலத்திலே டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைவிட, எங்களுடைய கட்சி அளும் பொறுப்பை விவசாயம் செய்வதற்கு வழிமுறைகள் வகுத்துக்கொடுத்திருக்கிறது என்பதை உண்மையிலேயே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையிலேதான் உற்சாகம் ஏற்பட்டு, உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

சுறிப்பாக எங்கள் மாவட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிகள் அதிகம் கிடையாது, கிணற்றுப்பாசனம்தான் அதிகம். பம்புசெட்கள்மூலம் தான் கிணற்று நீரை இறைக்கவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எங்களுடைய மாவட்டத்தில் பல அணைத்திட்டங்கள் வேண்டும் என்று நீண்டநெடுங்காலமாகக் கூறிவருகிறோம். ஆனால், இதுவரையில் தண்டரா அணை என்ற ஒரு அணை தான் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. வேலூருக்கு 30 மைல் தொலைவில் மேலாசம்பட்டி என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு அறு செல்கிறது. அதன் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டினால் சுமார் 5,000 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களை அங்கே அமைத்துச்சென்று காண்பித்திருக்கிறேன். அவர்கள் இதைக் கனியோடு பரிசீலித்து அவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக வெள்ளைக்காரர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்ட காலத்திலிருந்து அங்கப் பகுதி மக்கள் இந்த அணையைக் கட்டவேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை நிச்சயம் நம்முடைய அரசு நிறைவேற்றும் என்ற நம்பிக்கையை அந்தப்பகுதி மக்களுடைய சார்பிலே இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

[1971 மார்ச் 30]

அதைப்போலவே, பம்புசெட்களுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் மின்வாரியம் சிலரிடத்தில் கடன் தொகையைப் பெறுகிறார்கள். கடன் தொகையைப் பெறவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், கடன் தொகையைக் கொடுத்தால்தான் மின் இணைப்புத் தரப்படும் என்ற நிலைமை இல்லாமல், கடன் தொகையைக் கொடுத்தாலும், கொடுக்காவிட்டாலும், உரிய நேரத்தில் மின் இணைப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, பம்புசெட்களுக்கு மின் இணைப்புத் தருவதற்கு முன்பாக, இன்னொரு சிக்கலும் இருக்கிறது. பாலாறு பேசின் சூலன், பாலாறு படுகை விதிகள் என்று எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கின்றது. அந்த விதியை அடியோடு ரத்து செய்துவிடவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காரணம் அந்த விதியின்படி, சான்றிதழ் பெற்றுவந்தால்தான் மின் இணைப்புக் கொடுக்கிறார்கள். சான்றிதழ் பெறாமல் கொடுப்பது கிடையாது. ஆகவே, இந்த விதியை ரத்து செய்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் அனுகூலமாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தென் ஆற்காடு, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டு நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அதிலே எங்களுடைய மாவட்டத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப்பற்றி இங்கே பேசினார்கள், பரவலாகக் குறிப்பிட்டார்கள். இது ஒரு தேசியப் பிரச்சினை என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இணைந்து செயல்பட்டால்தான் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க முடியும் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். படித்துவிட்ட வாலிபர்கள் பலர் கிராமப்புறங்களிலிருந்து மிகப் பரவலாக வேலையைத் தேடிக்கொண்டு வருகிற நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் விவசாய பல்கலைக்கழகம் ஒன்று நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அசேபோல் விவசாயக் கல்லூரி ஒன்றும் திருச்சியில் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பாராட்டுகிறேன். அதைப்போலவே ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரத்திலும் விவசாய கல்லூரி நிறுவப்படவேண்டும், விவசாய கல்லூரிகள் வெறும் பட்டம் அளக்கும் கல்லூரிகளாக மட்டும் இல்லாமல், விஞ்ஞான நடப்பங்களையும், விவசாயிகளுக்குத் தேவையான நவீன விஞ்ஞான முறைகளையும் அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். விவசாயக் கல்லூரிகளில் படித்து பட்டம்பெற்ற வாலிபர்கள் கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று தான் பெற்ற விஞ்ஞான அறிவை வைத்துக்கொண்டு, அங்கே விவசாயத்தை முன்னேற்றுவதற்கு வழிகளை வகுக்க வேண்டும். அந்த முறையில் அத்தகைய விவசாயக் கல்லூரிகள் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற இந்தச் சிறிய யோசனையை நான் இந்த மாமன்றத்தின்மூன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே குறுகிய காலத் திட்டங்களினால் நம்முடைய மாநிலம் பயன் அடையாது என்று கருதி, நின்ட் காலத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் 10 ஆண்டு காலத் திட்டத்தை நம்முடைய மாநில அரசு தீட்டி இருக்கிறது. அதை நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திற்கு 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான திட்டத்தை மத்திய அரசு ஏற்க வேண்டும். 1971-72-ம்

1971 மார்ச் 30] [திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்]

ஆண்டுக்கும் சேர்த்து இரண்டு ஆண்டுகான திட்டத்தை மத்திய அரசு ஏற்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நாம் வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டும். 1970-71-க்கு ரூ. 90 கோடிக்கான மதிப்பிடும் 1971-72-க்கு ரூ. 100 கோடிக்கான மதிப்பிடும் உள்ள திட்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறோம். மத்திய அரசு அதை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்முடைய மாநிலத்திற்கு நிச்சயம் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்பதையும் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய கண்ணியம்பாடித் தொகுதியிலே பரவலாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருந்துவருகிறது. கூட்டுறவு முறையில் சிறு தொழிலகங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு அங்கே பலர் முன்வருகிறார்கள் என்றாலும் அதிகாரிகள் அதற்கு போதிய உற்சாகத்தை அளித்து, அந்தத் தொழிலகங்களை ஆரம்பித்து வைக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. அங்கே சிறு தொழிலகங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு, செங்கல் தொழில்போல பல தொழிலகங்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளும், வாய்ப்பும் இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கே அவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு கூட்டுறவுத் துறையிலே சிறு தொழிலகங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு நம்முடைய அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மோத்தக்கல் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. 10 நாட்களுக்கு முன்பு அங்கே 14 வீடுகள் எரிந்து சாம்பலாகிவிட்டன. அந்த வீடுகளை இழந்தவர்கள் எந்த விதமான உணவுப் பொருள்களும் இல்லாமல் பரிதவித்துக்கொண்டு வெளியே இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களின் நிவாரண நிதியிலிருந்து ஏதாவது கணிசமான தொகை ஒதுக்கி தரவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எதிர்காலத்தில் நம்முடைய நாட்டிலே விவசாயிகளுக்கு, மற்ற நடுத்தர மக்களுக்கு, பின்தங்கிய மக்களுக்கு அனுசூலமாகப் பல்வேறு திட்டங்களை உருவாக்குவதற்கான வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே, ஆகவே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று, நன்றி கூறி, விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின்மீது சில அடிப்பிராயங்களைத் தெரியப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கத்தினர்கள் பலரும் தேர்தலின் போதும், தேர்தல் முடிந்ததும் ஏற்பட்ட பல சூழ்நிலைகளைப்பற்றியும், அசம்பாவிதமான சம்பவங்களைப்பற்றியும் பேசினார்கள். இரு தரப்பினரும் பேசினார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர்கள் நிஜலிங்கப்பா காங்கிரசைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது, திரு. மலைச்சாமி அவர்கள் பாம்பின் கதையைக் கூறி, பாம்பைப்போல சிறி விழுகின்ற ஒரு வாய்ப்பை கட்டித் தலைவர் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு ஒரு கதை ஞாபகம் வருகிறது. முகம்மது நபி அவர்கள் தினந்தோறும் பல சிஷ்யர்களை வைத்துக்கொண்டு உபதேசம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது ஒரு நாள் தேள் ஒன்று சிஷ்யர் ஒருவரைக் கொட்டிவிட்டதாம். அந்தச் சிஷ்யருக்கு கோபம் வந்து, அதைக் கொன்றுவிடவேண்டும் என்று சொன்ன பொழுது, முகம்மது நபி அவர்கள் அதைக் கொல்லக்கூடாது, விட்டுவிட

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

[1971 மார்ச் 30]

வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவது நாளும் அதேமாதிரி மற்றொரு ஷிப்யரைத் தேள் கொட்டிவிட்டது. அந்தச் ஷிப்யருக்கும் கோபம் வந்து தேளைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்று சிறி விழுந்தபொழுது, முகம்மது நபி அவர்கள் கொல்ல வேண்டாம், விட்டுவிடுங்கள் என்று கூறினாராம். அதே போன்று மூன்றாம் நாளும் மறுபடியும் தேள் மூன்றாவதாக ஒரு ஷிப்யரைக் கொட்டிவிட்டது. அப்படி எல்லாச் ஷிப்யர்களுக்கும் கோபம் வந்து, அன்றைக்கே அந்தத் தேளைக் கொன்றிருக்கலாம் என்று கூறியபோது, முகம்மது நபி அவர்கள் அதன் குணம் அப்படி என்றாலும், உங்களுடைய நல்ல குணத்தைக் கெடுத்து நீங்கள் அதைக் கொல்ல வேண்டாம் என்றாராம். அப்படி நீங்கள் சிறி விழுந்தாலும், நாங்கள் உங்களுடம் எங்கள் பொறுமையை இழந்து விடாமல் இருப்போம். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டு, நல்ல முறையில், நிலைமைகள் இருப்பதாக கவர்னர் உரையில் முதலிலே கூறியிருக்கிறார்கள், அந்த வகையில் நல்ல முறையில் எதிர்க்கட்சிகளை ஆளுங்கட்சியினர் நடத்துவார்கள் என்று, அந்த முறையில் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நடந்து கொண்டு, இரு தரப்பிலும் நடந்த சம்பவங்களைப் பேசிப் பேசி மற்றவர்கள் மனம் புண்படும் அளவில் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். வள்ளுவர் குறிப்பிட்டது போல், 'நியிரூற் சுட்ட புன் உள்ளமும் ஆருதே நாவிரும் சுட்ட வடு' என்ற அளவில், எல்லாம் தெரிந்த இவர்கள் அப்படியெல்லாம் கூறக்கூடாது என்று தாழ்மையோடு முதல் அமைச்சரிடம் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பெ. மலேச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்ன உதாரணம், பாம்பைப் போல் சிறு உரிமை வேண்டும் என்றேனேயல்லாது, தேளைப் போலக் கொட்ட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. சிறுவனில் ஆபத்திலலை. தேள் கொட்டுவது போன்றது அல்ல. சிறுவதற்குத்தான் உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று எங்கள் தலைவரிடம் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எப்படியோ, பாம்பும் தேளும் சட்ட சபையில் வராமல் இருந்தால் நல்லது! (சிரிப்பு)

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: வராமல் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது.

உணவு உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது. 1966-67-ல் இருந்த 54 லட்சம் டன்னி லிருந்து இன்றைக்கு 67 லட்சம் டன்னாகப் பெருகியிருப்பது பெருமைக்குரியது தான். பெருமைப்படவேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். மூன்று போகும் சாகுபடி செய்ய தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் வசதி செய்தது எங்கள் அரசாங்கம். அதை வளர்ப்பதில் இந்த அரசாங்கம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டிருக்கிறது. உறுதுணையாக இயற்கையும் உதவியளித்திருக்கிறது.

அரசாங்க அலுவலர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு கொடுக்க, லிபிப்த் லைபரன்ஸ் கமிஷன் இந்த அரசாங்கத்தின் சிபாரிசுகளை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களுடைய சிபாரிசுகளை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது, இந்த மாநிலத்தின் சிபாரிசைமட்டும் ஏன் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதற்குக்காரணம் என்ன? ஒருகால், மற்ற மாநிலங்கள் ஏற்கனவே அமுல் நடத்திவிட்டு அதன் பிறகு சிபாரிசுகளை அனுப்பினார்களா, ஆகவே வேறு வழியில்லாமல், அவற்றை ஒப்புக் கொண்டார்களா, நாம்

1971 மார்ச் 30] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

அப்படிச் செய்யாததால் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையா என்பதை மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார உற்பத்தி அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. பல கிராமங்களுக்கு வசதிகள் கொடுத்திருக்கிறது. எனக்கு ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது. அப்பொழுது எலெக்ட்ரிசிட்டி அமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் ஒரு சமயம் இந்தச் சபையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு நாள் விமானம் மூலம் வந்து கொண்டிருந்தபோது, அதில் பல அயல் நாட்டுக்காரர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள், நம்முடைய சென்னையை நெருங்கும்போது, விமானத்திலிருந்து பார்க்கும்போது, பளபளவென்று சென்னை நகரம் அழகாக இருக்கிறது என்று அவர்களெல்லாம் ஆச்சரியப்படும் அளவில் வெளிச்சம் தெரிந்திருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு மின்சார வசதிகளை ஏற்படுத்திய அவரையும் பாராட்டி, இந்த அரசாங்கத்தையும் பாராட்டினார்களாம். அது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. பல லட்சக் கிராமங்களுக்கு மின்வசதி கொடுத்திருந்தாலும், அதிகப்படியாக இன்னமும் கொடுக்கப் போவதாக கவர்னர் உரையில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஸ்ரீரங்கம் தொகுதியைப் பொறுத்தமட்டில், ஸ்ரீரங்கம் தொகுதி எனக்குப் புதிதாக இருந்தாலும், தேர்தல் சமயத்தில் சென்று பார்க்கும்போது—ஜாதி, வகுப்பு வாதத்தைக் கிளப்ப வேண்டாம் என்றாலும்—பள்ளர், பறையர் போன்றவர்கள் வசிக்கும் இடங்களில் மின்சார வசதியே இல்லை. மின்சார வசதியும், குடிநீர் வசதியும் இல்லாமல் அவர்கள் கஷ்டப்படும் நிலை இருக்கிறது. சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்தக் காரணமாக இருந்தாலும், தயவு செய்து அதைக் கவனித்து, ஆவன செய்ய வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் பல ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவசரமாக, குறிப்பாக எங்கெல்லாம் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமோ அந்த முறையில் அரசாங்கம் கவனத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு மின்சார வசதியையும், குடிநீர் வசதியையும் நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதில், கருவிகளுக்கும் கிணறு வெட்டவும் என்று கொடுக்கப்படுகின்றன. அதற்கான ஸ்கீம்களுக்குப் பணங்கள் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அதைவிட முக்கியமானது, இந்தக் கடன்களெல்லாம், நேரிடையாக விவசாயிகளுக்குச் செருகின்றதா என்று பார்ப்பதும், தண்ணீர் வாக்கடிய இடத்தில் கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்க்கவும், அவர்களுக்கு இந்தத் தொகைகளெல்லாம் நல்ல முறையில் பயன்படும் அளவில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்த வாய்ப்பினைத் தந்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. சுருளிவேல்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதற்கண் எங்களைப் பொறுத் தொண்டிற்கு ஆளாக்கி, இன்றைய தினம் எங்களை அனாதையாக்கிச் சென்றுவிட்ட அண்ணனுக்கு அஞ்சலி செலுத்துகிறேன்.

இருபது ஆண்டுகாலமாக, காங்கிரஸின் கோரப் பிடிப்பில் இருந்த போடி நாயக்கனார் சட்டமன்றத் தொகுதியில், பொருளாதார ஆதிக்கம் பெற்ற, தனிப்பட்ட ஒரு குடும்பத்தின் இரும்புப் பிடியில் இருந்த போடி சட்டமன்ற தொகுதி

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1971 மார்ச் 30]

யில், முதன்முறையாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கைக்குக் கிடைத்த வெற்றியை, நான்கு ஆண்டுக்கால கழக அரசின் சாதனைகளுக்குக் கிடைத்த வெற்றியை, எதிர்காலத்தில் சோஷலிச சமுதாயம் அமைய கழக அரசு என்ன செய்ய இருக்கிறது என்ற திட்டங்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றியை, தமிழ் இனத்தின் பகை முடித்து, நகை முழக்கும், படை முகத்துப் பெருவீரர், தமிழ் நாட்டின் முதல்வர், எங்கள் கலைஞர் காலடியில் சமர்ப்பித்து என்னுடைய கன்னிப் பேச்சைத் துவங்குகிறேன்.

நான் என்னுடைய உரையைத் துவங்குவதற்கு முன்னால், என்னைச் சட்ட மன்றத்திற்கு அனுப்பிய என்னுடைய தொகுதி வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும், இந்தப் பெரிய வெற்றியை ஈட்டித் தந்த கழகச் செயல்மறவர்களுக்கும், முற்போக்குக் கூட்டணியின் தொண்டர்களுக்கும் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக என நன்றியைக் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

இத்தின்கள் 24-ம் நாளன்று நம்முடைய ஆளுநர் அவர்கள் மிகவும் சிறப்பான தொரு உரையைச் சட்டமன்றத்தில் நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் அந்த உரையிலுள்ள சிறப்பான அம்சங்களை விளக்கி யிருக்கின்ற காரணத்தால், இந்த உரைக்கே முத்தாய்ப்பாக விளங்குகின்ற ஓர் அம்சத்தை மட்டும் விளக்குவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருது கிறேன்.

இதுவரை எந்த மாநில அரசும் மேற்கொள்ளாத ஒரு செயலை, நம்முடைய தமிழக அரசு மேற்கொள்ள முன்வந்ததற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன். அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலைகளையும், கொள்கை களையும் கொண்டு திட்டங்களை அமைக்காமல், தமிழ்நாட்டில் ஒரு சமதர்ம சமுதாயம் அமைய என்னென்ன ஆக்கபூர்வமான காரியங்கள் செய்ய வேண்டு மென்பதை ஒரு நீண்டகாலக் கண்ணோட்டத்தில் தயாரிக்க 1971-லிருந்து 1981 வரை அதாவது பத்தாண்டுக் காலத்திற்கு ஒரு தல்ல திட்டத்தைத் தயாரிப்ப தற்கு தமிழக அரசு மாநில திட்டக் குழுவை அமைக்க முன்வந்திருப்பதற்கு என் நன்றியைக் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

ஆனால், அதே சமயத்தில் இந்தத் திட்டக் குழு அமையும் நேரத்தில் நாம் விழிப்போடு இருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. இந்தத் திட்டக் குழுவினே அங்கம்பெறக் கூடிய பொருளாதார நிபுணர்களைப்பற்றி நாம் சிறிது புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்றையதினம் இந்த நாட்டிலே விளம்பரமாகி யிருக்கும் பொருளாதார நிபுணர்கள் எல்லாம் நாளுக்குநாள் கொழுத்துக் கொண் டிருக்கிற முதலாளித்துவத்துக்கு, முதலாளித்துவ கொள்கைக்கு தங்கள் மூளையை அடகு வைத்திருக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் இந்த நாட்டிலே பளிச்செனத் தெரிகிறார்கள். சமதர்ம சிந்தனையுடன் சோஷலிச திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று எண்ணமுடைய பொருளாதார நிபுணர் கள் இந்த நாட்டிலே மூலைமுடுக்குகளிலே முடங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதிலே அரசுக்குச் சிறிது காலதாமதம் ஏற்படலாம். அந்தக் காலதாமதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், அந்தச் சிந்தனையாளர்களை, அந்தப் பொருளாதார நிபுணர்களை இந்தக் குழுவினே இடம் பெறச் செய்ய தமிழக அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பெரிதும் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

இன்றையதினம் மக்கள் மன்றத்திலேயிருந்து விரட்டப்பட்ட முதலாளித்துவ கொள்கையினர் அரசியலை விட்டுவிட்டு ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளப் போவார்கள் என்று எண்ணினால் நமக்கு நாமே ஏமாற்றமடைவோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சமதர்ம சமுதாய சிந்தனையாளர்களும், சோஷலிச சிருஷ்டிகர்த்தாக்களும் இதை நமக்குத் தெள்ளத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே மக்கள் மன்றத்திலே சோஷலிசக் கருத்துக்கள் செல்வாக்குப் பெற இயலாதபடி, மக்கள் நம்பிக்கை பெற இயலாதபடி முதலாளித்துவ சக்திகள் எப்படியாவது அராஜகத்தையும் குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்தி, ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதற்கு முயலும் என்பது சோஷலிச சிந்தனையாளர் கருடைய அரசியல் கணக்காகும். அத்தகையோர் இப்படிப்பட்ட குழுக்களிலே தங்களுடைய ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு, அரசைப் பலனளிப்படுத்த முயலுவார்கள். ஆகவே, நல்ல சோஷலிச உள்ளம் படைத்தவர்கள் இத்தகைய குழுக்களிலே இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இருபதாண்டுக் காலமாக போடிநாயக்கனார் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர் பதவியை மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதற்குரிய கருவி என்று கருதாமல் சமுதாயத்தில் ஓர் அத்தஸ்து பெறும் சாதனமாகக் கருதிய காரணத்தினால் போடிநாயக்கனார் தொகுதி மிகவும் மோசமான முறையில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த சில அவசியமான, அவசரமான பிரச்சினைகளை மட்டும் இந்த மன்றத்தின்மூன் வைக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மற்றைய அமைச்சர் பெருமக்களும் அவசரத் தேவையென்று கருதி ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலில் எடுத்துக்கொண்டால், போடி பண்ணைபுத்திலிருந்து கேரளத் திசுக்குச் செல்வதற்கு 7 மைல் தூரம் தொழிலாளர்கள் நடந்து செல்பவர்கள். நடக்க முடியாதவர்கள் பண்ணைபுத்திலிருந்து, பார்த்தோடு, உடும்பஞ்சோலா செல்ல போடி மெட்டு, கம்பம்மெட்டு வழியாக 75 மைல் தூரம் பிரயாணம் செய்ய வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, பண்ணைபுத்திலிருந்து சாக்குருத்து ரோடு வழி ஏற்படுத்தி, சாலைகள் அமைக்க, மிக்க விடரவில், அவசரமான காரியமாக எடுத்து முடித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போடிநாயக்கனார் மேற்குப் பகுதியில் கொம்புத்தாக்கி அணை கட்டப்பட வேண்டுமென்ற ஆலோசனை அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. அந்த அணையைக் கட்டுவதால், தங்களுடைய நிலம் பாதிக்கப்படுமோ என்று முன்பிருந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த அணையைக் கட்டாமல் தாமதப்படுத்தி வந்தார்கள். கொம்புத்தாக்கி அணையைக் கட்டுவதால் 3 ஆயிரம் முதல் 4 ஆயிரம் ஏக்கர் வரை பாசனம் பெறுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த அணை அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே, அதை விரைவாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மு. சுருளிவேல்]

[1971 மார்ச் 30]

மூன்றாவதாக, 1952-லிருந்து எங்கள் பகுதியிலே தேர்தல் காலத்திலே ஒரு கோஷத்தைக் கிளப்புவார்கள். அதாவது நான் தேர்தலிலே வெற்றிபெற்றால் கல்லாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றுவேன் என்று சொல்வார்கள். கோளத்தில் உற்பத்தியாகும் கல்லாற்றுத் தண்ணீர் அரசிக் கடலில் போய் விடுகிறது. அதை தமிழ்நாட்டுக்குத் திருப்பிவிட்டால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பாசன வசதி பெறும். கோளத்தை ஆளுகின்ற கட்சியைச் சேர்ந்த, செல்வாக்கு மிகுந்த அகில இந்திய ரீதியிலே இருப்பவர்கள் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு, இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களும் உதவிபுரிந்து இத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்காவதாக, போடிநாயக்கனூர் தொகுதியின் பகுதிகள் கோள மாநிலத்தை ஒட்டியிருக்கிற காரணத்தால் உணவுத் துறையினர் அதை 'பெல்ட் ஏரியா' என்று பிரித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினால் அந்தப் பகுதிகளுக்கு அரிசியை தாராளமாகக் கொண்டுபோகக்கூடிய நிலைமை இல்லை. தேனியிலிருந்தோ, போடியிலிருந்தோ அரிசி கொண்டுபோனால் அதைக் கைப்பற்றக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கோள மாநிலத்தை ஒட்டிய பகுதிகளில் எல்லையில் செக்போஸ்ட்களை வைத்து அரிசியைத் தடைப்படுத்துவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் தமிழ்நாட்டிற்குள்ளேயே இருக்கும் மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்காத நிலைமையினால் மக்கள் அல்லலுற வேண்டியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப்பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் சின்னமனூர் என்ற ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சங்கராபுரம் என்ற பஞ்சாயத்து இருக்கிறது. அந்த ஊரில் கடந்த பத்து தினங்களாகக் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. மக்கள் எல்லாம் விவசாயம் செய்வதற்காக இருக்கும் கிணறுகளில் குடத்திற்கு ஐந்து பைசா, குடத்திற்கு பத்து பைசா என்ற அளவில் காக கொடுத்தாக் குடி தண்ணீரைப் பெறுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று ஊராட்சி மன்றத் தலைவர் தகவல் தந்திருக்கிறார். இந்த நிலைமை சங்கராபுரம் பகுதியில் மட்டுமல்ல, இன்னும் பல இடங்களிலும் இருக்கிறது. அரசு இதைக் கவனித்து உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டும்.

தேனியிலிருந்து போடி, தேவாரம், பண்ணைபுரம் வழியாகத் தேக்கடிக்குச் செல்லும் பாதை மோசமாக இருக்கிறது. அதையும் தமிழக அரசு சீர்படுத்தித் தர வேண்டும். எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த போவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. எ. வகாப் : சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் முற்போக்குக் கூட்டணி அடைந்த வெற்றியின் ரகசியத்தைப்பற்றிக் கேள்விகள் கேட்டார்கள். சிலர் பதில்கள் அளித்தார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும்போது, தேர்தலில் 'மாயாஜாலம், இந்திரஜாலம் நடந்துவிட்டது' என்று சொன்னார்கள். இது மாயாஜாலம் அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். வேண்டுமானால் 'இந்திரா ஜாலம்' என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த வெற்றியின் காரணம் என்ன என்பதை அவர்கள்

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே கூறியிருக்கும் காரணத்தை மகிழ்ச்சியோடு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

“சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் பெருவாரியான மக்கள், தங்களுடைய இடைவிடாத துயரங்களுக்கு விடிவு காண்பதற்கும், வறுமை, இன்னல் இவற்றிலிருந்து மீண்டு கரையேறுவதற்கும் இவ்வாசை ஆவலோடு எதிர்த்தோக்கி நிற்கின்றனர்” என்பதுதான் உண்மையான காரணமாகும். எந்த மக்கள் சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் அகப்பட்டுத் தங்களுடைய இடைவிடாத துயரத்திற்கு விடிவுகாண இந்த அரசை ஆவலோடு எதிர்த்தோக்கி இருக்கின்றனரோ, எந்த மக்கள் வறுமை, இன்னல் இவற்றிலிருந்து மீண்டு கரையேறுவதற்கு இந்த அரசை ஆவலோடு எதிர்த்தோக்கி இருக்கின்றனரோ அந்த மக்களுக்காக இந்த அரசு பல அரும்பணிகளை எல்லாம் நிறைவேற்றியாக வேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் ஒன்றினால்தான் தங்கள் வறுமை ஒழியும், தங்கள் இன்னல் தீரும் என்று மக்கள் நம்பிய காரணத்தினால் பெருவாரியாக நம்மைத் தேர்த்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த ஏழை எளிய மக்களைக் கருத்தில் கொண்டு நூற்றுக்கு 90 பேர்களாக இருக்கிற அவர்களது துயர் களைவதற்கு அவர்களது வாழ்வை உயர்த்துவதற்கே இந்த அரசு அமைந்திருக்கிறது.

அடுத்து, கவர்னர் அவர்கள் மிக அழகாக “தமிழ்நாட்டு மக்கள், தங்களுடைய தமிழ் மரபுக்கு ஏற்ப சாதிய சமய வெறுப்புணர்ச்சிகளுக்குச் செவி மடுக்காமல் சமூகப் பிரிவினை உணர்ச்சிகளுக்கு இடங்கொடுக்காமல் அவற்றில் இருந்து ஒதுங்கி நின்று மிகவும் போற்றத் தக்க முறையில் நடந்துகொண்டார்கள்” என்று பாராட்டியிருக்கிறார். புரட்சிக் கவிஞர் கூறியதுபோல மூடத் தனம் முடைநாற்றம் விசுகிற இடத்தில் கர்ப்பூர மனம் தேவை என்கிற உணர்ச்சி வீறுபெற்றிருக்கிறது. அதற்கு உதாரணமாக என்னையே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் பிறந்து வளர்ந்த இடம் வந்தவாசியாக இருந்தாலும் என்னுடைய கட்சி ஒதுக்கிய இடமாகிய ராணிப்பேட்டை தொகுதியில் நான் தேர்தலுக்கு நின்றேன். அந்தப் பகுதியில் என்னுடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. என்னை எதிர்த்துப் போட்டி யிட்ட நிலைவிக்கப்பா காங்கிரஸ் வேட்பாளருடைய சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் 50% க்கும் அதிகம். தூரக்ருதமான முறையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் மத வெறியைத் தூண்டுவிட்டோம்கூடப் பிரசாரம் செய்தார்கள். இருந்தும் அந்தப் பகுதி மக்கள் என்னைத் தேர்த்தெடுத்து இந்த மன்றத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றால் சாதி மத இன பேதங்களை மக்கள் மறந்துவிட்டார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. காங்கிரஸ்காரர்கள் மிக மோசமாக “வகாப் என்னை கவாப் செய்துவிடுவோம்” என்று எழுதிக்கூடப் போட்டார்கள். பெரும் பாலானவர்களுக்கு கவாப் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் தெரிந்திருக்க நியாயம் இல்லை. மாமிசத்தை வெட்டி நெய்யிலே பொறித்து எடுப்பது கவாப். நான் கூட காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு என்ன இப்படி நரமாமிசத்தின் மீது அதிக ஆவல் எடுத்துவிட்டது என்று கேட்கவேண்டிய நிலை உண்டாயிற்று. ஆனால் கட்சியின் அடிப்படையில் அல்ல—முற்போக்கு கூட்டணித் தொண்டர்கள் என்னுடைய வெற்றிக்காக இரவும் பகலும் உழைத்த உழைப்பை நான் மறக்கமாட்டேன்.

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1971 மார்ச் 30]

அவர்களுக்கு எல்லாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சம நோக்கமுள்ள தொண்டர்களினால்தான் இன்றையதினம் நாட்டிலே வகுப்புவாத மற்ற நிலையை ஏற்படுத்த ஒரு பாரம்பரியத்தையே ஏற்படுத்திச் சென்ற போறிஞர் அண்ணா அவர்களையும், என்னுடைய அருமைத் தலைவர் காமியே மில்லத் அவர்களையும் நினைவில்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு விவசாயத் துறையில் பல முன்னேற்றமான திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. அதிக உற்பத்தியைத் தரும் விதைகளை எடுத்துக்கொண்டால்கூட ஐ.ஆர். 8, விஜயா, பத்மா, கருணா என்பதாகப் பலப்பல விதைகளைக் கண்டுபிடித்து அளித்திருக்கிறார்கள். அவை நல்ல முறையில் கண்டு முதல் ஆகிறது. அதேநேரத்தில் சாகுபடிக்கு எல்லா நிலங்களையும் கொண்டுவரும் முயற்சி தீவிரமாக்கப்பட்டவேண்டும். ஜப்பான் என்ற சிறிய நாட்டை எடுத்துக்கொள்வோம். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் அங்கே சென்று வந்திருக்கிறார்கள். 1963-ஆம் ஆண்டு நானும் அந்த நாட்டுக்குச் செல்கிற வாய்ப்பைப்பெற்றேன். ஜப்பான் நாட்டில் சிறிய பகுதி நிலத்தைக்கூட வீணாக்காமல் நவீன முறைகளில் எல்லாம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு வருவதை முன்னோடியாகக் கொண்டு நாமும் அத்துறையில் விரிவான பல முன்னேற்றங்களைக் கண்டாகவேண்டும். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக நமது மாநிலத்தில் ஒரு விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்பட இருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன். இந்த நாட்டில் இருக்கிற உழவன் எல்லோருக்கும் பின் செல்வான் என்கிற நிலைமையை மாற்றி—எல்லோருக்கும் முன்செல்வின்மவர்கள் உழவர்கள் என்கிற நிலையை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும்.

என்னுடைய மாவட்ட உறுப்பினர் என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். நானும் அதையே வற்புறுத்துகிறேன். மாவட்டங்கள்தோறும் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்பட்டாக வேண்டும். போறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்திலேயே அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் இருந்ததாக அறிகிறேன். அந்தத் திட்டம் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. விவசாயப் பல்கலைக் கழகம் எங்கள் மாவட்டத்தில் அமையாவிட்டாலும் எங்கள் மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பூச்சிகளிடமிருந்து பயிரைக் காப்பதற்குப் பல திட்டங்களை இந்த அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது. ஹெலிகாப்டர்களில் இருந்து மருந்து தெளிக்கிற முறையைக் கூடக் கையாண்டார்கள். அதனால் நல்ல பலன் ஏற்பட்டது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் அதற்காக வசூலிக்கப்படுகிற கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதாக விவசாயிகள் குறைப்பிடுகிறார்கள். சாதாரணமாக பூச்சி மருந்து தெளிக்க ஒரு ஏக்கருக்கு ஆறு ரூபாய், ஏழு ரூபாய் விவசாயிக்கு ஆகும் என்றால் ஹெலிகாப்டர்கள் மூலம் தெளிப்பதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 15 ரூபாய் அளவில் வசூலிக்கிறார்கள். இந்தக் கட்டணத்தைக் கொஞ்சம் குறைக்க முடியுமா என்பதை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும். பரிசீலித்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மின்சாரத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே மற்ற எல்லா மாநிலங்களையும்விட நம் மாநிலம் பெருமையும், பூரிப்பும் அடைகிற வகையில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் கூறியபோது—அதுவும் குறிப்பாக விமானத்தில் இருந்து சென்னை நகரைப் பார்த்தால் ஜப்பான் நகரோ, டோக்கியோ நகரோ என்று நினைக்கும்படியாக இருக்கிறது. சென்னை நகரத்திலுள்ள மின்சார அமைப்பு மிக உன்னதமாக அமைந்திருக்கிறது. கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் இப்படித்தான். ஆயினும் இத்துறையில் சில பல குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

குறிப்பாக என்னுடைய ஊர் வந்தவாசி பேரூராட்சி மன்றத் தலைவராக நான் இருக்கிறேன். அங்கே 350 மின் விளக்குகள் இருக்கின்றன. ஆயினும் துறு விளக்குகள் நிரந்தரமாக எரியாமல் இருக்கின்றன. அதற்கான காரணத்தை மின்சாரத் துறையினரிடம் கேட்டால் இரண்டு மூன்று நாளுக்குக் கொழுமுறை ரிப்பேர் செய்து கொண்டதான் இருக்கிறோம். இவை குறைந்த சக்தியுள்ள சோக்குகள் போடப்படுவதால் அதிக சக்தி தாங்கமுடியாது போய் விடுகிறது என்கிறார்கள். அதிக சக்தியுள்ளதைப் போட்டால் என்ன என்றால் அதற்காக ஒதுக்கப்படுவது 12 ரூபாய்தான். அவை 18 ரூபாய் ஆகிறது என்கிறார்கள். இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து அங்கங்கே விளக்குகள் இருந்தும் எரியாது போகிற நிலையை நீக்க தக்க நடவடிக்கை எடுத்தாக வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் அலுவலகங்களுக்கு அடிக்கடி வருகிற புகாரே “விளக்குகள் இருந்தும் எரியவில்லை” என்பதுதான். அப்படிப்பட்ட குறையை நீக்கினாலேயே இத்துறை நிறைவுபெற்றதாகிவிடும்.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் பல்வேறு சிறு தொழில்கள் அங்கங்கே நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்புகள் பெருகியிருக்கின்றன என்றாலும் 100 கோடி ரூபாய் அளவில் சேலம் இருப்பாலைத் திட்டம் வருகிறது என்கிறபோது, 60 கோடி ரூபாய் அளவில் தூத்துக்குடி உரத் தொழிற்சாலை ஏற்படுகிறது என்கிறபோது மனம் இறும்பூதெய்துகிறது. மகிழ்ச்சி பொங்குகிறது. இந்தப் பெரும் தொழில்களோடு இன்னும் பல எள்ளினியரிங் சிறு தொழில்கள் இந்த நாட்டில் அங்கங்கே ஏற்பட இந்த அரசு ஆக்கபூர்வமான பணிகளில் செயல்பட வேண்டும் என்பதாகப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில் கூட்டுறவு முறை என்று கூறுகிற நேரத்திலே கோரைப் பாய் நெய்தல் போன்ற தொழில்களும் பிரம்புக் கூடை முடைவது போன்ற கைவினைப் பொருள்கள் செய்கின்ற தொழில்களும் அதிலே அடங்கும். இப்படிப்பட்ட தொழில்களிலே லாபத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கருதித் தொழில்களை நடத்த முடியாது. சில சந்தர்ப்பங்களிலே அந்தத் தொழில்களிலே நஷ்டம் வரத்தான் செய்யும். நஷ்டம் வருகிறது என்பதால் உடனடியாக முடிவிடாமல் அந்தத் தொழிலை விரிவாக்குவதற்கு வேண்டிய பொருளாதார உதவியைச் செய்யவேண்டும். இது சாதாரணப் பணப் பிரச்சனை மட்டும் அல்ல, மனிதாபிமானப் பிரச்சனை. ஒரு கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலையிலே ஏறத்தாழ 300 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அரசாங்கம் 20 ஆயிரம் 30 ஆயிரம் என்று பணம் கொடுத்து உதவுவது பெரிதல்ல. ஆனால் அந்த 300 பேர்களுடைய குடும்பங்களும் அதனால் பிழைக்கின்றன என்ற கருத்தினை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1971 மார்ச் 30]

ராணிப்பேட்டைத் தொகுதியிலே தொழில்வளம் குன்றியிருக்கிறது. 10 ஆண்டுகாலத்திற்கு முன்னாலே அங்கே 1,000 ஏக்கர் நிலம் தொழிற்சாலைக்காக என்று வாங்கப்பட்டு அந்த நிலம் பயன்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கான உண்மையான காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. 1,000 ஏக்கர் நிலம் அங்கே தரிசாகக் கிடக்கிறது. அந்த நிலங்களிலே ஆர்ஜிதம் செய்யப் பட்ட சில நிலங்களிலே உணவுப் பொருள்கள் விளைந்த இடங்களாக இருக்கின்றன. சில இடங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. உடனடியாக ஏதாவது பெரிய தொழிற்சாலையை அந்த இடத்திலே அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்னாள் இருந்த மதிப்பிற்குரிய இப்பொழுதும் இருந்துவருகிற தொழில் அமைச்சர் அவர்கள்கூட அந்த இடத்தை வந்து பார்த்ததாகவும், உடனடியாகத் தொழிற்சாலைக்கு ஏற்பாடு செய்வதாகவும் உறுதி செய்ததாகவும் அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த வாக்காளப் பெருமக்கள் கூறுகிறார்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களையும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது என்றால் என்ன திட்டமிட்டு வாங்கினார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அங்கே சொல்கிறார்கள், திருச்சியிலே ஏற்படுகிற கனரகத் தொழிற்சாலை முதன்முதலாக அங்கே அமைக்கப்பட இருந்ததாகவும் என்ன காரணத்தினாலோ பிறகு திருச்சிக்குப் போய்விட்டது என்றும் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலை எங்கள் பகுதிக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிறது வாலாஜா நகரம். அந்த வாலாஜா நகரம் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தின் நோயாளி நகரமாக இருக்கிறது. முன்பு சொல்வார்கள், ஐரோப்பாவின் நோயாளியாகத் துருக்கி நாடு இருக்கிறது என்று சொல்வார்கள். அதைப் போன்று வட ஆற்காடு மாவட்டத்தின் நோயாளி நகரமாக இன்றைக்கு வாலாஜா இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இருபது, முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே 60 ஆயிரம் மக்கள் தொகை இருந்தது அங்கே. இன்றைக்கு 15 ஆயிரம் மக்கள் தொகை உள்ள நகராட்சியாக அது இருக்கிறது. ஆனால் அந்த நகராட்சிதான் துற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடிய நகராட்சியாக இருக்கிறது. பெரும் நகராட்சி என்று பெயர் பெற்ற அந்தச் சிறிய நகரில் சில பல தொழிற்சாலைகள் அமைத்து அதை முன்னேற்றுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கும் மேல்விஷாரம் என்ற பகுதி முஸ்லீம்கள் அதிகமாக வாழக்கூடிய பகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே வாழ்கின்றவர்களுக்குப் போதுமான வைத்திய வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாகப் பெண்களுக்கு அதுவும் கோஷா பெண்களுக்கு வைத்திய வசதி தேவையென்றால் அண்மையிலே இருக்கிற வேலூருக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாகவும் சிறப்பாகவும் கோஷா ஹாஸ்பிடல் ஒன்று அங்கே ஏற்படுத்தி முஸ்லீம் சமுதாய மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னங்கிய வகுப்பினர் முன்னேற்றத்திற்காக மாபெரும் திட்டங்களைத் தீட்டி வந்திருக்கிறது இந்த அரசு. பலவிதமான உதவிகளைச் செய்துவந்திருக்கிறது என்ற விவரம் எனக்கு என்றாகத் தெரியும். அவர்களுக்கு உள்ள குறைவின் காரணமாக, அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே எழுச்சியும் விழிப்பும் ஏற்படவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகத் தனியாக ஒரு அமைச்சரையும், தனியாக ஒரு குழுவையும் அமைத்து ஆராய்ச்சிகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள்.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

ஆனால் முடிவுகள் என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று உணர்கிறேன். முஸ்லீம் என்று சொல்லப்படும் பவர்களில் லப்பை என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுக்குத்தான் பின்தங்கியவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. முஸ்லீம் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அத்தனை பேர்களும் கல்வி அம்சத்தைப் பொறுத்த வரையில் பின்தங்கியவர்கள் பட்டியலிலே சேர்க்கப்படவேண்டியவர்கள்தான். எனவே, அவர்களையும் சேர்த்து 'லப்பை' என்ற வார்த்தைக்கு அளிக்கப்படுகின்ற அத்தனை சலுகைகளையும் 'முஸ்லீம்' என்ற வார்த்தைக்கு அளிக்கப்படுகின்ற வகையில் மைனாரிட்டி சமுதாயம் இந்த அரசாங்கத்தினிடத்திலே வைத்திருக்கின்ற நம்பிக்கைக்கு ஏற்றவகையில் கணிசமான உதவியை, அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற உதவியைச் செய்யவேண்டும். ஏறத்தாழ 30 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். பின்தங்கிய மக்களுக்கு அளிக்கப்படுகின்ற எல்லாவிதமான சலுகைகளும் முஸ்லீம்களுக்கும் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாதிலத் திட்டக்குழுபற்றி ஆளுநர் உரையில் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. புதுமையான திட்டம். திட்டக்குழு அமைக்கப்பட்டால் பல்வேறு குறையிலும் உள்ள மதிதூபம் படைத்த அறிஞர்கள் அந்தக் குழுவிலே இடம் பெற்று அவர்களுடைய ஆலோசனைகளைப் பெறுவதன்மூலம்—இப்பொழுது இருக்கிற திட்டக்குழுவிலே நாம் அதிகமாகப் பங்கெடுத்துக்கொள்ள முடியாத தன்மை குறைந்துபோகின்ற தன்மையில்—நம்முடைய குறைகளை நாம்தான் தெரிந்திருக்க முடியும், நம்முடைய பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஜல்லாவாசிகளைக் கொண்ட குழுவாக இருந்தால் இங்கேயுள்ள அடிப்படைத் தன்மைகளை அறிந்து யோசனைகளைச் சொல்லி எதிர்கால வாழ்க்கையை இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே அமைத்துக்கொடுக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

கடைசியாக நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தினைப் பொறுத்தவரையில் அது வறட்சியான மாவட்டம். நல்ல தொழிற்சாலைகள் அங்கே அமைக்கப்படவில்லை. அதிகமான வசதிகள் செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக வந்தவாசியை எடுத்துக்கொண்டால் வந்தவாசி என்பது எப்படி அலப்பெட்டிக் ஆர்டரில், அதாவது அகர வரிசைப்படி பார்த்தால் 'டபிள்யூ' என்பது கடைசியாக வருவதுபோல் அந்தனுடைய நிலைமையும் இருக்கிறது. என்னுடைய பெயரும் கடைசிப் பெயராக 234-வது பெயராகக் கடைசியாக வருகிறது, என்னுடைய ஊர்பெயர் கடைசியாக வருவதால் ஓட்டுப்போகிறது என்று நினைக்கிறேன். (மாண்புமிகு திரு. டி. கருணாநிதி: 'அந்தவாசி' என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள்) மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் 'வந்தவாசி'யை 'அந்தவாசி' என்று வைத்துக்கொள்ளச் சொல்கிறார்கள். எங்களுக்குப் பெயர் மட்டும் முக்கியமல்ல. கடவே தொழிற்சாலைகளும் தேவை என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். தொழில்துறையிலே வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, வந்தவாசியிலும், ராணிப்பேட்டையிலும் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தத் திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்குத் திட்டக் குழுவில் எங்களைப் போன்ற அங்கத்தினர்களும் செல்கின்ற முறையில் சென்று யோசனைகளைச் சொல்கின்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

[1971 மார்ச் 30]

* திரு. கு. காமாட்சி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய இதய தெய்வம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வீற்றிருந்த பேரவையிலே வீற்றிருக்கிறோம் என்ற உணர்வும், முதன்முறையாகப் பேசுகிறோம் என்ற உணர்வும் என்னைப் பெருமையடையச் செய்கின்றன. அந்த உணர்வுக்கு வழிவகுத்துத் தந்த எனது அருமைத் தலைவர்களுக்கும், எனது தொகுதியின் வாக்காளப் பெருமக்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தங்கள் வாயிலாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேற்கு ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே இந்த நாட்டிலே நான்காண்டுக் காலமாகத் தமிழக அரசு சாதித்து இருக்கிற சாதனையையும், தன்னிறைவுகளையும் இனிவாவிருக்கிற எதிர்காலம் எப்படியிருக்கும் என்பதைப்பற்றியும் மிகத் தெள்ளத் தெளிவாக இங்கே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உரையையும், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே அளித்த நிதிநிலை அறிக்கையையும் மனத்திலே வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால் எதிர்காலத்திலே தமிழகத்திலேயிருக்கின்ற குக்கிராமங்கள் அத்தனையும் சிறு நகரங்களாகக் காட்சியளிக்கக்கூடிய தன்மை என்னுடைய கண் முன்னால் தெரிகிறது.

குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே இருக்கின்ற குக்கிராமங்களெல்லாம் நல்ல பயனடையும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. சாலை வசதியேயில்லாத ஆளுந்தார், சேதுராப்பட்டி, திருமலை சமுத்திரம், கும்பகுடி போன்ற பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நல்ல சாலை வசதிகள் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியில் மிகப் பழங்காலமாக தூர் எடுக்காமல் இருக்கும் குண்டுர் ஏரி, கொளத்தூர் ஏரி, செஞ்சூர்ச்சி ஏரி, மலிகண்டம் ஏரி, வாழ்வந்தான் கோட்டை, சுத்தைப்பார் ஏரி போன்ற ஏரிகள் தூர் எடுக்கப்பட்டு, கோடை காலத்தில் நீர் நிரம்பியிருக்கும் காட்சி என்னுடைய கண் முன்னாலே இந்த அறிக்கையிலேயிருந்து தெரிகிறது.

அது மட்டுமல்ல, மின்சாரம் ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் ஒளி வீசும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது. குடிநீர்த் திட்டங்களிலே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதைப்போல் ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் நல்ல பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டங்கள் நிச்சயமாக நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்குத் தெரிகிறது. இந்த அளவிற்கு, தமிழகத்திலுள்ள கிராமங்கள் அத்தனையும் நல்லமுறையிலே பயனடையத் தக்கவிதத்திலே ஆளுநர் அவர்களின் உரை இங்கே அமைந்திருக்கிறது.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். இந்த பட்ஜெட் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கிறது, அதிலே பச்சைக்கொடி தெரிகிறது வரி வருவதற்கு என்றெல்லாம் இங்கே கூறப்பட்டது. ஆனால் எங்களைப் பொறுத்தவரையிலே அந்த நம்பிக்கை இல்லை. வரி வந்தாலும், தாங்கக் கூடியவர்களுக்குத் தான் வரி வருமே தவிர தாங்க முடியாத ஏழை எளியவர்களுக்கு நிச்சயமாக வராது என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு நிறைய உண்டு. வசதி படைத்த ஆணங்குகள் உபயோகப்படுத்தும் யார்ட்லி பவுடருக்குத்தான் வரி வருமே தவிர எங்கள் தாய்மார்கள், ஏழை எளிய மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் குளிக் கின்ற மஞ்சளுக்கு நிச்சயமாக வரி வராது என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கு. எமாட்சி]

இங்கேகூட தேர்தல் காலங்களிலே மதுவிலக்கைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அது சரியாக நிறைவேற்றப்படவில்லை, மது அருந்தியவர்கள் அதிகமாக இருந்தார்கள் என்றெல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். அது ஒருவகையிலே உண்மையாகத்தான் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். காரணம், என்னுடைய பகுதியிலே வாக்குப் பதிவு நடக்கின்ற நேரத்திலே ஒரு வோட்டுச் சாவடிக்குச் சென்றேன். பத்தாளப்பேட்டை கிராமம் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு வாக்காளப் பெருமக்கள் வரிசையிலே ஒருசிலர் முனகிக்கொண்டே வந்தார்கள். ஏன் அவர்கள் முனகிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று பார்க்க அவர்கள் அருகிலே சென்றேன். அப்படிச் சென்றவுடன் நல்ல மது நாற்றம் எடுத்தது. அதற்குப்பிறகு உள்ளே சென்று, அதிகாரிகளிடம் சொல்லி, இவர்கள் ஏதோ முனகிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று நான் சொன்னேன். அதிகாரிகள் ஓட்டுச் சீட்டை அவர்களிடத்திலே கொடுக்கும்போதுகூட முனகினார்கள். என்ன முனகினார்கள் என்றால், கீழே ராட்டை, மேலே ராட்டை, கீழே ராட்டை, மேலே ராட்டை என்ற அந்தச் சொல் என் காதிலே விழுந்தது. மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ்காரர்கள் அந்தப் பகுதியிலேயுள்ள வாக்காளப் பெருமக்களுக்கு இம்மாதிரியாக நிலை தடுமாறச் செய்து அவர்களை ஓட்டுச் சாவடிக்குச் செல்ல வைத்திருக்கிறார்கள். முன்பு, பழையகாலத்தில் ஓட்டப்பா ஸ்டர் அவர்கள் நாடகத்திலே நடக்கும்பொழுது அவர்கள் எப்பொழுதுமே நிலை தடுமாறித்தான் இருப்பார்களாம். அவர்கள் நிலை தடுமாறிய நிலையிலே வேஷம் இடுகின்றவர்கள் வேஷம் இட்டு, உடை தரித்து, அவருக்கு என்ன வேஷம் என்பதே நினைவில்லாத நிலையில், மேடையிலே கொண்டுபோய் நிறுத்தி வன்விரை ஆலோலம் பாடச் சொல்லி, வேடன் வேஷம் என்று சொன்னவுடனே, அவர்களும் தேடி வந்தேனே வள்ளி மானே என்று பாட ஆரம்பிப்பார்களாம். அம்மாதிரி அருமை காங்கிரஸ்காரர்கள் வாக்காளப் பெருமக்களை நிலை தடுமாறச் செய்து, எதற்கு வாக்களிக்கிறார்கள் என்ற நிலையைக்கூட மறக்கச் செய்து அவர்கள் நிலைதடுமாறி இருந்த காலத்திலே, ராட்டை, ராட்டை, ராட்டை என்று சொல்லி அவர்களை ஓட்டுச் சாவடிக்குத் தள்ளியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல், அராஜகம் நடந்தது என்றெல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். சர்வசாதாரணமாக எல்லாப் பகுதிகளிலேயும் நடந்து இருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியிலேகூட அராஜகம் முன்பு அல்ல, பிறகு நடந்து கொண்டு வருகிறது. சோழமாதேவியில் எனக்கு வேலை செய்த அந்த ஊர் தலைவருடைய வைக்கோல் போரும் சேரும் கொளுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலவே அர்ச்சுவன் நகர், மேலக்கல்கொண்டார் கோட்டையில் வேலை செய்தவர்களின் வைக்கோல் போர் கொளுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கீழ்க்கல்கொண்டார் கோட்டையில் ஒரு பார்ப்பன நண்பர் எனக்கு வேலை செய்தார். அது உங்களுக்குக்கூட ஆச்சரியமாக இருக்கும். உண்மையிலேயே அவ்வாறு வேலை செய்தார். அவர், அந்த அக்கிரஹாரத்திலேயிருந்து கட்டுப்பாடு செய்து விலக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதுமட்டுமல்ல, அவர்களின் விட்டிற்குச் சென்று பலவிதமான இன்னல்களை இன்றைக்கும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, அவர்களுடைய வாழைத்தோட்டத்திலே புகுத்து பச்சைக் காய்களை, பிஞ்சு உள்ளங்களைப் பிய்த்து எறிவதுபோல், இன்றைக்குப் பிய்த்துக்

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1971 மார்ச் 30]

கொண்டு வருகிறார்கள். இம்மாதிரியான அராஜகங்கள் எல்லாம் இன்றைக்கும், இப்பொழுதும் நடந்து கொண்டு வருகின்றன என்பதை நான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அறமட்டுமல்ல, அருமைக் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் தேர்தல் காலத்திலே பேசிய பேச்சுக்களையெல்லாம் எடுத்துப் பார்க்கும்பொழுது வேதனை தாக்க முடியவையாக இருக்கிறது. அநாகரீகமான முறையிலே அவர்களுடைய பேச்சு இருந்தது. எங்களைப்பற்றியெல்லாம் பேசியிருந்தாலும்கூட நான் கவலைப்பட மாட்டேன். ஒரு பெரிய இயக்கத்தின், பெரிய கட்சியின் தலைவர், அருமை காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்களைப்பற்றிக்கூட அவர்களே மிகவும் கேவலமான முறையிலே பேசினார்கள். அதை என்னால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. எப்படிப் பேசினார்கள் என்றால், அண்ணா அவர்களுக்கு இங்கே சமாதியா, கடற்கரைப் பக்கத்திலே அண்ணாவுக்கு சமாதியா, ஆகட்டும், நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே காமராஜர் அவர்களுக்கும் பக்கத்திலே சமாதி வைக்கிறோம் என்று அவர்கள் பேசினார்கள். நான் இதை வருத்தத்துடன் சொல்கிறேன். காங்கிரஸ் காராகன மனம் புண்பட வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. பேசுவதற்குக் கூடக் கொரியாத நிலையிலே, பலகாரியங்களை அவர்கள் பேசி வருகிறார்கள். ஆம்மாதிரியான பேச்சுக்களின் காரணமாகத்தான், அடக்கமில்லாத பேச்சின் காரணமாகத்தான் இந்த அவையிலேகூட அடக்கமாக ஒருநிலையிடத்திலே அவர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இங்கே எங்கே பார்த்தாலும் என் தொழிலாளர்களின் முகம்தான் தெரிகிறதே தவிர அவர்களை சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்தால் ஒரு சிலர்தான் என் கண்ணுக்குத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை நீடிக்கக்கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன், எதற்காக என்றால், ஒரு சரியான எதிர்க்கட்சி இருந்தால்தான் எங்களுக்கும் கொஞ்சம் சூடு பிறக்கும். சரியான எதிர்க்கட்சியில்லாத காரணத்தால் எங்களுக்கும், எதோ சட்ட சபைக்கு வந்தோம், உட்கார்ந்தோம் என்ற நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. எனவே, அப்படிப்பட்ட நிலையை அடுத்த தேர்தலுக்காவது நீங்கள் ஆங்கிலக் கொள்ளக் கூடாது. அதற்காக உங்களைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

நல்ல முறையில் நாகரீகமாகப் பேசுவதற்குக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். ஒரு 30 அல்லது 50 பேருக்கு மேற்படாத உறுப்பினர் களாவது அவர்கள் வீற்றிருக்க வேண்டும் என்று நான் மனதார ஆசைப்படுகிறேன். அப்படியிருந்தால்தான் இங்கே நல்தொர் சூழ்நிலை ஏற்படும். அவர்கள் எடுத்துச்சொல்லுவதற்கும் நாங்கள் எடுத்துச்சொல்லுவதற்கும் நல்லபல கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்ளுவதற்கும் உதவியாக இருக்கும்.

என் தொகுதியிலே அவர்கள் காலத்தில் ஒரு தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பித்தார்கள். எந்த இடத்தில் எந்தத் தொழிற்சாலை என்று அமைப்பது என்ற திட்டம் இல்லாமல் அவர்கள் தங்கள் செல்வாக்கை வைத்துக்கொண்டு பொன் மலைப்பட்டி பஞ்சாயத்தில் ஒரு எரிச்சாராயத் தொழிற்சாலைப் பெரிய காங்கிரஸ்காரர்கள் தங்கள் மூலதனத்துடன் ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். திருச்சிக்கு வருகை தருகிற அவ்வளவு பேருக்கும் தெரியும். இராரிலில் வருகிற வர்களுக்கும் தெரியும், பத்து மைல் சுற்றுவட்டாரத்திற்கு அந்த வாடை வீச

1971 மார்ச் 30]

[திரு. கு. காமாட்சி]

கிறதை யாரும் கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது. அது மட்டும் இல்லாமல் அந்த எரிச்சாராயத் தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளிவரும் விஷம் பொருந்திய கழிவு நீர் உய்யக்கொண்டான் பாசன வாய்க்காலில் கலந்து ஏறத்தாழ மூப்பது கிராமங்களைப் பெரிதும் பாதித்து இருக்கிறது. அந்தக் கிராமங்களிலே எல்லாம் குடிநீர் கெட்டுப்போய் விட்டதைப் பார்க்கிறோம். கால்நடைகள் மீன்வளம் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது இந்தத் தண்ணீரால். எனவே அந்தத் தண்ணீர் வராத அளவிற்கு, அந்தத் தொழிற்சாலையிலிருந்து அந்தத் தண்ணீர் வேறு விதமாகத் திருப்பி விடப்படுவதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும் என்று நான் நமது அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மதுரை இப்போது ஒரு மாநகராட்சியாகத் திகழ இருக்கிறது. வாலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க மாமதுரை நகர் மாநகராட்சியாக இருப்பதை வா வேற்கிறேன். இதேபோல இந்த அரசின் கவனம் திருச்சியிலும் படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். காரணம், திருச்சி மாநகர் பாடல்பெற்ற ஸ்தலம். ஆஸ்திரிக்களுக்கு மிக மிக வேண்டிய திருத்தலம். பக்கத்திலே திருவரங்கமும் திருவாணைக்காவலும் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்களுக்குக் கூட இந்த மாநகரம் மிகவும் பிடிப்புள்ள நகராகும். திருச்சிக்கு அண்மையிலுள்ள திருவெறும்பூர் பெரும் தொழில் நகராக மாறிக்கொண்டு வருகிறது. மிக மிகப் பெரிய தொழிற்சாலைகள் அங்கே தோன்றிக்கொண்டு வருகின்றன. பக்கத்தில் பொன்மலை தொழிற்சாலை, துப்பாக்கித் தொழிற்சாலை, பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிக்ஸ் தொழிற்சாலைபோன்ற பல பெரும் தொழிற்சாலைகள் அங்கே தோன்றிக் கொண்டு வருகின்றன. எனவே இவற்றைப்பெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு திருச்சியை ஒரு மாநகராகக்காணும் வாய்ப்பினை அரசு எற்படுத்திக் கொண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக இந்த அளவிற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் நல்ல முறையில் இந்த நாட்டின் ஏழை மக்களுக்கு 100-க்கு 86 சதவிகிதம் வரடும் ஏழை எளியவர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பெரிதும் உதவுத்தக்கதொரு வரவு செலவுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள உரையினை அளித்தமைக்காக அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அத்தகையதொரு ஆட்சியின் கீழ் தமிழகம் நல்ல முறையில் சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்கும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு ஆளுநர் அவர்கள் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

* திரு. ச. சங்கமுத்து தேவர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்களது உரையினை டெடிச் சில கருத்துக்களைக்கூற வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக, எங்கள் பகுதி அம்பாசமுத்திரம் தொகுதி பற்றி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதி பெரும்பாலும் விவசாயத்திற்கு உட்பட்ட பகுதி. ஆனால் எங்கள் பகுதியிலுள்ள கிராமங்கள் பெரும்பாலும் இனம் கிராமங்களாக இருப்பதால் பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இனம் கிராமங்களிலே எந்தவிதமான வேலையையும் செய்ய முடியாமலும், ஏதாவது ரோடு போன்றவைகள் அமைத்தால் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய நிலையில் இருக்கின்றன.

[திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்]

[1971 மார்ச் 30]

மிக அத்தியாவசியமான குடி தண்ணீர்த் திட்டங்கள் போன்ற வேலைகளைக்கூட செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. இதே காரணத்தினால் விவசாயம்கூட பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. பல ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கும் இனம்தாரர்களுக்கும் கேஸ்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. இதனால் விவசாயமும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது, விவசாய நிலங்களுக்குச் சர்க்கார் மூலமாகப் பல சலுகைகளையெல்லாம் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட இனம் கிராமங்களிலுள்ள விவசாய நிலங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட சலுகைகளைச் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. அங்கேயெல்லாம் ஹெலிகாப்டர்கள் மூலம் மருந்து தெளித்தார்கள். அதற்கான கட்டணத்தை நிலச்சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து பெற வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் சட்டத்தில் எங்கே தவறு இருக்கிறதோ தெரியவில்லை, அந்தக் கட்டணத்தை இவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கப் படுகிறார்கள். இதன் காரணமாக விவசாயம் செய்து கொண்டு இருப்பவர்களுக்கும் முந்தைய விவசாயிகளுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது.

குடிநீர்த் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் விக்ரமசிங்கபுரத்தில் பாது காக்கப்பட்ட குடிநீர்த் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்தத்திட்டத்தில் சிவந்திபுரம் கிராமமும் இணைக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் ஏனோ தெரியவில்லை, திடீரென்று, அந்தத் திட்டத்திலிருந்து சிவந்திபுரம் கிராமத்தை நீக்கியிருக்கிறார்கள். இதனால் அந்தக் கிராம மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். எனவே, இந்தக் கிராமத்தையும் அந்தத் திட்டத்தோடு இணைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் பகுதி பெரும் அளவிற்கு நெசவாளர்கள் இருக்கும் பகுதி. இப்போது நூல்விலை அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தினால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு ஒரு வழி காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பாசன வசதியைப் பொறுத்த வரையில் அம்பாசமுதிரம் பகுதி பாபனாசம், மணிமுத்தாறு நீர் தேக்கங்களின் மூலம் பயன் பெறுகிறது. இதில் ஆரம் பத்திலுள்ள மூன்று கால்வாய்கள் மூலம் அந்தத் தண்ணீரால் சரியான பாது காப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை. சிறு பாசனங்களுக்கு அட்வான்ஸ் 'கார்'க்கு என்று ஏப்ரல்-மே மாதத்தில் தண்ணீர் கொடுக்கப்படுகிறது. கோடையில் கொடுக்கப்படும் இந்தத் தண்ணீர் பாபனாசம் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து கொடுக்கப் படுகிறது. மின்சாரத்திற்குப் பயன்படும் தண்ணீரின் அளவைக் கணக்கிட்டு அதற்குரிய எக்கரைக் கணக்கிட்டு பயிர் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்ய தால் மேற்கத்திய பாசன நிலங்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும். கொடுக்கப் படும் நீர் ஜூன் மாதம் 1-ம் தேதி முறைப்படி கொடுக்கப்படுகிறதில்லை. ஆயிரக் கணக்கில் செலவு செய்து பயிர் வைக்கும்போது அட்வான்ஸ் 'கார்' க்கு தண்ணீர் கொடுப்பதினால் இப்படிப்பட்ட தண்ணீர் பற்றாக்குறையால் நாற்றுக் குக்கட தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது ரொம்ப நாளைக் இருந்து வருகிறது.

இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1971 மார்ச் 30]

[திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்]

தாம்பரபரணி பாசனத்தில் பதினைந்து இருபது ஆண்டு காலமாக நிறைய வேஸ்ட் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நன்செய் நிலங்களாக மாற்றி நன்செய்க்குள்ள பட்டா வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் மற்ற விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான தொந்தரவும் ஏற்படாது விடாது.

என் தொகுதியில் வடக்குகோடைமேல் அழகியன் கால்வாய் என்ற கால்வாய் ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கான ரீ மாடலிங் ஸ்கீம் எல்லாம் பூர்த்தி யாகி விட்டது. இருந்தாலும் அங்கு முறை விஸ்டம் வைத்து தண்ணீர் விட வேண்டிய ஒரு நிலை இருக்கிறது. அங்கு இன்னும் நல்லபடியாக மராமத்து வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு எவ்வளவு தண்ணீர் விட்டாலும் கடைசி இடம் வரை தகுந்த அளவிற்கு தண்ணீர் போய் சேர முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. அக்குறையை போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடக்கு கோடைமேல் அழகியன் கால்வாய், தெற்கு கோடைமேல் அழகியன் கால்வாய், நதியுண்ணிக் கால்வாய் என்ற மூன்று கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. இந்த மூன்று கால்வாய்களுக்கும் மணிமுத்தாறு அபிவிருத்திக் தீர்வை போடப் படுகிறது. இவற்றிற்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வீதம் தீர்வை போடப்படுகிறது. இதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் மணிமுத்தாறு தண்ணீரினால் இவற்றிற்கு எவ்விதப் பாதுகாப்பும் கிடையாது.

மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எங்கள் பகுதியில் அநேகக் கிராமங்களில் பல்புகள் இல்லாமல் பாக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே தெரு விளக்குகளுக்கு பல்ப் போடும்படி சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய உத்தரவுகள் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் நேரத்தில் எங்கள் பகுதிகளில் பல கஷ்டங்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டன. எனக்கு முன் பேசியவர்கள் இரண்டு மூன்று நாட்களாக சென்ற தேர்தலில் ஏற்பட்ட பல சிரமங்கள் குறித்து இங்கு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நானும் எங்கள் பகுதியில் ஏற்பட்ட சிரமங்களைப்பற்றி இங்கு சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அங்கு உண்மையான நிரபராதிகள்கூட ரொம்பவும் அவமானப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்தத் தரப்பினராக இருந்தாலும்கூட சட்டத் தையும், ஒழுங்கையும் சரியானபடி நிலைநாட்டவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதிகப்படியான அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சேர்வலாறு ஸ்கீம் என்ற ஒரு ஸ்கீம் இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றும்போது மேற்கத்திய கால்வாய் பாசன விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு அதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதை மின்சாரத்திற்குப் பயன்படுத்துவதாக இருந்தபோதிலும் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான தண்ணீர் விடுவதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதையும் ரூபகப்படுத்திக்கொள்கிறேன். அதனால் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1971 மார்ச் 30]

* திரு. மு. இரத்தினசபாபதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின்மீது அவரது உரையை வரவேற்றுப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு என் நன்றியைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் நடந்து முடிந்த இடைத் தேர்தலுக்குப் பிறகு உரையாற்றிய முதல் உரையில் கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலத்திலும் இனி வரப்போகிற ஆண்டுகளிலும் அரசு செய்திருக்கிற, செய்ய இருக்கிற திட்டங்கள், கொள்கைகள் இவை பற்றியும் இவைகள் நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிற நன்மைகள் பற்றியும் முழு அளவிற்கில்லாவிட்டாலும் ஓரளவிற்கு மொத்தமாக கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு மக்களுக்கு செய்திருக்கிற நல்லபல செயல்களின் காரணமாக இந்நாட்டு மக்கள் இந்த அரசின்மீது வைத்திருக்கிற முழுநம்பிக்கை காரணமாக அவர்கள் இதற்குமுன் இருந்ததை விட மிக அதிகமான அளவிற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை இந்த அவைக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள்.

கிராமங்களில் இருக்கின்ற எந்தப் பகுதி மக்களாக இருந்தாலும்கூட அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட அரசுகரு, அதற்குப் பிறகு கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் நடைபெறுகிற கழக அரசுகரு அவர்களின் முழு ஆதரவும் எப்போதும் உண்டு என்பதைத் தெள்ளத தெளிவாகக் காட்டுகிற வகையில் இந்தத் தேர்தலில் தங்கள் வாக்குகளை அளித்திருக்கிறார்கள். இதை நான் இங்கே என் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய விளாத்திக்குளம் தொகுதி இந்த ஆண்டு மட்டுமல்ல, கடந்த பல ஆண்டுகளாக மழையின்மையால் வறட்சியாலும் பாதிக்கப்பட்டு, கடந்த ஆண்டு அங்கு பருவமழை அறவே தவறியதன் காரணமாக அங்கு புன்செய் பயிர்கூட விளைவிக்க முடியாத நிலையில் விவசாய மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும், அவர்களுக்கு அங்கு வேலை வாய்ப்பு இல்லாமலிருந்தும், கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் இயங்கும் அரசு நாட்டுக்கு நன்மை செய்யும் என்ற நம்பிக்கை காரணமாக பிற மாவட்டங்களுக்கு தாங்களாகவே வேலை தேடிக்கொண்டு செல்லக்கூடிய தருணத்தில்கூட எங்கள் வாக்குகளை உதயகுரியனுக்கு அளித்துவிட்டுத்தான் செல்லோம் என்ற வைராக்ஷயத்தோடு அங்கேயே தங்கியிருந்து தங்கள் உழைப்பைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படி கீழ்நிலையில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் கைத்தறி நெசவாளர்கள், மற்ற பிற தொழிலாளர்கள் இவர்கள் எல்லாம் இந்த அரசின்பால் முழு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்களே தவிர காங்கிரஸ் கட்சியினர் சொல்வதுபோல் வேறு எதற்கும் அடிமையாகி அவர்கள் இந்த ஆதரவைக் காட்டவில்லை.

இந்த நிலையில் ஆளுநர் அவர்கள், செய்திருக்கிற பல திட்டங்கள் பற்றியும், செய்ய இருக்கிற பல திட்டங்கள் பற்றியும் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்காக இந்த அரசு செய்திருக்கக்கூடிய பல திட்டங்களைப் பற்றியும், செய்ய இருக்கிற பல திட்டங்கள் பற்றியும், விரிவாகவும், விளக்கியும் கூறியிருக்கிறார்கள். சிறு விவசாயிகள் மேம்பாடு அடையத்தக்க வகையில் இந்த மாநிலத்தில் மூன்று மாவட்டங்களுக்கு ஒரு திட்டத்தை அமல் நடத்த இருக்கிறார்கள். இத் திட்டத்தின் மூலம் ஏறக்குறைய ரூ. 4 கோடி, 80 லட்சம் செலவாக இருக்கிறது. நெல்லை மாவட்டம், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம் ஆகிய

1971 மார்ச் 30]

[திரு. மு. இரத்தின சபாபதி]

மூன்று மாவட்டங்களில் நெல்லை மாவட்டத்தில் ஆறு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அவைகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ஆறு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் விளாத்திக்குளம் தாலுகாவைச் சேர்ந்த இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு இந்த நேரத்தில் அத்தொகுதி மக்கள் சார்பாக இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இத்திட்டத்தின் மூலமாக மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ள விவசாய மக்கள் நல்ல பயனடையக்கூடிய வகையில் இருப்பதை தென்னாற்காடு உணர்ந்துகொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இத்திட்டம் வருகிற ஏப்ரல் திங்களில் அமல்படுத்த இருப்பதை நினைக்கும்போது உண்மையிலே இந்த அரசுக்கு நாம் மிகவும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

மேலும் வறண்ட பிரதேசங்களில் புஞ்சைப்பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் என்ற முறையில் இந்த அரசு ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி செயல்பட்டு வருவதை நாம் காண்கிறோம். இந்த அரசு கிராமங்களிலுள்ள விவசாய மக்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு, நல்ல எண்ணத்தின் காரணமாக என்று தமிழ் நாட்டுக்கு மின் இணைப்பு வந்ததோ அந்த நாளிலிருந்து 1966-67 ஆண்டு வரை மொத்தம் 2,50,000 மின் விசை ஏற்றங்களுக்குத்தான் மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டு இருந்ததை, இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதிலிருந்து கடந்த 4 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக எவ்வளவு மின் விசைகள் இதற்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டதோ அந்த அளவுக்குக் குறையாமல் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த 1970-ம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய 5,09,000 இணைப்புகள் மின் விசை ஏற்றங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு மிக வேகமாக விரிவான ஒரு திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு முயலும் என்று மக்கள் இந்த அரசின் மீது முழு நம்பிக்கை வைத்து இருக்கிறார்கள்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இன்று இந்த அரசு ஒரு புதிய முயற்சியைச் செயல்படுத்தக் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மூலம் மிகத் தெளிவாக உணர்ந்து இருக்கிறோம். தொழில் துறையில் தனியார் துறையில் இருக்கும் நிர்வாகத் திறனையும் அரசாங்கத் துறையில் இருக்கும் நிர்வாகத் திறனையும் ஒரங்கிணைத்து கூட்டாகச் சேர்த்து, கூட்டுத்தொழில் நோக்கத்தோடு காத்துக்கிடையில் 60 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்று இந்த அரசு கடந்த ஆண்டில் வேலையில்லாத ஆசிரியர்களுக்கு, கிட்டத்தட்ட 6,000 பேர்களுக்கு, 'அப்பெரிண்டிஸ் ஆசிரியர்கள்' என்ற முறையில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து இருக்கிறது. அதைப் போலவே 2,500 பொறியாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொடுத்து இருக்கிறது. இந்தக் காரியங்களின் காரணமாக இன்று தமிழகத்தில் இந்த அரசு இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு அவர்களுடைய நன்மைக்காக செயல்படக்கூடிய அரசு என்பதை நல்ல முறையில் எல்லாப் பகுதியிலிருக்கும் மக்களும் உணர்ந்துகொள்ளும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

மேலும் இந்த அரசில் வேலை பார்க்கும் அரசு ஊழியர்களுக்கு இருந்த சம்பள விகிதத்தை, அவர்கள் என்றும் எதிர்பாராத அளவுக்கு, அவர்கள் கேட்ட அளவுக்கு அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. இரத்தின சபாபதி]

[1971. மார்ச் 30]

இதன் மூலமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏறக்குறைய 22 கோடி ரூபாய் இந்த அரசுக்கு அதிகமாகச் செலவு ஏற்படுகிறது. அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்றவேண்டும், நம்முடைய அரசுக்கு எந்தவிதத்திலும் குறை வராது பாடுபடவேண்டும் என்ற முறையில் அவர்களுக்கு சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இன்று அரசு ஊழியர்கள் மிகவும் நேர்மையாகவும், நியாயமாகவும், திறமையாகவும் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருப்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். ஆனால் மிகப்பெரும்பான்மையானவர்கள் இப்படிச் செயல்படுகிற நேரத்தில், ஒரு சிலர் மிகவும் மோசமான நிலையில், கையூட்டு பெற்று இந்த நிர்வாகத்தில் செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். ஆகவே, அந்தக் கையூட்டுப் பெறுபவர்களை எப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் மீது லஞ்ச ஒழிப்பு இலாகா மூலம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு மிகவும் திரிதமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின் மூலம் அமைச்சரவைக்கு வேண்டுகோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று ஆளுநர் உரையிது உரையாற்றுகின்ற இந்த நேரத்தில், என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றியும் ஒரு சில வார்த்தை கூற கட்டமைப்பட்டு இருக்கிறேன். என்னுடைய விளாத்திக்குளம் தொகுதி, இராமநாதபுரத்தை ஒட்டிய பகுதி முதுகுளத்தூர், அருப்புக்கோட்டை, சாத்தூர் ஆகிய பகுதிகளை ஒட்டிய பகுதியாகும். அங்கே பல ஆண்டுகளாக நல்ல மழை இல்லாத காரணத்தால் மிகவும் வறட்சி ஏற்பட்டு, கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எந்த அளவுக்கு வறட்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு இருக்கிறது. இங்கே எந்த விதமான தொழில்களும் கிடையாது. அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள் விவசாயத்தை நம்பித்தான் இருக்கிறார்கள். வறட்சி காரணமாக அங்கே புஞ்செய் விளைச்சல் நடக்கிற காரணத்தால் 3 மாதம் தான் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கிறது, இந்த 3 மாதத்தில் பெற்ற ஊதியத்தை வைத்துத்தான் ஆண்டு முழுவதும் அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்திச் செல்லும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு கஷ்டமான நிலையில் இருக்கும் அவர்களுக்கு நல்ல குடிதண்ணீர்கூட கிடைப்பது இல்லை. அந்தப் பகுதிகளில் கிணறு வெட்டினால் நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. அப்படிக்கிடைத்தாலும் அவை குடிப்பதற்கு வாயக்குள்ளாக இல்லை. ஆகவே, ஆடு, மாடுகளுக்கு குடிக்க இருப்பதுபோல், ஊரணி வெட்டி, அந்தத் தண்ணீரைப் பருகக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்றியமைப்பதற்காக கடந்த ஆண்டு, எவ்வளவு ஆழத்தில் தண்ணீர் இருந்தாலும், 700-800 அடிக்குக் கீழே தண்ணீர் இருந்தாலும், அதை எடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர் ஒரு பகுதியைத் தேர்ந்தெடுத்து அங்கே மெஷின் டிரில் மூலமாக தோண்டிப்பார்த்தார்கள். 500 அடிக் கும் கீழே தோண்டிப்பார்த்தும் தண்ணீர் வரவில்லை. ஆகவே அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி நல்ல முறையில் கிடைப்பதற்கு ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை தீட்ட வேண்டிய நிலைமையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொண்டு அவர்களின் குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு நல்லதொரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொண்டு ஆளுநர் அவர்களின் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1971 மார்ச் 20]

* திரு. மு. இராமன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழக ஆளுநர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு சமர்ப்பித்த அறிக்கை மீது எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 மார்ச் திங்கள் நடைபெற்ற தேர்தலில் நம்முடைய மறைந்த தமிழகத்தின் முதல்வர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் இந்த நாட்டில் துவக்கி வைத்த நம்முடைய ஆட்சியை, நம்முடைய தமிழகத்தின் முதல்வர் கலைஞர் அண்ணன் அவர்கள் மிகச் சீரோடும், சிறப்போடும் அண்ணா வழியிலே இந்த நாட்டை நடத்திக்கொண்டு செல்கிறார்கள். நம்முடைய கலைஞர் ஆட்சியை தமிழகத்தில் இருக்கிற சிண்டிகேட் தலைவர்கள் இறுக்குவதற்கு எல்லாவிதமான வன்முறைகளையும் கையாண்டார்கள். அப்படியிருந்தும் தமிழகப் பெருமக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் 183 பேரை இந்தச் சட்டமன்றத் திற்கு அனுப்பி தங்களுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் 1967 தேர்தலில் நான் 7,437 வாக்குகள் வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற்றேன். இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழக மக்கள், தாய்மார்கள், என்னை 11,665 வாக்கு வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெறச்செய்து இந்தச் சட்டப்பேரவைக்கு அனுப்பி வைத்து இருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய தமிழக முதல்வர் மிகச் சீரான முறையில் நிறமையோடும், அன்போடும், புன்சிரிப்போடும் நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல வசதி செய்து தருவதற்கு எங்களை எல்லாம் வழி நடத்திச் செல்கிறார்கள். இந்த ஆட்சியை, இன்னும் 20 ஆண்டு காலத்திற்கு யாரும் அசைக்க முடியாது. நம்முடைய தாய்மார்கள் 100-க்கு 100 பேர் திரு. கழகத்திற்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். 1967-க்கு முன்பு இருந்ததுபோல் அரிசிபஞ்சம் இப்போது இல்லை. தாய்மார்கள் வெயிலில் வரிசையில் நிற்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசு நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கி இருக்கும் 4-ல் ஒரு பகுதி, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. பிற பட்டோர் நலனுக்கு என்று நிறையத் தொகை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். கடந்த 1971 ஜனவரி 2-ம் நாள் அறிக்கைப்பட்ட பிற்பட்டோர் நலக் குழுவின் அறிக்கை மீது அரசு ஆணை பிறப்பிக்க இருக்கிறது. என்னுடைய மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் பல குடும்பங்கள் குடிசை இன்றி தனித்திருக்கிறார்கள். அங்கே புறம்போக்கு நிலங்களைக்கூட எடுத்துப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. அவற்றை எடுப்பதற்காக சட்டரீதியாக ஒரு சட்டத்தைத் தீட்டி, ஒடைப் புறம்போக்கு, மந்தைவெளிப் புறம்போக்கு, மயானப் புறம்போக்கு போன்ற எல்லா வற்றையும் எடுக்கும் விதத்தில் ஒரு சட்டத்தைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய அலுவல்கள் முடிவுற்றன. திரு. மு. இராமன் அவர்கள் தொடர்ந்து நாளை இந்த விவாதத்தில் பேசுவார். பேரவை மீண்டும் நாளைக் காலை 9 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.